

9.2.1971.

Betreft: Anarchistische bijeenkomst.

Op 6 en 7 maart 1971 zal de anarchistische groepering "Federatie van Vrije Socialisten" in Dordrecht een weekeind organiseren, met het doel betere kontakten te leggen met geestverwanten in het zuiden van Nederland en in Vlaanderen.

FEDERATIE VAN VRIJE SOCIALISTEN.

SECR: W.H. Vliegenstraat 2
Dordrecht.

Waarde vrienden,

Beschouw deze circulaire als een uitnodiging om deel te nemen aan een weekend, uitgeschreven door de Federatie van Vrije Socialisten met het doel betere kontakten te leggen met Zuid-Nederland en Vlaanderen.

Aansluitend op vorige mededelingen in ons orgaan Recht voor Allen, betreffende een te beleggen weekend voorjaar 1971, kunnen we thans het volgende mededelen.

Het weekend is thans vastgesteld op 6-7 maart 1971 en wordt gehouden in het natuurvriendenhuis "de Kleine Rug" te Dordrecht. Deelnemerskosten zijn f 10,-- per persoon vanaf 15 jaar, tot en met veertien jaar f 5,--.

We hebben Dordrecht uitgekozen om beter contact te kunnen leggen tussen geestverwanten in Zuid-Nederland en Vlaanderen.

Een natuurvriendenhuis is een zelfverzorgingshuis.

Van elke deelnemer wordt dus verwacht, dat hij (zij) een handje meehelpt.

Deelname is niet onbeperkt, men wordt aangeraden zich zo spoedig mogelijk op te geven. Het programma bepalen we met elkaar.

Om een aanloopje te nemen houdt kameraad Th. Harsman, ex-redacteur van Recht voor Allen een inleiding over economische organisatie.

Opgave door storting van f 5,-- op gironummer 673906 tnv penningmeester Federatie van Vrije Socialisten met de mededeling op het strookje : Weekend de Kleine Rug.

Slaapzak of lakens meebrengen of in het huis te huren.

landl. Secr: G. de Groot.

UITGEBOKT

Aan de Heer Commissaris
van de Gemeentepolitie
te

1

1.022.364

30 september 1970

Blad "Recht voor Allen".

Met betrekking tot de door U gestelde vragen over het blad "Recht voor Allen" kan ik U het volgende mededelen.

Het blad "Recht voor Allen" was tot juni 1970 het orgaan van de anarchistische "Federatie van Vrije Socialistten", samengesteld door een redactie, laatstelijk gevormd door de bekende anarchisten

Begin dit jaar bleek er binnen de FVS bij een aantal jongere leden een gevoel te zijn ontstaan de oude, wat gezapige wijze waarop tot dusverre het anarchisme werd beleden, te laten varen en een meer actief onderdeel te gaan vormen van de buitenparlementaire oppositie.

De ieder jaar in Appelscha georganiseerde zogenaamde Pinksterlanddagen ontkwamen niet aan de gewijzigde opvattingen en groeiden dit jaar uit tot een "Anti-Autoritair Kongres", dat overigens in een chaos eindigde.

In het blad "Recht voor Allen" kwamen de wijzigingen tot uiting in de mededeling dat de "redakteuren waren afgeschaft" en

dat het blad voortaan een open spreekbuis zou zijn voor iedereen die zijn (eventueel anonieme) mening kwijt wilde.

De ontwikkelingen binnen de FVS culmineerden voorlopig in een discussieweek, welke begin augustus in Appelscha is gehouden.

HET HOOFD VAN DIENST

Namens dese,

ACB/ 1054115
 30 JUNI 1971
 4

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.			
Distr.: <i>BFA</i>		Bijlage(n): <i>4 (nr. 1/4/4)</i>	
Afschr.:		BO:	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	12 juni 1971		

Betref: Internationale bijeenkomst Federatie van Vrij Socialisten op 29, 30 en 31 mei 1971 te Appelscha.

Gedurende de drie dagen waren op genoemde bijeenkomst ongeveer 50 tot 60 mensen aanwezig.
 De bijeenkomst werd geopend op zaterdag 29 mei 1971 te omstreeks 16.30 uur.

)

Op de eerste dag van de bijeenkomst werden de aanwezigen in twee groepen gesplitst om te discussiëren over de strategiebepalingen.

Deze discussie werd gehouden op de tweede dag.

Omtrent deze discussie wordt verwezen naar de bijlagen, genummerd 1 tot 4.

Er werd o.a. gediscussieerd over het feit of er bij acties al of niet geweld zal moeten worden gebruikt.

Over het algemeen was men tegen geweld doch wanneer door de tegenpartij (politie) geweld zou worden gebruikt zou men wel terug moeten kunnen slaan. Er gingen stemmen op om tot een training te komen zodat men niet bij voorbaat in de minderheid zou zijn wanneer bij gevoerde acties geweld door politie of ander overheids instanties zou worden gebruikt.

De middelen, zoals brandbommen e.d., zouden in eigen gelederen kunnen worden gemaakt.

Omtrent dit onderwerp werden geen vastomlijnde afspraken gemaakt zoals trouwens met elk discussiepunt het geval was.

Door de mensen uit Amsterdam werd gesproken over de acties met betrekking tot de Nieuwmarkt. Hiervoor had men een bandopname gemaakt waarin men wordt opgewekt fel te ageren tegen veranderingen en vernieuwingen van de Nieuwmarkt.

Hiervoor maakt men ook gebruik van geheime radiozenders die zouden zijn ondergebracht in "De Smederij" te Amsterdam.

Af en toe werden de discussies onderbroken om aan de aanwezige buitenlanders mede te delen wat er zoal was besproken.

wierpen zich af toe als voorzitter in de strijd om de chaos niet al te groot te laten worden.

stelde voor om het besprokene op stencil te zetten welk voorstel werd aanvaard.

Door zal waarschijnlijk een verslag worden gemaakt van het besprokene in Appelscha. Deze knaap maakte namelijk geregeld aantekeningen.

Deze heeft ook diverse namen en adressen genoteerd van mensen die willen fungeren als contact persoon. Deze namen en adressen worden vermeld in de eerst komende "Vrije Socialist".

Verderd werd in Appelscha afgesproken, dat er informatie weekeinden zullen worden gehouden in Appelscha en wel op 12 en 13 juni, 19 en 20 juni, 3 en 4 juli en 17 en 18 juli 1971.

Een agenda van deze vergadering was niet aanwezig.

Op maandag 31 mei 1971 werd de vergadering vroeg in de middag beëindigd in verband met het feit, dat de buitenlanders nog dezelfde dag thuis wilden zijn.

-Einde-

I

1054115

Bijlage Rapport
90.476

OPMERKINGEN OVER EEN ANARCHISTIESE STRATEGIE.

De Nederlandse situatie:

De Nederlandse buitenparlementaire oppositie zit nog midden in de politiseringsfase, De recente buitenparlementaire bundeling tegen de volkstelling, waarbij het grootste deel der politieke activisten het boycotstandpunt innam, heeft bewezen door haar feitelijke mislukking dat de politiseringsfase nog lang niet afgesloten is. De mislukking heeft nog eens duidelijk gemaakt dat het Nederlandse aktivisme nog niet kan wagen aan een vervolg zoals dat met sabotage akties tot stand zou worden gebracht, omdat de buitenparlementaire beweging (anarchistische beweging) het zich niet zou kunnen veroorloven het in de politiserings/akties gewonnen vertrouwen in de sabotagewaagschaal te leggen. De klassenstrijd in Nederland is nog niet manifest. Een sabotagepolitiek zou op dit moment politieke zelfmoord voor de beweging betekenen. Wel is de verscherping van de konfliktsituatie latent. Met de toeneming van de harmonie tussen de vakbonden groeit de onrust in de arbeiders/beweging. De tendens tot loskoppeling van de bonden groeit. (Interne demokratiseringsakties, verzet tegen de anti-stakingswet). Met een sabotagegroep alleen kun je geen klassenstrijd maken. Individuele sabotageakties kunnen in specifieke gevallen (Plan Kikkert, de Nieuwmarkt wijk in Amsterdam) opzich het politiek bewustzijn onder de betrokkenen verhogen, maar een (anarchistische) beweging kan voor dergelijke akties alleen verantwoordelijkheid nemen als een kollektieve motivatie bij ~~de~~ alle betrokkenen manifest is. Daarbij moet goed in het oog gehouden worden dat een beweging zich met een dergelijke verantwoordelijkheid duidelijk identificeert en histories belast.

DE SITUATIE IN DUITSLAND:

Wij vragen ons af of de beweging in Duitsland met het voeren van sabotageakties niet het kontakt met de achterban verliest. Vooral het opereren vanuit een "drugscenebewustzijn" komt ons weinig effectvol voor, omdat zij (een dergelijke scene) de "natuurlijke" handicap heeft door haar afwijkend gedrag, zich ~~te isoleren~~ te isoleren van andere basisgroepen. (arbeiders, middenklasse) Daarbij komt een emotionele motivatie, zoals die voor de hand ligt bij een "drugscenegroup", opzich niet voldoende is voor een blijvende oppositie. Spontaanistische anarchisme vraagt om vervolgen.

ORGANISATIEMODEL VAN DE NEDERLANDSE BEWEGING:

Situatie nu: het prakties werk vanuit de beweging is vrijwel nihil. De federatieve organisatie zoals deze nu op papier staat met geeftektueerd worden om het logies vervolg op de agiteringsfase te kunnen scheppen. Daartoe moeten eerst de basisgroepen georganiseerd worden. Het gaat dan niet allereerst om veel aanhangers te krijgen, maar om het politiseren van zoveel mogelijk mensen. Niet de beweging moet centraal staan maar het anarchisme. De groepen moeten gezien worden als een kontakt tussen individueel werkende aktivisten. Daartoe zou het oude platvormidee binnen de anarchistiese beweging uitgebouwd kunnen worden. De positie van de arbeiders en de middenklasse binnen de strategie is nog steeds het onderwerp van discussie. Een definitie van het proletariaat staat daarbij voorop.

Het strategiemodel: emotionele betrokkenheid is de eerste aanzet tot politisering. Aktivisten moeten zich inzetten bij de rationaliseren daarvan, medestanders vinden, en in groepen organiseren (huidige ~~soort~~). De groepen moeten gecoördineerd worden door de Federatie van Vrije So-

fase). De groepen moeten gekoördineerd worden, bv. door de Federatie van Vrije Socialisten (direkt voor de deur staande fase). Vervolgens gaan de groepen aan theorievorming doen, daaruit vloeit voort de organisatie van scholingskursussen waardoor geïnteresseerden erbij betrokken worden.

Het prakties werken, zonder de teoretiese begeleiding los te laten, kan gebeuren door:

1. het inspringen in de bestaande aksies, de taak is dan om de politieke link te leggen tussen de problemen die aangepakt moeten worden en de sociaal-ekonomiese onderbouw (van detailkrietiek algemene maatschappijkrietiek maken, link leggen met het kapitalisme). Daarbij moet ervoor gezorgd worden dat de groep zich niet vervreemdt van de groep waarvoor de aksie is.
2. Het zelf beginnen van een aksie als groep. Hierbij moet in het oog worden gehouden dat de aksiegroep het gekozen probleem niet monopolizeert.

De taak van de Federatie wordt dus allereerst een informatietaak. Het kontakt met de groepen, de uitwisseling van gegevens en ervaringen is een eerste voorwaarde voor een anarchistiese beweging met een eigen duidelike identiteit.

STRATEGO

STRATEGIEBEPALING

Het is fout de realiteit te benadren vanuit een ideologie. Het is altijd fout om van het anarchisme te vertrekken als enige waarheid en op te dringen aan de arbeidersklasse. We zijn van oordeel dat de massa, door haar levenssituatie, levenswijze, onderdrukking spontaan in een anarchistiese, gezagsontkende, revolte terechtkomt.

Laat ons de belgiase situatie vluchtig ontleden, vertrekkend van de ekonomie in een kapitalistiese klassemaatschappij.

- Welke zijn de hoofdelementen in de ekonomie
- 1) een behoefte onstaat en streeft naar bevrediging.
- 2) de produkten worden gekreerd.
- 3) de produksie wordt verbruikt.

Deze momenten staan in wederzijdse betrekkingen met elkaar. Door de wijze van pruseren (kapitalisme) worden kunstmatige behoeften gekreerd, het verbruikte wordt kunstmatig opgedreven, enz.

Door de kapitalistiese produksiemethode vervreemden de arbeiders, er is geen creatieve beleving van de produksie.

Het produksiemoment wordt aangevoeld als een onderdrukking, waarop de konsumpsie als beloning volgt.

De konsumpsie wordt als beloning ervaren omdat de konsument zo gezegd een vrijheid van keuze bezit. Alle sociale verbeteringen zijn enkel gericht op de verhoging van het konsumsiemoment. Deze mythe van de vrije konsumpsie bestond in de negentiende eeuw niet. Deze mythe is voor hedendaagse arbeider een luchtballon die wij door te prikken hebben (spektakulaire sociologie). Door deze mythe wordt de aandacht gelegd op de individuele gedragspatronen zoals nonkonformisme, misticisme, drugs, makrobiotiek. Ipv op een kollektieve strijd door zelfbeheer. De massamedia (tv, film en andere media) stimuleert een soort pseudosolidariteit op internationaal vlak, duidelijk los van de eigen socio-ekonomiese situatie (zuidamerika, black panther palestina). Heel het individueel gedragspatron van de schijnvrijheid staat los van de kollektieve uitbuiting en onderdrukking van de arbeidersklasse. Dit gaf aanleiding tot de opkomst van een eerste anarchistiese golf; underground boetiek, kroegen, communes, het uittrekken uit de kapitalistiese produktie door het opbouwen van een alter natieve freepress, beatnik tendenzen in provo. Vlak daarop werd een tweede stap gezet in de richting van een libertair socialistiese beweging (organisatie bewustzijn). Deze bindingen werden gelegd door en ontwikkelden zich langs tendenzen binnen provo: dolla mina kabouter buurtwerk enzovoort. Hun werk is ontmaskerend. Ze vertrekken met het doorprikken van de vrije konsumsiemythe. Hun aksies staan in verband met woningvoorziening, luchtvervuiling, openbaar vervoer, jeugdateliers, kinderkommunes, vrije informatie. Zo komen ze terug bij de ekonomiese verhouding. In dit stadium moet alle fraseologie, romantiek, die nog overblijft uit de vorige periode vernietigd worden anders kan het contact met de basis (jeugd arbeiders enz) niet gelegd worden. Daartegenover staat de studentenbeweging: het trotskisme, afgesloten van elke realiteit, het marxisme, in België voorkomend uit de katholieke jeugdverenigingen en er alle kenmerken van meedrag, dogmatisme, monolitisme, mistiek.

Het studentenmilieu is de spontane basis van elke voorreeds teorie. Trotskisme, marxisme, beide zijn in het studentenmilieu opgesloten. De theorie over de leidende funktie van de partij (ideologie) is de rationalisatie daarvan. Ze kunnen zich een zelfbegeerde maatschappij niet indenken.

De anarchistiese zijn even erg opgesloten in het studentenmilieu, afgesneden van elke basis. Jiting en daarvoren zijn het terrorisme (duitsland) en het geteoretiseerde (ledder). De anarchistiese zijn een feitelijke avantgarde, en willen het niet toegeven (mcl). Het probleem is dat het studenten-anarchisme geen arbeidersbasis in tegenselling met de vroegere beweging. Iedere daad van geweld die deze groep stelt wordt door de burgerlijke kommunikatie media als het geweld van een geprivilegieerde groep voorgesteld.

Dat is het ook want de klasse om wie het gaat de arbeidersklasse aanvaardt dit zo. De "geschiedenis van het anarchisme" kan gebruikt worden om in een mooie bibliotheek te steken ofwel om er fier mee rond te lopen (kijk eens wat we gedaan hebben-mentaliteit)

Maar de geschiedenis is een les, zoals de momentele ervaringen van buitenlandse en binnenlandse ons info moet brengen. De geschiedenis leert dat in de jaren 80 en 90 van de vorige eeuw het terrorisme meebracht dat de massas zich van het georganiseerd libertair socialisme losmaakten. Tot de anarchisten op kropotkin inzagen dat ze de verkeerde weg volgden en bewust de weg naar de massabeweging terug insloegen. In die tijd waren dat de syndikaten en daaruit ontstond het anarchosyndikalisme.

Momenteel bevinden we ons vóór een tweekoppige De isolatie door terrorisme en geteoretiseerde ofwel een bewaste en langdurige aksie in de massa.

Een studentenbasis is een valse basis want als sociale groep zullen de studenten zich nooit verbinden met de arbeidersklasse. Enkel individuen eruit, die zich dus losmaken van hun oorspronkelijke sociale groep moeten gaan werken in de basiskomites, daar werken volgens het principes van het libertair socialisme en het zo verspreiden.

STADSGRILLA -NIEUWE STRATEGIE.

Nu strijden betekenen de politieke strijd en de militaire strijd met elkaar verenigen. Wat is het verschil van de tegenwoordige revolutionaire situatie met die van de II en III internationale? Het imperialisme van de V.S. heeft controle over de weerstand in de burgerse bevolkingsgroepen. De organisatie van de contrarevolutie hebben Wallstreet en het Pentagon stevig in de hand. Konglikten binnen de imperialistische bevolkingsgroepen worden door de contrarevolutie op militaire wijze opgelost. Vroeger was het voor de proletarische bevolkingsgroepen mogelijk, zich zonder wapens te weer te stellen (dit betekende zich sterk te organiseren en op het juiste moment de weerstand binnen het imperialisme, revolutionair te gebruiken (Parijse kommune 1971, Petrograd, Hongarije, China, Vietnam, Yugo-Slavië) Tegenwoordig wordt tegenstand door het V.S. imperialisme gecontroleerd. De organisaties als EEGZ, NATO, enz. maken het geregeld monopolie kapitalisme mogelijk en heeft het wild woekerende konkurentiekapitalisme uit ~~van~~ vroegere tijden afgerekend. In plaats hiervan maakt ze een teagelloze uitbuiting op werkdagschaal mogelijk/ De machtsmiddelen van de burgerse militarisme en politie, vallen onder een noemer. Ze zijn slechts te onderscheiden door de kleur van hun uniform en het wapentype. Werden ze vroeger (politie) tegen de onderdrukten ingezet, of (leger) als aanval op de konkurrerende kapitalen van andere landen. Op het ogenblik worden ze alleen gebrijkt tegen de gemeenschappelijke vijand de proletarische bevolkingsgroepen. Het vasthouden door de revisionistische USSR aan het status quo (vreedzame coëxistentie) ondersteunt ~~aan~~ de organisatie van de klassenvijand op nationale en internationale schaal. Het is waarschijnlijk, dat een revolutie zoals in Cuba, onder de helse ogen van het Amerikaanse imperialisme niet zonder meer nog eens zal plaats vinden. De strijd van alle revolutionairen moet op de voorhand politiek -militair gevoerd worden, als het succes wil hebben.

2/ Revolutionairen moeten weten, dat de verhouding legalitiet, illegalitiet een kwestie van macht is. De strijd moet zich oriënteren op de heersende tendenzen van monopoliserende kapitalistische stromingen. Hij moet zich oriënteren op de organisatie van het internationaal kapitalisme en daarbij overwogen welke varianten van de contrarevolutionaire politiek door de klassevijand gebruikt wordt de reformistische of de faksistische. Daarbij moet het duidelijk zijn, dat beide mogelijkheden van het internationale kapitaal nog niet volledige uitgeput zijn. De trend tot het min of meer in faksistoïde richting in alle landen van het Westen is echter onoverzichtelijk. Misschien moet men i.p.v. het doorzien van het faksisme vanuit het klassestandpunt verlaten en dat wat op ons afkomt als technologisch terrorisme te bestempelen. De gelijkschakeling van de parlementaire democratie werkt nogal onoverzichtelijk voor de waarnemer. Niet voor niet worden zo ongeveer gelijktijdig volkstellingen gehouden en wordt daarbij min of meer overwogen, de personalia van iedere burger centraal vast te leggen. Daarbij speelt het geen rol, of de inspanningen daarvoor van faksisten (griekenland of van sociaal liberalen komen (west - Duitsland). Het internationaal kapitalisme staat onder druk van het door zich zelf in het leven geropen technischnivelering: enerzijds is in de nabije toekomst niet zo nodig als technisch kader, anderzijds leidt de opleiding van dit technisch kader tot aantrekking mogelijke vijanden van het kapitaal. Het technische kader van de toekomst zal in het vervolg meer als heden zijn zelfstandig kritisch bewust zijn behoeven, het onderhoud van ~~de~~ hoog gekwalificeerde technische systemen, vraagt juist wat de proletarier vroeger bewust onthouden werd: Het bevorderen van eigen creatief denken. De recent militante stakingen in Frankrijk en Italië bewijst de tendens van de vakarbeiders naar revolutie. de samenkomsten en interne gesprekken van de contra-revo

lutionairen, - in het bijzonder de multinationale concerns - beweist dat de klassevijand het gevaar hiervan op juiste waarde schat. . Denk ook aan de putschpogingen in Italië
3/ Stadsguerrilla is het concept van nog zwakke revolutionaire krachten in een nog gekonsolideerde en vevredigende toestand. Zonder twijfel is het noodzakelijk zich op een verdere verscherping van de situatie zich technisch en psychisch voor te bereiden, als het omgaat, een fundamentele verandering van de situatie zonder grote offers voor te bereiden.

red "Fizz " Berlin

reactie op een discussie stuk

Opmerking enige kameraden uit Amsterdam.

De opmerkingen over een anarchistische strategie zoals die verspreid zijn in het stencil geven blijk van een blindheid wat betreft de internationale situatie het zich blind staren op de "gunstige" nederlandse situatie, is volkomen onrealistisch omdat de nederlandse situatie direct verbonden is met die van het buitenland . b.v. de anti-stakings wetten in Engeland Frankrijk en Italië de Nato en de EEC. Het zal duidelijk zijn dat, willen de werkelijke machtsverhoudingen bloot leggen we alle ons ten dienste staande middelen moeten aanwenden in het leifst in internationaal verband Dat betekent dat radicalisering van onze middelen afhankelijk is van de macht die de heersende orde stelt tegenover de groep die in beweging is. Doordat wij slecht beantwoorden aan de escalatie van die macht, zullen we ons niet vervreemden van de beweging waarop die gericht is. De verscherping van de tegenstellingen die onvermeidelijk zullen leiden tot een ingreep van de Heersende Klasse? moet bepalend zijn voor onze organisatie vorm. Ze dwint ons, ons voor te bereiden op illegale aktiviteit alleen hierdoor zullen we in staat zijn het faksisme het hoofd te bieden, en de krachten vrij te maken voor een werkelijk vrij lever revolutie.

viva bakoenin

Er is voor 57 gulden aan stencil en andere toestanden gekocht, bovendien wordt het onderhoud van het gebouw op ongeveer zo'n vijf tientjes geschat. Willeen ieder die zich daar toe geropen voelt en wie is dat niet een bedrag ter bestrijding van de kosten overhandigen aan Nbl streekkerk. even vragen wie dat is en overhandigen maar.

Dikussiebijdrage van de "Federation Neue Linke" Hamburg aan het Pinksterlanddagenkongres te Appelscha 1971.

De duitse anarchistiese beweging bood in de loop der jaren het aanzien van een veteramen vereniging.

De meeste kameraden van de tegenwoordige groepen werden in de loop der jaren 68/69 gemobiliseerd, het mobiliseren van nieuwe kameraden die kotinu meewerken is slopend. Organisasie, teorie en praxis schijnen uit evenwicht geraakt te zijn. Enige kameraden trekken zich slechts terug op hun image als burgerschrikanjagende anarchisten. Vele kameraden keren het anarchisme de rug toe, vaak hele groepen.

De schakeringen en richtingen onder de res-tanten, van de anti-autoritaire beweging van 1968, waartoe men de nu groeiende anarchis-tiese beweging kan rekenen, varieert van so-cialisten à la de britse Labour party tot aan verlichte anarchisten zoals Willy Lupperts.

De anarchisten vormen de kern van deze anti-autoritaire "resttradisie" in de bondsrepubliek Duitsland.

Zo sloten vooral de radenkommunisten zich bij de anarchistiese groepen aan.

Dit heeft twee oorzaken:

Ten eerste zijn er geen radenkommunistiese organisaties, zoals b.v. de K.A.P.D. in de 20er en 30er jaren, behalve in West-Berlijn en Kiel.(resp. proletariese linkervleugel partij initiatieven en kommunistiese raden-organisatie.)

Ten tweede bezit ze op grond van de algeme-ne aarzeling van de anti-autoritaire bewe-ging van '68(die ook op radenkommunisten betrokken werd) weinig invloed in B.R.D.

Uit deze overwegingen hebben de radenkom-munisten zich bij de anarchistiese groepen aangesloten.

Daarop werd tijdens het "Sieverhousener Kon-ferenz" begin 1971 het besluit genomen dat al het werk erop gericht moest zijn een re-volusionair raden-front te kreëren, een bre-de aktieve eenheid met alle anti-partij groepen en individuen.

Dit aksieprogramma omvatte alle daar aanwe-zige groepen, alsook alle niet aanwezige groepen en individuen. (protokol v.d. Siever-housener Konferenz anarcho-info no. 6)

Bij de anarchisten is sprake van 5 schakerin-gen, zover je in dit verband van schakerin-gen mag spreken, hier moet dus niet teveel

waarde aan gehecht worden, (op de pacifisten na.)

1. Anarcho-Marxisten
2. Pacifisten
3. Anarcho-Syndikalisten
4. Terroristen
5. Anarcho-Kollektivisten

90.476

1. Anarcho-Marxisten, versmelting van de Marxjistiese ekonomiese inzichten, met van het anarchisme vooral het anti-burokratisme. Bevestiging van overgangso oplossingen (dik-tatuur van het proletariaat, afsterven van de staat) anti partij politiek, raden-repu-bliek. (teoretiese tendens overwegend die van Guérin.)

2. Pacifisten (bond van vrije socialisten en anarchisten) bestaat voornamelijk uit oud-anarchisten.

Wijst iedere vorm van geweld af, ook soci-ale revolusionaire omwenteling. Orgaan "neues Beginnen" Hamburg. (teoretiese tendens overwegend Landauer, Müksam, Rocker e.a.)

3. Anarcho-Syndikalisten (voorzover dit in klassieke zin aanwezig is).

Proletarische linke/anarcho-syndikalisten (niet de Berlijnse richting) Hannover, die "krities" t.o.v. de tot nu toe ontwikkelde vormen van het syndikalisme staan zoals de "tradisionele" richting van de spaanse C.N.T Deze beide richtingen verschillen wat betref de teorie en praxis, zowel als de interpre-tasie daarvan, slechts op detailpunten. (Teoretiese tendens Malatesta, Bakoenin, Rocker, Santillan, Pannekoek, Korsch.)

Terroristen, (Tupamaros West-Berlijn, Mün-chen) voor het overgrote deel "uitgeflipte" kameraden, evenals kameraden die een foute beoordeling t.o.v.het politieke en militai-re kamp begaan. Weinig invloed, soms echter wordt er een goede bijdrage tot sterke dis-kussies door deze kameraden geleverd over hun vorm van propaganda door de daad.

5. Anarcho-Kollektivisten, voornaamste ver-tegenwoordiger W.Luppertz (Mülheim) evenals enige oude en jonge kameraden, wijzen de raden als autoritair af, weinig invloed in de beweging.

(teoretiese tendens Bakoenin, Kropotkin Landauer etc.)

Deze opsomming moet beslist niet als abso-luut gezien worden, de bedoeling is slechts bepaalde tendenzen binnen de duitse beweging aan te duiden.

Zo is het ook nauwelijks mogelijk te bepalen waar de zwaartepunten van de bepaalde richtingen liggen.

Er is geen krant die tot een bepaalde richting gerekend kan worden.

De meeste groepen zijn pluralistisch, uit verschillende richtingen samengesteld.

Uitzonderingen zijn de proletarische linke Hannover en de bond van vrije socialistische en anarchisten.

ORGANISASIE

Hierover zijn twee concepties:

a: die van de "Sieverhousener Konferenz" waarvan de bedoeling is een vereniging van bonden van individuele kameraden te creëren.

b: die van het anarcho-kongres, pinksteren 1970 waaruit naar voren is gekomen, het vormen van federaties van zowel groepen als individuele leden.

Deze gedachte werd ook door enkelen in Sieverhausen naar voren gebracht.

In deze federatie zouden alle richtingen en tendenzen vertegenwoordigd worden.

De tweede conceptie bleek reeds tijdens het anarcho-kongres te Hamburg, bij de toenmalige stand van regionale en bovenregionale samenwerking tussen de afzonderlijke groepen, onrealistisch.

Want een nationale federatie die politiek actief moet functioneren, moet kotinu op actieve groepen op regionale en bovenregionale basis gefedereerd kunnen steunen.

Iedere bovenregionale nationale en internationale organisatie staat en valt met het werk aan de basis.

Daarom komt het de meeste kameraden voor dat een nationale federatie van groepen reeds in de kiem moet doodbloeden.

In ieder geval zou met de huidige stand van zaken van de beweging een adequatere organisatie die van een vereniging van bonden zijn, van individuele kameraden; die in hun groep de voorname kameraden zijn. (zijn moeten en het nu ook zijn). Een van de belangrijkste opgaven voor hen zou de opstelling van een libertair socialistisch concept zijn van de politieke arbeid. (met oog op de te vormen nationale federatie).

Deze bond moet natuurlijk geen elitevereniging worden, ze moet echter langzaam verbreed worden, om geen strijd tussen de oudere en nieuwe kameraden te laten ontstaan.

De kameraden van een dergelijke bond vormen dan het zwaartepunt in het theoretische werk. Later moeten die kameraden in het regionale verder werken.

Daar ligt hun werk, het verdiepen van de theoretische discussies en inzichten in de groepen. Het bestaan van een dergelijke bond zou dan haar bestaanswaarde verliezen als er een nationale anarchistische federatie gevestigd zou worden.

Diskussie over de praxis en haar korte inhoudelijke samenvatting volgen hier;

a: Directe arbeid aan de basis en het daar overbrengen van de libertaire theorie.

b: Vormen van agitatie en propaganda.

c: Vraagstukken met betrekking tot het vormen van een bond met begrenzing tot het bolsjewisme.

d: Zwaartepunten van het politieke werk. (universiteit, bedrijf, scholen, steden.)

Het overbrengen van de libertaire theorie aan de basis is een zwaartepunt, evenals een existensievraag van de anti-autoritaire beweging in de B.R.D., die tot nu toe nog niet eensgezind opgelost kon worden.

Mogelijkheden voor het overbrengen van de libertaire theorie vinden in beginsel tijdens concrete discussies met de bolsjewisten plaats. (dagelijkse politiek, medebeslissingsrecht enz.)

Hier bestaat natuurlijk overeenstemming bij het uitspreken over de nieuwe gemeenschap na de revolutie, op grond van de reeds te voren geschilderde theoretische situatie is de overeenstemming bij de nadere uitwerking gedifferentieerder.

(anarcho-marxisten "overgangsopties", anarcho-kollektivisten "raden-autoritair", anarcho-syndikalisten "alle macht aan de raden")

Hierbij moet ik nog eens beklemtonen, dat al deze richtingen in iedere groep, daar ze pluralistisch zijn, tot aan "kritische" marxisten samenwerken.

Hieruit komen soms moeilijkheden bij discussies over de vormen en de stellingname bij bepaalde acties.

Het is voor vele kameraden vaak moeilijk hun stellingen ten gunste van de concrete actie te verlaten.

Bij het werk aan de basis onderscheiden we ons soms eenszins ten opzichte van andere politieke richtingen.

De vormen van agitatie en propaganda, zijn het persoonlijke gesprek enerzijds en het aangrijpen van conflicten anderzijds, evenals dagelijkse politieke vragen.

Een middel zijn de basiskranten, vlugschriften, muropschriften, plakaten (op agitatie-niveau)

De propaganda van ons idee wordt in de bovenregionale tijdschriften bedreven.

(883, Befreiung, Neues Beginnen, Politikon)

Bij de discussie met de bolsjewisten wordt door iedere aanhanger van de verschillende schakeringen, met verschillende middelen gewerkt.

Hoofdzakelijk wijzen alle kameraden op de contrarevolutionaire rol van de bolsjewisten in de russische revolutie.

De anarcho-marxisten wijzen op de vervalsing en dogmatisering van de marxistische dialectiek. De overige anarchistische kameraden proberen te bewijzen dat het grootste deel van de marx-

istische theorie te gebruiken is.

(rentabiliteitsprincipe van de huidige kapitalistische samenleving, dat Marx niet uitvoerig behandelde, vervreemdingstheorie en noodgedwongen ontwikkeling tot het socialisme, enz, zijn aangrijpingspunten)

Aan het vraagstuk van de bonden, die in het begin reeds uitvoerig besproken werden, zou ik graag nog iets in het algemeen willen toevoegen, dat wij bereid zijn banden met alle radenrepublikeinse groepen aan te gaan, of met groepen die voor de raden een vergaande sociale emancipatie rol (vervullen) inruimen.

Wij zijn verder bereid met iedere socialistische groep of organisatie, (ook als ze niet op het beschreven niveau liggen) banden aan te gaan in zoverre deze band zich tegen de dan heersende klasse richt en het emancipatieproces van het proletariaat bevordert (.b.v. Rot Punkt Aksies, Indo-China enz.)

Bij de discussies over de zwaktepunten van de tegenwoordige politieke arbeid, moet men de structuren van de afzonderlijke groepen precies kennen, en dat is nu niet bepaald gemakkelijk, omdat vele groepen weer snel verdwijnen. Dit is de reden dat ik niet gaarne verder op dit punt inga en slechts de zich aftekenende tendens weergeef.

Het creëren van banden met het proletariaat, dat betekent een zo groot mogelijke activiteit ten aanzien van het werk in de bedrijven.

Het is echter niet zo dat we uitsluitend in de bedrijven werken, want terreinen van gelijke betekenis zijn de scholen en de universiteit.

Ik zou dat onder de leuze samenvatten:

" Om de maatschappij in haar totaliteit te begrijpen moeten we op alle maatschappelijke niveaus werken "

Dit inzicht is van het grootste belang, omdat we bezig zijn met een lange mars door de instituties. Wij moeten vrije ruimtes creëren.

Daarom is de universiteit op dit gebied een goed aanknopingspunt.

(ik herinner aan mei 68 waar de bezetting van de Sorbonne en de zwarte vlaggen op de hoge scholen als dynamische faktor op de arbeider hebben gewerkt.) Vandaag de scholen, universiteiten, moregen de bedrijven,

Hier samenvattend de tegenwoordige discussie in de beweging

Kritiek op de kapitalistische maatschappij

" op het staatskapitalisme

Bewustzijn van de massa

Imperialisme

Kommunikatie

Theorie

Marxisme

Terrorisme

VEN CEREMCS

vertaald: George H. v/.D.

		ACDI 105668g	
		Dupl. _____	
		Datum: 27 JULI 1971	
		Bijl. _____	
1) Zo nodig andere rubricering aangeven.			
Distr.: BFA		Bijlage(n):	
Afschr.:			
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	23 juli 1971		

Betreft: Bijeenkomst Vrije Socialisten te Appelscha op zaterdag, 3 juli 1971.

In totaal waren er 10 mensen aanwezig. Deelt mede, dat hij van plan is om een brochure uit te brengen over het hoe en waarom van het anarchisme. Hij brengt dit onderwerp ter discussie en vraagt de aanwezigen hoe zij hier over denken. Er waren meningen voor en tegen en men is dan ook niet tot een standpuntbepaling gekomen.

Tijdens de discussie kwam ook naar voren dat men plannen heeft om de acties met betrekking tot de Nieuwmarkt uit te breiden. Verder werd medegedeeld, dat er op 10 en 11 juli 1971 een redactievergadering van de Vrije Socialist in Appelscha zou worden gehouden. Verder kwam ter sprake, dat wanneer men een actie wilde houden in Appelscha, men dit op moet geven aan

vertelt, dat het blad Troef een oplage heeft van 15.000 exemplaren waarvan er ongeveer 1000 buiten Utrecht worden verspreid en de rest wordt in Utrecht aan de man gebracht.

De aangekondigde boekbespreking heeft niet plaatsgevonden. Het boek was wel aanwezig (uit Duitsland) en is waarschijnlijk toegestuurd vanuit Hamburg.

deelt mede, dat er ook literatuur uit Frankrijk was binnengekomen en dat daarin vermoedelijk ook wel iets staat over 4 augustus 1971 (internationale bijeenkomst te Parijs).

deelt mede, dat zijns inziens de zaak verkeerd wordt aangepakt door de buitenlanders. Hij doelde hierbij o.a. op Hamburg, waar op 4.7.71 een soort demonstratie zou worden gehouden. Volgens hem kan men beter propaganda maken door het uitgeven van brochures. Hij vindt het ook beter, dan de cursussen die men nu geeft in Appelscha. Hiermee bereikt men volgens hem slechts een bepaalde groep mensen en met brochures kan men veel meer mensen bereiken. Dit punt wordt ter discussie gesteld en het merendeel was tegen het voorstel van . Men vond dat men beter maar door kon gaan met de cursussen in Appelscha. Daar is praktisch elk weekeinde wel iets te doen. Op 18 juli 1971 zal er weer een cursus worden gegeven over: Wat en hoe is het Anarchisme. -Einde-

1054881

7 JULI 1971

Bijl.:

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BFA

Bijlage(n):

Afschr.:

BO:

Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.
	2 juli 1971	1, ID.169/71

Betreff: Bijeenkomst te Appelscha op 26 en 27 ~~xxx~~^{juni} 1971 van Vrije Socialist.

Op ~~Zondag~~, 27 juni waren in Appelscha een vijftiental mensen aanwezig. Hieronder bevonden zich:

die ook op 26 juni aanwezig was geweest, deelde mede dat er die avond drie films waren vertoond, t.w. eenfilm over de Nieuwmarkt te Amsterdam, een film over Oost Groningen en film van Israël.

De twee personen uit Utrecht stelden vragen over diverse standpunten van de Anarchisten. Zij waren namelijk van mening, dat hier meer over gediscussieerd diende te worden en dat sommige dingen ook wel anders konden. Zij kregen hierop ten antwoord, dat alles vaststond en dat dit zo diende te gebeuren.

Te omstreeks 14.00 uur, op 27 juni 1971, was de bijeenkomst afgelopen. deelde nog mede, dat er op 3 en 4 juli 1971 wederom een bijeenkomst in Appelscha zal worden gehouden waar dan een Duits boek zal worden vertaald,

ACDI/	1.07 P 341
Dupl.	
ED:	2 FEB. 1972
Bijl.:	/

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BFA-BCP			Bijlage(n): 1
Afschr.:			BO: 96422
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	17-1-1972		

Betreft: Activiteiten van de Vrije Socialisten in Oostelijk Groningen.

De hierbij gevoegde stukken, naar de inhoud waarvan wordt verwezen, hebben betrekking op de activiteiten van de Vrije Socialisten in Oostelijk Groningen.

Typ. BS/
 d.d. 3 -1-1972
 Coll.

1073517 IV

W.E.
20-12-71

Actie tegen schets komt in alle dorpen binnenkort op gang

(Van één onze redacteuren)

Er zal een actie tegen de Structuurschets Oost-Groningen op gang komen in allerlei grote en kleine plaatsen in het gebied. Actiegroepen uit diverse dorpen gaan samenwerken en bekijken hoe men zich het beste tegen de in de structuurschets voorgestelde maatregelen kan verzetten.

Zaterdagmiddag is tijdens een bijeenkomst in Oude Pekela door een aantal tegenstanders van de Structuurschets gesproken over de vormen van „geweldloze actie” tegen de schets. Daar is besloten tot het volgende:

- * in samenwerking met juridische studenten zal worden nagegaan wat er te doen is tegen de onbewoonbaarheidsverklaring, mocht die als middel worden gebruikt om gehuchten of dorpen te „saneren”.
- * samen met sociologen zal worden aangetoond dat de enquête in de inspraakkrant van de Provinciale Planologische Dienst van Groningen een misleidend karakter heeft. Geprobeerd zal worden op wetenschappelijke basis de enquête de grond in te boren.
- * groepjes uit de grote groep actievoerders zullen de komende weken het gebied in gaan om de mensen naar hun mening te vragen over de maatregelen in de schets. Men wil te weten komen wat het verschil is in uitgaven in een klein dorp en een grote plaats. Gevraagd zal worden wat de mensen aan huur betalen, wat de hoogte van de gemeentelijke belastingen is etc.
- * er is een speciale werkgroep aan het werk die actiemodellen zal onderzoeken op hun bruikbaarheid in Oost-Groningen.

Op 27 december a.s. wordt opnieuw een vergadering gehouden van

tegenstanders van de Structuurschets en weer heeft die plaats in hotel Berend Saker in Oude Pekela.

Zaterdag waren er tegenstanders uit alle hoeken van het gebied en ook uit de stad Groningen. Er waren vertegenwoordigers uit Mussel, Stadskanaal, Delfzijl, Westerlee, Winschoten etc.

Twee boeken werden besproken, waarin sociale actie en geweldloze opstand onder de loep waren genomen. Ook een overzicht van wat er mis is in Oost-Groningen kwam ter sprake. Aan de hand van de

opmerkingen die er in hotel Saker gemaakt zijn, kwam men tot de conclusie dat in elk geval de Structuurschets aangepakt moet worden. Maar ook wensten de aanwezigen een fundamentele wijziging van de maatschappij, zodat niet meer de productie-factor de belangrijkste in het leven zal zijn.

De voorlopige actiegroep tegen de Structuurschets, die door een initiatief van de „Vrije Socialisten” tot stand is gekomen heeft als correspondentie-adres: Vinkersweg 6 te Westerlee.

Winseker Courant
20/12-71

Westerlee, courant 13/12 '71

„Initiatief vo

breed front

III

in de streek" 1073517

In uw publikaatsie „Vrije Sosjalisten in aksie tegen strukturschets" van zaterdag, wordt ingegaan op de door ons te organiseren kursus. De indruk wordt gewekt als zou deze kursus alleen bestemd zijn voor sosjalisten of wat daar op lijkt.

Het tegendeel is het geval. De Fédération van Vrije Sosjalisten in Oostgroningen heeft alleen een initiatief willen nemen om te komen tot een breed front tegen de huidige gang van zaken in Oostgroningen.

Gevolgen zijn b.v.: het wegvagen van 25 fijne dorpen en talloze gehuchten, het oprakelen van de Kikkertplannen, ondanks het afwijzen door de raad van Vlagtwedde en de steeds slechter wordende situatie in de bedrijven.

De Vrije Sosjalisten hebben zich daarom in schriftelijke uitnodigingen gericht tot mensen en groepen in Oost-Groningen die zich in het algemeen ongerust maken over deze problemen en die wellicht bereid zijn er iets aan te doen.

Wanneer daaraan behoefte bestaat, zal deze kursus binnenkort ook meer regionaal worden opgezet in heel Oostgroningen. Eventuele deelnemers moeten zich snel opgeven om nog tijdig in het bezit te komen van de gratis informatie-map. De kursus is zo opgezet dat iedereen die zich werkelijk ongerust maakt, de stof gemakkelijk kan volgen.

Federatie van Vrije Sosjalisten,
D.H. Vinkersweg 6,
WESTERLEE.

Wierichster Courant 11/12 71 II

Vrije Socialisten

1073517

in actie tegen

Structuurschets

(Van één onzer redacteuren)

De Federatie van Vrije Socialisten in Oost-Groningen gaat een actie voeren tegen de Structuurschets van de Provinciale Planologische Dienst. Volgende week zaterdag komen de Vrije Socialisten om 10 uur 's morgens bijeen in hotel Berend Saker in Oude Pekela. Daar zal bekeken worden welke manier van actievoeren de beste is.

Het lijkt de Vrije Socialisten, zo blijkt uit een uitnodiging voor de bijeenkomst, wenselijk op korte termijn een cursus op te zetten die gebaseerd is op twee boeken die verschillende actiemodellen onderzoeken op hun doeltreffendheid. Het doel is uiteindelijk te komen tot een maatschappij die fundamenteel verschilt van deze. Een maatschappij waar winstmaken niet het hoofdprincipe is, maar waar het gaat om behoeftebevrediging. Deze omwenteling kan alleen tot stand komen door een bundeling van gemotiveerde krachten in Oost-Groningen, aldus de brief.

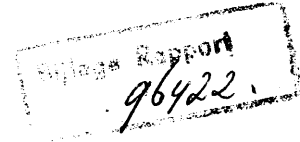
De twee boeken waarover de Vrije Socialisten gaan praten zijn „Sosjale aksie” van Piet Reckman en „Geweldloze Opstand” van Theodor Ebert.

WEERSTAND BEVOLKING

Over de plannen om 25 dorpen te laten verdwijnen, zoals de planologische dienst van Groningen zich voorstelt, zeggen de Vrije Socialisten:

„Het is duidelijk dat de weerstand van de bevolking zoekt naar vormen om zich te uiten. Men vraagt om uitgewerkte aksiemodellen, waarbij men zich wil aansluiten. Het is een kwestie van maatschappelijke verantwoordelijkheid of je dergelijke modellen gaat ontwikkelen of dat je de mensen in hun sop laat gaar koken. Er is natuurlijk ook een mogelijkheid dat de opgewekte dadendrang bij de bevolking via de bestuurlijke wegen in feite weer ongedaan gemaakt kan worden”.

Een fraai voorbeeld daarvan noemen de Vrije Socialisten de inspraakprocedure die bij de Structuurschets gevolgd wordt. „De bevolking wordt namelijk via een krantje geïnformeerd en mag dan een enquête invullen waarmee de heren rekening gaan houden. Maar de meest wezenlijke dingen staan buiten discussie”.

structuurschets oost-groningen

De structuurschets is voor f 2.50 te verkrijgen bij de boek- en tijdschriftenwinkels.

OPENBARE DISCUSSIE VOOR IEDEREEN:

Half acht 's avonds op:

DONDERDAG 27 JANUARI
DINSDAG 1 FEBRUARI
DONDERDAG 3 FEBRUARI

DINSDAG 8 FEBRUARI
DONDERDAG 10 FEBRUARI
DINSDAG 15 FEBRUARI
DONDERDAG 17 FEBRUARI

In

Veenlust
Boschhuis
Winsch scholen-
gemeenschap
De Snikke
Geert Tols
Beijering
Van Shee

in

VEERDAM
TER APEL
WINSCHOTEN
OUDE PEKELA
STADSPALM
VLASTWEDDE
WAGNEBORGEN

De discussiekrant is nog in beperkte aantallen gratis te krijgen bij het Bureau Voorlichting van de Provincie Groningen, Guldenstraat 34 te Groningen, tel. 050-127054. Hij wordt U op verzoek toegestuurd.

De vragenlijst die in de Discussiekrant zit, is een belangrijk middel om Uw mening te geven. Wilt U die daarom invullen en -- gratis -- opsturen?

N.B. In de vragenlijst kunt U de eerste vraag onder punt 2 doorstrepen. Alleen de tweede vraag is goed: vindt U dat U in zo'n klein dorp kunt (blijven) wonen?

LEES DE STRUCTUURSCHETS!

Beste mensen,

1073517

Oost-Groningen is een probleemgebied; dat is geen stelling die direkt nieuw is, maar het is wel een stelling die al enkele jaren opgaat. De sosjaal-ekonomiese omstandigheden in Oost-Groningen liggen achter bij die in het westen, de inkomens zijn lager; de werkloosheid is groter.

Het enige dat de hegeringen De Jong en Biesheuvel totnutoe hebben gedaan, is het laten opdraven van de heer Kikkert, die met zijn plannen voor het militair oefenterrein in Vlagtwedde een massaal protest van de bevolking opriep en op dit moment komt in Oost-Groningen "de strukturschets" in behandeling. Op grond hiervan wordt een beleid uitgestippeld, waardoor 25 dorpen en snel tempo van de kaart wordt geveegd. Ook hiertegen is de aversie groot. Ook geen wonder wanneer zo'n 15.000 mensen min of meer gedwongen moeten verhuizen naar de bevolkingskoncentraties van Winschoten, Stadskanaal en Veendam. Dit is noodzakelijk om deze kernen aantrekkelijk te maken voor industrialisering op grote schaal.

Het is duidelijk dat de weerstand van de bevolking zoekt naar vormen om zich te uiten. Men vraagt om uitgewerkte aksiemodellen, waarbij men zich wil aansluiten. Het is een kwestie van maatschappelijke verantwoordelijkheid of je dergelijke modellen gaat ontwikkelen of dat je de mensen in hun sop laat gaar koken. Er is natuurlijk ook een mogelijkheid dat de opgewekte dadendrang bij de bevolking via bestuurlijke wegen in feite weer ongedaan gemaakt kunnen worden.

Een fraai voorbeeld daarvan is de inspraakprocedure die bij de strukturschets gevolgd wordt. De bevolking wordt n.l. via een krantje geïnformeerd en mag dan een enkette invullen, waarmee de heren rekening gaan houden. Maar de meest wezenlijke dingen staan buiten diskussie.

Teneinde bovengenoemde vormen van aksie te ontwikkelen, leek het ons wenselijk op korte termijn een cursus op te zetten, die gebaseerd is op twee boeken, die verschillende aksiemodellen onderzoeken op hun doeltreffendheid. Doel is uiteindelijk de realisering van een maatschappij, die fundamenteel verschilt van deze. Een maatschappij waar winstmaken niet het hoofdprincipe is, maar waar het gaat om behoeftebevrediging. Deze omwenteling kan alleen tot stand komen, door een bundeling van gemotiveerde krachten in Oost-Groningen.

De twee boeken zijn: Sosjale aksie van Piet Reckman en Geweldloze Opstand van Theodor Ebert. Verder lijkt het ons velangrijk over Oost-Groningen de nodige informatie te verschaffen en de behandeling van beide boeken op te hangen aan de problematiek van Oost-Groningen.

De eerste bijeenkomst is vastgesteld op 18 DECEMBER 1971, aanvang plm. 10 uur in hotel CEMENTEWAPEN, Berend Sasker, W.H. Bosgrastraat 1, te OUDE PEKELA. (Per gado te bereiken met de lijnen 5 en 10).

Na de bespreking van de drie-delige informatie, willen we komen tot uitwisseling van ideeën over te voeren aksies.

Onmiddellijk na binnenkomst van Uw brief of briefkaart wordt een informatiemap naar U verzonden.

Het is dringend noodzakelijk dat U zich tijdig opgeeft in verband met de oplaag van de map en met andere organisatoriese vraagstukjes.

Met vriendelijke groeten,

Federatie van Vrije Socialistten, kontaktadres D.H. Vinkersweg 6,
Westerlee.

15-12-71

INFORMAATSIEMAP VOOR DE KURSES GEWELDLOZE AKSIE

Hierbij ontvangt u de map die behoort bij de courses geweldloze aksie waarvoor u zich hebt opgegeven. De eerste bijeenkomst voor deze courses vindt plaats bij Berend Sakser in het hotel Gemeentewapen, W. H. Bosgrastraat 1 te Oude Pekela.

Deze plaats is via de GADO-lijnen 5 en 10 elk half uur te bereiken vanuit Winschoten of Veendam.

De eerste bijeenkomst begint des morgens om 10 uur

Men wordt verzocht een lunchpakketje mee te nemen.

De inhoud van deze map is als volgt:

- a. Een stuk informatie over Oostgroningen
- b. Een beschouwing over het boek van Piet Reckman 'Sosjale Aksie'
- c. Een lijst met meer dan 100 aksiemodellen
- d. Een verslag van een in de praktijk uitgevoerd aksiemodel (de druivenplukkersstaking in Californië)
- e. Een uittreksel van Teodor Eberts boek 'Geweldloze Opstand'

Het programma voor de eerste bijeenkomst hadden wij als volgt gedacht:

- 10.00 uur: Inleiding over het boek 'Sosjale Aksie' van Piet Reckman.
Inleiding over het boek 'Geweldloze Opstand' van Teodor Ebert.
Inleiding over de maatschappelijke situatsie in Oostgroningen.
- 11.30 uur: Diskussie over de gehouden inleidingen (tot ongeveer 13.00 uur).
- 14.00 uur: Eventueel film
- 14.30 uur: Diskussie over film en/of hetgeen des morgens is besproken.
- 15.30 uur: Verzamelen van zoveel mogelijk ideeën omtrent te voeren aksie.
Dit kan in kleine groepjes gebeuren.
- 16.30 uur: Benoeming van een kommissie die zich gaat bezighouden met de verdeling van de ideeën in groepen en met de praktische uitwerking van groepen ideeën in verband met de situatsie in Oostgroningen.

Er is de eerste bijeenkomst (18 december) een informatsiestand aanwezig, dat bemand wordt door mensen, die zullen proberen antwoord te geven op meer specialistiese vragen van uw zijde. Ook zullen er zoveel mogelijke offisjele rapporten, die een rol spelen in de Oostgroningen problematiek ter inzage liggen.

BESCHOUWING OVER SOSJALE AKSIE

De aktivist

Het is duidelijk, dat sosjale aksie iets is, wat door de gewone man wordt ondernomen. Mensen, die topfunksies bekleden kunnen en willen prakties geen deel uitmaken van een sosjale aksiegroep, enerszijds door de seleksie en vereiste aanpassing binnen onze samenleving, anderszijds omdat zij het zijn, die van deze samenleving in deze vorm profiteren. Sosjale aksie is dus voor en door de gewone man en in feite het enige middel om zijn wens tot inspraak uit te drukken en om die inspraak werkelijk te verkrijgen. Onder de teoretisi van de sosjale aksie heerst nog veel verschil van mening over de definietsie van sosjale aksie. Die definietsie kan dan ook beter overgeslagen worden om niet te verzanden in ellendig ingewikkelde en lange verhandelingen en omdat het belangrijker is om te zeggen, hoe de aktivist werkt, wat zijn doel is en hoe hij zijn aksie opzet.

Doel

Sosjale aksie is gericht op veranderingen in onrechtvaardige sosjale situaties, die voortkomen uit de maatschappelijke en politieke struktuur van onze samenleving en werkt daardoor indirekt aan verandering van die struktuur zelf. De macht van de heersende personen of groeperingen - zij, die tegen elke fundamentele verandering van de huidige struktuur zijn - berust voor een groot gedeelte op het feit, dat zij via manipulaatsie en een schijndemokraatsie met de 'slapende' massa op hun hand weten te houden. Wil je dus werken aan bepaalde veranderingen, dan is het belangrijk om de slapende massa in te lichten, wakker te schudden, bewust te maken van hun posietsie.

Werkwijze

Iedere aksiegroep heeft een bepaald eigen doel van de samenleving als werkgebied, afhankelijk van ervaringen, situwaatsie en idealen van leden van een aksiegroep, met een gezamenlijk doel. Het is belangrijk voor het funksjoneren van een aksiegroep, dat er een gezamenlijk aksiedoel is. Dit heeft ~~weinig~~ geen nadere uitleg nodig. Om uit te leggen, hoe een aksiegroep te werk gaat, is het het best om de werkwijze in een aantal fasen te verdelen:

I. Voorbereidingsfase

In deze fase wordt de ongewenste situwaatsie opjektief onderzocht. De harde feiten worden verzameld (pers, studie, spionasje etsetera) en geordend, waarna er logiese en ware konklusies uitgetrokken diens te worden. Aan de hand van deze gegevens kan de probleemstelling duidelijk opgesteld worden. Bij het feiten verzamelen en interpreteren worden veel fouten gemaakt, waardoor veel aksies al bij voorbaat tot mislukking gedoemd zijn.

ZORG VOOR GOED FEITENMATERIAAL EN JUISTE KONKLUSIES!!!!

Nu kun je met je materiaal naar de personen of instansies gaan, die verantwoordelijk zijn voor de ongewenste situwaatsie om te proberen daar iets te bereiken. Het is belangrijk dit te doen, want soms heeft het een positief resultaat en in dat geval scheelt het overbodig werk. Heeft het te weinig of geen resultaat, dan kom je terecht in de eigenlijke aksiefase.

II. Aksiefase

Nu komt het er op aan zoveel mogelijk ~~mensen~~ betrokkenen bewust te maken van de ongewenste situwaatsie en wel zo, dat die mensen zich er aktief betrek bij gaan voelen. Dit kun je doen door hen te informeren, maar dat blijkt vaak niet voldoende. Reckman geeft in zijn boek 'Sosjale Aksie' een goed overzicht van

van de technieken, die hierbij te gebruiken zijn.

7 hoofdgroepen van technieken

A. presentaatsietechnieken

Deze technieken zijn doorgaans het sterkst gericht op aantasting van de (vermeende, tot denk- en gedragspatroon geworden) gemeenschappelijkheid van waarden en symbolen.

Voorbeeld: het aanbieden van de noodklokken aan de kamerleden, die destijds Oostgroningen bezochten.

B. pressietechnieken

Deze technieken hebben als regel de bedoeling om, met behulp van reeds gewonnen of vooronderstelde steun van de basis, druk uit te oefenen op de bovenliggers, de leiders of kollektiviteiten daarbinnen.

Voorbeeld: een voorbeeld hiervan is de protestmars (NVV-NKV-demonstratie in Groningen)

C. simbooltechnieken

In deze technieken worden vooral de taal, de symbolen, de beelden die gangbaar zijn en de eigenaardigheden van het sociaal systeem ondersteunen, zodanig vervoegd, verbogen, geassocieerd en omgekeerd, dat ze tegengestelde doelen gaan dienen.

Voorbeeld: het verbranden van de Kikkertfoto in Westerwolde.

D. onthullingstechnieken

Door middel van deze technieken wordt getracht met name de bovenliggers te onthullen, te achtervolgen, te ~~reklax~~ intimideren en te hinderen.

Voorbeeld: voortijdige publicatie van gedeeltes uit de structuurschets door de Winschoter Courant.

E. ontroltechnieken

Deze technieken, die gericht zijn op het uit hun rol halen van leiders, communicatoren en onderliggers zodat de samenleving wordt ~~gndy~~ gedynamiseerd, zijn waarschijnlijk de meest indringende en effectvolle in de hoogontwikkelde sociaaltechnokratische maatschappij.

Voorbeeld: het niet meewerken aan de bouw van het oefenterrein in Westerwolde

F. manipulaatsie technieken

Tot storing van de communicatie tussen boven- en onderliggers dienen met name de manipulatieve technieken.

Voorbeeld: het verstoren van een gemeenteraadsvergadering

G. wederrechtelijkheidsstechnieken

Deze technieken worden rechtstreeks in de richting van de leiders en de communicatiekanalen gehanteerd en hun funksjoneering vooronderstelt in de meeste gevallen reeds een brede basisbeweging.

Voorbeeld: de stakingen in de strokarton van eind 1969

Het is nodig enkele belangrijke kanttekeningen te maken:

- meerdere technieken kunnen tegelijkertijd uitgevoerd worden.
- een lid van een aksiegroep moet zich bewust zijn van zijn taak en zich daar aan houden.
- een voortdurende analiese van resultaten en uitvoering van technieken is vereist.
- het doel, de kennis en de mogelijkheden van de aksiegroep beïnvloeden vaak de keuze van de technieken.
- je moet je niet laten verleiden tot eenzijdige technische debatten met deskundigen. Het gevaar hiervan is dat je je motivaatsie en je probleemstelling uit het oog verliest. Op een gegeven moment kom je aan het eind van je aksie, doe dat of het gewenste doel bereikt is, of je probleemstelling en/of motivaatsie veranderd is (in het laatste geval kun je weer van voren af aan beginnen).

Ook vallen aksiegroepen vaak uiteen door interne moeilijkheden of gewoon door teleurstelling over de uitwerking van hun aksies.

III. Nabeschouwingsfase

Nu ga je onderzoeken hoe de uitwerking van de verschillend gebruikte technieken was, hoe de groepsverhoudingen zich ontwikkelden, welke fouten er zijn gemaakt enz. Tijdens de fasen I en II is het raadzaam om een dagboek bij te houden waar de gebruikte technieken precies in beschreven staan, de taken van de groepsleden, de uitvoering en uitwerking van die technieken en taken, de fouten, de teleurstellingen enz. Aan de hand van dit dagboek kun je een leerzaam verslag maken voor jezelf en voor anderen. Dit verslagje kun je dan ook het beste vermenigvuldigen en doorsturen naar andere aksiegroepen. Dit kan zeer stimulerend en verhelderend werken!!!

KURSES 18 DESEMBER 1971 TE OUDE PEKELA

Informaatsie over Oostgroningen.

Oostgroningen is één van de 16 gebieden in Nederland, die de afgelopen 50 jaar de boot hebben gemist. Door de industrialisering en de mechanisering van de landbouw is Oostgroningen zo niet leeggelopen, dan toch stil blijven staan. De vlucht uit de landbouw had te weinig mogelijkheden om in Oostgroningen opgevangen te worden. Dat betekent: gebrek aan industrie, gebrek aan verzorging, gebrek aan woningen of -tewel een achtergebleven gebied. De laatste twee jaar is er in Oostgroningen veel gebeurd. Het gebied heeft in de rest van Nederland het imago een vuurrood bolwerk te zijn, waar stakingen en andere aksies niet van de lucht plagen te zijn. De realiteit is echter anders:

Eind 1969 begonnen de strokartonaksies van de kommunist Fré Meis. Weknlange stakingen brachten de Pekelder strokartonarbeiders tenslotte een hoop landelijke publisiteit en een beetje meer loon. Op allerlei bedrijven ontstonden de welbekende aksiecommittees. Fré Meis en met hem de Communistische Partij Nederland verwierven zich bij de Oostgroninger bevolking een niet te onderschatten simpatie, die echter niet gebaseerd was op een politieke stellingname, maar eerder op een uiting van onvrede tegenover de bestaande situatsie in Oostgroningen, waar behalve de lonen nog veel meer achter lag (onderwijs, rekreatsie, wegen, woningen.).

Begin 1970 komt de NETO klaar met een nota Herstrukturering Oostelijk Groningen. Deze nota, wiens samenstelling ongeveer een ton heeft gekost, verschijnt in een oplage van enkele honderden. Wel verschijnt er een vereenvoudigd dingetje (Uw Oostelijk Groningen, wat doen we eraan.....). De inhoud van deze nota is geenszins in overeenstemming met het benodigde bedrag daarvoor. Oostgroningen krijgt voor die ene ton niet meer dan een beetje gezeur over het feit, dat dit verbeterd moet worden en dat dat verbeterd moet worden, maar de kern van de Oostgroninger problematiek blijft liggen. Op bladzijde 8 van die nota staat het duidelijk omschreven: Hoewel het voorts denkbaar is, dat een deel van de Oostgroninger problematiek slechts door middel van (ingrijpende) maatschappelijke structuurwijzigingen tot een oplossing kan worden gebracht..... Als reaksie op al dit gezeur van de overheid verschiijnt een alternatief rapportje. Hierin wordt kritiek gemaakt op het grote rapport. Deze kritiek ziet er in grote lijnen als volgt:

- a. het voortgaan op de kapitalistische produktiewize. Zelfs een centraal industrieel terrein ligt in de bedoeling. De toekomst van Oostgroningen blijft op deze manier afhankelijk van de willekeur van de ondernemers.
- b. geen studie naar de arbeidsbehoeften van de uitgestoten landarbeiders. Er wordt deze mensen niet gevraagd of ze wel in de industrie willen.
- c. de inkomensverdelingsoverzichten worden beïnvloedt door het buiten beschouwing laten van de relatief grote groep boewers.
- d. het rondstrooien met wat haarse miljoenen (die wezelf gegeven hebben) helpt hier niets, zeker niet als die miljoenen terecht komen bij dat kleine groepje dat het gezicht van de streek bepaalt.

Dit rapportje werd in een oplage van 2000 exemplaren door het aksiesentrum in Oostgroningen aan de man gebracht. Al met al kan men moeilijk zeggen, dat het vertrouwen van de bevolking in de overheid erg gesterkt is door het herstrukturering rapport. En dit vertrouwen wordt nog heviger geschokt.

Nadat de Nederlandse regering enige jaren tevergeefs bij gemeenten als Oisterwijk en bij het Kuinderbos in de Noordoostpolder had aangeklopt voor de plaatsing van een militair oefenterrein kwam nu Oostgroningen aan de beurt. Tussen Stadskanaal, Onstwedde en Ter Apel moest een oefenterrein voor 3000 tot 6000 soldaten komen.

A

Argumenten van de regering:

a. Nederland moet om aan zijn NAVO-verplichtingen te voldoen nog een oefenterrein hebben.

b. Oostgroningen is daarvoor geschikt, omdat er van zo'n oefenterrein een economische impuls uitgaat.

Het zogenaamde plan-Kikkert stuitte echter op onnoemelijk veel weerstand van de bevolking. Minstens 75 % sprak zich uit tegen het plan.

Argumenten tegen:

Vooraf de gedwongen verhuizing van 3000 mensen uit het gebied (landarbeiders en kleine boeren) en het verlies van een steeds drukker bezocht wordend recreatiegebied.

Het verzet van de bevolking vond tot nu toe zijn hoogtepunt in de roerzuchtige raadsvergadering, waar de gemeenteraad van Vlagtwedde nee zei tegen de plannen van de regering. Er waren op dat moment 1500 mensen op straat. Door het provocerend optreden van de 80 man oproerpolitie, die in gesloten korden op de eigenlijk rustige menigte inliepen, kwam het toen tot ongeregelde heden, waarbij steenen door de lucht vlogen. Na de duidelijke uitspraak van de gemeenteraad is het plan eerst weer in de doofpot gestopt, maar daar kan het nu elk moment weer uitkomen.

En dan is er nog het meest actuele probleem in Oostgroningen: de presentatie van de structuurschets Oostgroningen.

Een van de aanbevelingen van de commissie van der Peijl was indertijd het opstellen van een streekplan voor Oostgroningen. De structuurschets moet gezien worden als een voorbereiding hierop. Zij schetst de beleidslijnen, die voor de komende tijd (tot 2000) de politiek van Oostgroningen gaan bepalen. Hoofddoel is het streven naar industrialisatie, die de gewenste welvaart moet brengen. Teneinde Oostgroningen geschikt te maken voor deze industrie is het nodig, dat er een aantal grote woonkernen in het gebied ontstaan, die kunnen voldoen aan de tegenwoordige eisen van de moderne industrie. Deze eisen zijn beknopt weergegeven als volgt:

- a. de investeringspremies, verstrekt door de regering moeten gunstig zijn.
- b. de faktor arbeid moet goedkoop, dus in ruime mate aanwezig zijn.
- c. de infrastructuur moet goed zijn, dat wil zeggen er moeten goede wegen zijn, snel openbaar vervoer, goede kulturele voorzieningen, een goede middenstand, veel scholen enzovoorts.

In de structuurschets wordt gekozen voor 3 centra: Stadskanaal, Voendam en Wierboschoten. Om deze kernen zoveel mogelijk te stimuleren moeten 25 dorpen van de kaart verdwijnen. Een deportatie van 15000 mensen is hiervan het gevolg. De bevolking komt nu reeds in verzet ('t Waar-Nieuwscheemda).

Ondertussen blijft de economie van Oostgroningen een zeer moeilijke zaak. De strokkartonindustrie heeft het moeilijk. Een fabriek als de Union, toch bepaald niet de armste, heeft ~~reeds~~ zo'n 100 man op wachtgeld moeten plaatsen. Als de grote Heinekenorder niet doorgaat wordt het nog hachelijker. Ook de Vrijheid heeft het moeilijk. De metaalindustrie is in een moordende concurrentiestrijd gewikkeld met kunststofgiganten als de AKZO. Teneemende werkloosheid dreigt. Uit de landbouw dienen binnen 5 jaar nog 5000 man te verdwijnen. Tegen deze achtergrond is het laten opdraven van een mobiele politiebureau natuurlijk zwaar te verteren. Er moet iets gebeuren in Oostgroningen. De bestaande structuren hebben gefaald, de partijen, vakbonden, het parlement is niet in staat geweest deze structuren te veranderen. Het is nu tijd voor de bevolking om ZELF in actie te komen.

VOORBEELD VAN EEN DISCIPLINE-KODE VOOR DEMONSTRANTEN.

Deze discipline-kode voor demonstranten is ontleend aan een advies dat gegeven werd aan hen die deelnamen in de strijd om een eind te maken aan de kleurbarrière in het zuiden van de V.S. , en aan Engelse en Amerikaanse demonstranten tegen kernwapens.

In een meer speciale vorm is de kode te New York uitgegeven door groepen van de volgende organisaties:

American Friends Service Committee; Committee for Non Violent Action; Greenwich Village Peace Action Committee; SANE; Committee for a General Strike for Peace; Fellowship of Reconciliation; Student Peace Union; Tompshius Square Peace Centre; War Resisters League; Woman's Direct Action; Woman's International League For Peace and Freedom; Woman's Strike for Peace. Onderstaande tekst wordt als brochure door Peace News uitgegeven als een dienst aan de diverse Britse Vredesbewegingen, vrijheidsgroepen en bewegingen voor de rechten van de mens.

Inleiding.

Openbare demonstraties voor vrede, burgerlijke vrijheden of mensenrechten kunnen onder meer het volgende bereiken:

- a. Ideeën kunnen door banieren, pamfletten, massa-media en door konversatie met mensen, die de demonstraties zien, overgedragen worden.
- b. Demonstranten hebben de gelegenheid om "en public" hun mening te kennen te geven over iets, dat hen diep beweegt, en door samenwerking met anderen worden zij gestimuleerd in hun actieve vredeswerk, hun werk voor de burgerlijke vrijheden en de mensenrechten.
- c. Nieuwe mensen zijn nodig. Enkelingen die goede demonstraties zien, zijn vaak diep bewogen.
- d. De regeringspolitiek kan beïnvloed worden, vooral door massademonstraties of door acties met een dramatisch karakter, die risico's en/of een persoonlijk offer voor de demonstrant inhouden.

Deze doelstellingen worden grotendeels bereikt, als alle demonstranten zich korrekt en gedisciplineerd gedragen. Een wanordelijke demonstratie wekt eerder verzet dan sympathie. Geweld van de kant van demonstranten zal bijna zeker de zaak van de beweging die zij wensen te steunen , vertragen in plaats van haar vooruit te helpen.

Iedereen wordt gevraagd deze maatregelen gedurende hun tijd van deelname aan een demonstratie in acht te nemen. Als u voelt , dat u met alle aspecten van deze regels niet kunt instemmen, verlaat dan de demonstratie op het geschikte ogenblik. De organisatoren hebben niet de bedoeling om de spontaniteit te beperken of het geweten te dikteren. De discipline bestaat slechts om de mogelijkheid van relletjes en geweld minimaal te houden en om de kracht van de demonstratie te verhogen.

Discipline.

- Wij zullen geen lichamelijk geweld gebruiken ongeacht hetgeen ons aangedaan wordt door anderen.
- Onze houding tegenover mensen, die het niet met ons eens zijn, moet tolerant zijn en we moeten hen trachten te begrijpen en onze meningen uitwisselen; uit onze houding moet respect voor de rechten van de ander, z'n mening en het uiten daarvan, spreken.
- We zullen in onze houding niet gewelddadig zijn, we zullen geen vijandige opmerkingen maken of gaan schelden. Als er gezongen moet worden, zal dat op een manier gebeuren, die overeenkomt met de geweldloze geest van de demonstratie.
- We zullen ons aan het uitgestippelde actie-programma houden, tenzij er door de demonstratie-leiders of hun plaatsvervangers een planwijziging wordt medegedeeld. We zullen geen onaangekondigde actie voeren, tenzij die uitdrukkelijk goedgekeurd is door de sponsors.

- We onderkennen, dat het uitvoeren van een ordelijke demonstratie berust op wederzijdse samenwerking en respect tussen de deelnemers enerzijds en hen die alles georganiseerd hebben en voor de demonstratie verantwoordelijk zijn anderzijds. (Als men tot een handeling wil overgaan, die volgens u niet verstandig is, dan hebt u de gelegenheid uw klacht na de demonstratie te bespreken met hen, die voor de demonstratie verantwoordelijk zijn. Als men iets wil dat u niet kunt aanvaarden, verlaat dan rustig de demonstratie.)
- Bij ondervraging door voorbijgangers, persvertegenwoordigers e.d., worden de deelnemers aangemoedigd hun eigen opinie over zichzelf, de reden van deelname aan de demonstratie enz. uiteen te zetten, duidelijk stellend, dat dit hun persoonlijke overtuiging is. Indien mogelijk echter moeten alle vragen betreffende de bedoeling van de demonstratie beantwoord worden door de sponsors of hun plaatsvervaarders. Aan de vraagsteller mogen slechts exemplaren gegeven worden van het originele pamflet van de demonstratie.
- In ons kontakt met de politie en andere autoriteiten zullen wij :
 - .een begripvolle houding tonen voor de verantwoordelijkheid, waarmee zij belast zijn;
 - .steeds hoffelijk en voorkomend zijn;
 - .volkomen open zijn over hetgeen we gaan doen;
 - .alle verzoeken, die redelijk zijn, aksepteren.

In geval van geweld.

Plannen voor demonstraties zullen altijd aan de politie bekend gemaakt worden en er zal altijd zoveel mogelijk samenwerking worden gezocht . In een grote menigte is echter altijd de mogelijkheid aanwezig dat er geweld uitbreekt door ingrijpende politie-agenten, voorbijgangers of deelnemers. In zulke situaties moeten de demonstranten de aanwijzingen van de organisator en hun vertegenwoordigers opvolgen.

De demonstranten kan dan door de organisatoren gevraagd worden om zich zo vlug mogelijk rustig te verspreiden teneinde incidenten te voorkomen. Het is waarschijnlijk beter om meningsverschillen met de autoriteiten na de demonstratie te regelen i.p.v. ter plaatse.

De "sit-down" zal waarschijnlijk als "burgerlijke ongehoorzaamheid" en "niet medewerking" beschouwd worden. Daarom moet een dergelijke actie slechts ondernomen worden, als ze te voren besproken is als actie-methode van die betreffende demonstratie. Demonstranten, die zijn gaan zitten en geweldloos verzet bieden aan de politie worden verzocht om dusdanig te handelen, dat dit niet het respect voor de politie aantast, maar de bedoeling heeft om krenking of belediging te voorkomen en vreedzame bedoelingen te tonen.

Zij, die getuige zijn van molestatie of ruw optreden van de zijde van de politie, kunnen een dienst bewijzen, door het aantal lastiggevallen te noteren.

TAKTIKEN IN GEWELDLOZE DIREKTE AKTIE.

Sommige kritici vinden dat geweldloze direkte akties een te beperkt terrein omvatten, met het gevolg dat hun konklusie luidt: "geweldloosheid werkt niet". Desondanks heeft Gene Sharp ruim honderd geweldloze aktie-taktieken onderscheiden, die al door verscheidene mensen zijn gebruikt. Dit is ongetwijfeld een bijzondere bijdrage tot de verkenning van het brede veld van alle denkbeeldige mogelijkheden op het gebied van geweldloze akties. Gepoogd is, zo kernachtig mogelijk weer te geven wat de inhoud is van al die akties. In enkele gevallen hebben wij woorden onvertaald gelaten, omdat anders wellicht aan de wezenlijke betekenis afbreuk zou worden gedaan!

Doeleinden:

tegen: verdrukking van minderheidsgroeperingen, maatschappelijke wanorde, uitbuiting en andere economische grieven, speciale onrechtvaardigheden en bureaukratische eksessen, oorlog en bewapening, bestaande niet-demokratische heerschappij, nieuwe pogingen om niet-demonkratische heerschappij op te leggen (vaak ondersteund door het wettige regime)

voor : een geweldloze maatschappij structuur, waar spanningen en konflikten die ook daar zullen voorkomen, geweldloos worden opgelost.

Methoden van geweldloos protest.

1. openbare verklaring,
2. protest brief
3. verzoekschrift,
4. aanplakbiljetten,
5. protest-literatuur publiceren en verspreiden,
6. geestige steken en stroken (b.v. in de vorm van een parodie etc.),
7. toneelstukken opvoeren, muziekkuitvoeringen geven,
8. symbolische daden,
9. eigen bezittingen vernietigen,
10. symbolische tekens dragen,
11. vaandels en symbolische kleuren (ver)tonen,
12. stilte,
13. afstand doen van je eer,
14. demonstratief de rug toekeren,
15. het ambtsgewaad van het protest afleggen,
16. afgevaardigde sturen,
17. gezamenlijk bewerken van parlementsleden in de wandelgangen en hallen,
18. de deur "plat"lopen bij officiële lieden,
19. verbroedering,
20. nachtwake,
21. posten (meestal van stakers),
22. verhoor of gerechtelijk onderzoek herroepen,
23. protest en steun bundelen,
24. protest-bijeenkomsten houden,
25. gekamofleerde protest-bijeenkomsten houden,
26. bid- en dankdiensten houden,
27. mars (défilé),
28. parade (optocht),
29. teach-in,
30. bespottende imitatie-begrafnisstoet vormen,
31. pelgrimstocht,
32. autokolonne,
33. demonstratieve begrafenis,
34. speciale begraafplaats (of graf) huldigen,
35. vrijwillig emigreren,

Non-koöperatieve methode: niet meewerken

Sociale boycot:

36. Lysistratische tegenwerking (zie myth.)
37. sociale voorschriften negeren,
38. selectieve sociale boycot,
39. kollektief niet op komen dagen,

Ekonomische boycot:

40. konsumenten-boycot,
41. produkten-boycot,
42. groothandelaren-boycot,
43. arbeiders-boycot,
44. winkeliers-boycot,
45. uitsluiting (van werklui),
46. weigeren om huur te betalen,
47. weigeren om te huren,
48. bankrekeningen intrekken,
49. weigeren om rente te betalen,
50. weigeren om op industrieel terrein samen te werken en steun te verlenen,
51. binnenlandse embargo,
52. internationaal verkoop-embargo,
53. internationaal inkoop-embargo,
54. nationaal boycotten van de ekonomie,
55. internationaal boycotten van de ekonomie,

Stakingen:

56. "vlucht" v.d. werknemers,
57. boerenstaking,
58. weigeren van gevorderde arbeid/goederen,
59. staking van de handarbeiders,
60. staking van vakmensen,
61. staking van de industrie,
62. staking van de gevestigde orde,
63. solidariteits-staking,
64. protest-staking,
65. het bijltje er bij neerleggen (ged. 20-60 min. om onderling te overleggen)
66. op bepaalde details ataken,
67. manuele bumper-staking,
68. langzaam-aktie,
69. stiptsheidsaktie,
70. overdreven zuinigheids-aktie,
71. selectieve staking,
72. sit-down staking,
73. één dag voor alles thuisblijven (geen stap buiten de deur doen)
74. "gegeneraliseerde" staking,
75. algemene staking,
76. ekonomische stop afkondigen.

Politieke tegenwerking:

77. weigeren gemeenschappelijke steun te verlenen,
78. onwillig en langzaam toestemmen,
79. ongehoorzaamheid zonder direkte reden (gewoon in de kontramie zijn)
80. eed (van trouw) weigeren af te leggen,
81. literatuur verspreiden en toespraken houden om de mensen tot weerstand op te roepen,
82. sociale en sportieve evenementen uitstellen,
83. thuisblijven,
84. volks-ongehoorzaamheid,
85. weigeren om een vergadering of bijeenkomst bij te wonen, die volgens een bepaalde orderlijke procedure moet verlopen,

86. sit-down,
87. inkomsten, baten weigeren,
88. dienstplicht en deportatie weigeren,
89. onderduiken, vluchten en valse identiteit,
90. burgerlijke ongehoorzaamheid t.a.v. "immorale" wetten
91. wetgevende lichamen boycotten,
92. verkiezingen dwarsbomen,
93. regering boycotten,
94. ministeries en andere overheidsinstellingen boycotten,
95. van rijks-scholen e.d. afgaan,
96. studenten-staking,
97. door het Rijk gesubsidieerde instellingen boycotten,
98. weigeren om medewerking te verlenen aan dwingende machten (b.v. politie),
99. met vereende krachten de hele bureaucratie tegenwerken,
100. gemeentebesturen tegenwerken,
101. selectief weigeren om mee te werken aan de hulpverlening aan bepaalde groeperingen van overheidswege,
102. bepaalde lijnen en informatie-bronnen blokkeren,
103. bepaalde zaken vast laten lopen en belemmeren,
104. overheidsmensen hun inefficiëntie laten overwegen,
105. mitterij,
106. alternatieve instellingen opzetten,
107. andere vormen van politieke tegenwerking,

Methoden voor geweldloze inmenging:

108. snelle methoden: honger-staking, snelle satyagraha, morele druk vergroten,
109. staking herroepen,
110. gevangenneming uitlokken,
111. burgerlijke ongehoorzaamheid t.a.v. "gewone wetten",
112. nit-in,
113. stand-in,
114. ride-in,
115. wade-in,
116. sociale voorzieningen overbelasten,
117. stall-in,
118. geweldloze bezetting,
119. " overval,
120. " invasie,
121. " uitroep,
122. " belemming,
123. tweevoudige, tweeledige soevereiniteit en parallele (alternatieve) regering.

Dit overzicht is opgesteld door Gene Sharp en opgenomen in het boek van Adam Roberts "The Strategy of civilian defense" London 1967.

CALIFORNIE.

De druivenplukkers-staking.

Sinds de Californische druivenplukkers-kampagne begon in Delano, vijf jaar geleden, hebben duizenden Mexicaanse Amerikanen meegedaan aan de campagne die nu meer dan 40 stakingen samenbundelt. Ze vragen erkenning bij hun bonden, hogere lonen en betere arbeidsvoorwaarden. Het is echter de organisatie van Cesar Chavez, die nationaal en internationaal de aandacht trok. John Braxton, de schrijver van dit artikel en ook andere schrijvers zeggen, dat een boycot-kampagne de meest effectieve manier is om druk uit te oefenen op de planters (eigenaren) om in de eisen van de werknemers toe te stemmen, eerder dan de invloed van het uitdelen van pamfletten en het posten. Door de kracht en het succes van de stakers en de steun in het gehele land (ook internationaal) werden andere boerenarbeiders aangemoedigd om ook geweldloze acties te gaan voeren en zoals George Lakey memoreert heeft het gediend om de "civil-rights-movement" nieuw leven in te blazen. Zelfs bestudeerde Braxton de mogelijkheden voor een boycottechniek op internationale basis met speciale verwijzingen naar de boycot van Zuidafrikaanse goederen.

John Braxton is een student aan het Swarthmore College in Pennsylvania. Hij was bemanninglid van de Phoenix in februari 1968, welke een reis maakte naar Noord- en Zuid-Vietnam. Hij was de centrale persoon voor Philadelphia en omstreken voor wat betreft het oktober moratorium en is voorzitter van het Latijns-Amerikaanse comité van de Quaker Action Groupe. Hij is ook dienstweigeraar. Dit door het veranderen van zijn oproepkaart (het afgelopen voorjaar).

Cesar Chavez richtte een brief aan de leidinggevende druivenplanters. Daarin beschrijft hij de opzet en motivatie van de staking. Het staat er als een testament. Dit door zijn vertrouwen in de macht van de geweldloosheid en een helder teken dat het gebruik van geweldloosheid ernstig als betekenis van politieke druk kan worden gezien, en dat geloof in geweldloosheid niet dood is, zoals velen veronderstellen.

INTRODUKTIE:

In feite is het 't begin van een sociale beweging en niet te verklaren. "Wij zoeken onze door God gegeven basisrechten als menselijke wezens, omdat we hebben geleden en omdat we nog steeds niet bang zijn om te lijden, in de opdracht om het te overleven. Ook zijn we klaar om alles op te geven, zelfs onze levens in de strijd voor sociale rechtvaardigheid. Wij zullen dat doen zonder geweld, omdat dat ons lot is. Wij zullen ons verenigen. Wij hebben de betekenis van eenheid geleerd. De kracht van de armen ligt in de eenheid. Wij weten dat het lot van de armsten van de Mexicaanse of Filipijnse werkers in Californië hetzelfde is als van de boerenarbeiders, de negers, de armoeblanken, Puertoricanen, Japanners en Arabieren in het gehele land. Daarom gaan we samen en maken we afspraken. We moeten de enige kracht, die we hebben, gebruiken en dat is de kracht van de getallen. De planters zijn met minder mannen dan wij, wij zijn met meer mensen. Wij hebben geen paternalisme nodig van de planter. Wij willen geen liefdadigheid als prijs voor onze waardigheid. Wij willen gelijk zijn met alle werkende mannen en vrouwen, van deze natie wij willen overwinnen". Zo begint de "Delano" proklamatie en zo begint een beweging die alles heeft overtroffen behalve zichzelf. Ze heeft met succes een groep Amerikanen uitgedaagd die hen onorganiseerbaar noemden. Men heeft echter een ononderbroken programma van boycotten en stakingen gehandhaafd. Geen enkele landbouwstaking in het land heeft ooit zo lang geduurd. Hij is gewonnen door de erkenning van de vakverenigingen door de planters. Het oerrote succes van enige betekenis voor de boerenarbeiders in 30 jaar. Maar misschien het belangrijkste.

HUEJIGA, (staking) bouwende aan een beweging.

Cesar Chavez werd pas een organisator onder leiding van Fred Ross. Hij was de organisator van de C.S.O. welke op een manier werkte, door een zekere Alinsky uitgewerkt. Ofschoon hij later uit de C.S.O. zou gaan, ontstond de basis-strategie uit die groep. Een verslaggever vatte het Alinsky-proces als volgt samen:

Volgens Alinsky heeft een organisator twee basisfuncties. De ene is om door middel van directe acties de gevarieerde problemen van de ontrechte bevolking te leren kennen. De andere is om steden uit de omgeving zo ver te krijgen om mee te doen en zo een eind te maken aan de psychologische economie. Vanuit dit gegeven ontwikkelde Chavez het idee van een sociale vakvereniging. Hij wilde iets beters hebben dan de typische industrie-vakbond, waarvan hij voelde, dat het te begrensd was in zijn benadering van de problemen van de lonen en werkkondities. "Wat wij moeten doen is autonome organisaties opzetten, waarvan de winst zal gaan naar een stichting voor welzijnszorg voor de arbeiders. Als de arbeidsbeweging koöperaties had gesticht, zouden deze vandaag sterk zijn." Het meest principiële basisprogramma van het Alinskyisme is dat de beweging gebouwd moet worden door mensen in de gemeenschap en niet daarbuiten. Chavez verliet de organisatie, toen hij voelde dat hij z'n radikale herkomst begon te verlaten, en omdat de C.S.O. de boerenarbeiders niet waardeerde, die hij juist wilde organiseren. Toen de organisatie groeide, ontmoetten zij elkaar steeds in een motel. Politici, advocaten etc. kwamen bij elkaar en hielden dure bijeenkomsten. Cesar Chavez begon druk uit te oefenen om een programma te organiseren in een vakvereniging, een idee, waar de leiders zich het meest tegen verzetten. Op iedere bijeenkomst hield Chavez dezelfde standaardspeech, maar niets gebeurde. Hij ging naar Delano om in z'n eentje de boerenarbeiders te organiseren. Prompt kreeg hij van een privé-groep \$ 5000 om te kunnen starten. Zo begon de N.F.W.A. Andere vakbonden hielden stakingen, maar daar kon Chavez niet aan beginnen. Hij ging van het standpunt uit: eerst organiseren, daarna staken; niet allebei tegelijk.

PROBLEMEN:

Er waren veel onderkruipers (mensen, die het werk van stakers overnamen) waartegen actie gevoerd moest worden. Het zou echter nog veel erger worden als Chavez er niet in toe zou stemmen met andere vakbonden samen te werken, wat hij dan ook deed. Vlak hierna ging hij naar de kollege's van Berkeley en Stanford om steun van de studenten te verkrijgen (als activisten). Daar voelde Chavez, dat hij een staking niet alleen in de hand kon houden: "We hebben iemand nodig, die vertrouwelijk kan spreken met de leden" was zijn antwoord. Chavez rekende ook op de steun van de kerk, omdat hij onder zijn vrienden veel klerikalen had. Deze steun bleef echter uit. Desondanks zette hij z'n activiteiten onverminderd voort.

GEWELDLOOSHEID:

Een ander belangrijk feit was, dat Chavez de beweging uitdrukkelijk gewelddoos maakte. Dit was bij stemming ter vergadering uitgemaakt, én het was de bezielende kracht van de Heulga-beweging. Chavez verwiëp geweld op morele en taktische gronden. "We hebben vele koren gezegd, dat een drappel menselijk bloed meer waard is dan alle kontrakten. We zullen stakingen en boycotten gebruiken om erkenning te krijgen, maar we zullen niet zo lang wachten totdat we de kontrakten zonder geweld hebben verkregen. Gewelddoosheid is het enige wapen wat medelijden-wekkend is en dat ieder mens z'n waardigheid erkent en doet behouden. We moeten het slachtoffer beschermen voordat we een slachtoffer worden." In wezen werd Chavez de nieuwe leider van de staking, ofschoon er nog twee andere vakbonden meededen. Zijn werkwijze verschilde echter in drie gevallen van andere vakbonden, die reeds eerder stakingen hadden gehouden.

1. Chavez organiseerde direkt onder de arbeiders een staking en niet via kontrakteurs,
2. Hij rekende sterk op hulp van buitenstaanders,
3. Hij stelde ieder ogenblik uitdrukkelijk, dat gewelddoosheid moest worden gehandhaafd.

Achter deze strategie ligt de filosofie uitgedragen door Alinsky, van zelfbeslissing van de mensen, maar altijd rekening houdend met de tegenstander.

TAKTIEKEN EN OPLOSSINGEN:

De strijd tegen de druivenplanters én de landbouw-ekonomie heeft allerlei moeilijkheden onderhouden. Zo was er gebrek aan geld en aan ervaring. Het moeilijkst was echter wel het bevoorraden van de posters. Daarom maakte Cesar Chavez gebruik van een vliegtuigje om, voor controle etc., rond de boomgaarden te vliegen. Ook de druk van regeringszijde was enorm groot. Zij kozen n.l. de zijde van de planters en vaardigde zelfs maatregelen uit, om de posters het "schreeuwen" te beletten. Steeds als de planters nieuwe arbeiders uit de steden probeerden te halen, werden er werkers gezonden om er pamfletten uit te delen, waarin men vroeg zich niet bij de onderkruipers aan te sluiten.

De volgende fase bestond uit het boycotten van bepaalde Schenley-produkten en de produkten van Di Giorgio Corporation. Deze produkten hadden allemaal iets te maken met druiven. Chavez koos 13 grote steden uit om boycott-centrum te worden en zond een boycott-staf uit van 16 mensen, allen onder de vijftientig jaar.

De slag tegen Schenley bereikte zijn hoogtepunt met een mars naar Sacramento gedurende het paas-seizoen, wat de aandacht trok van de nationale pers. Door deze mars hebben verschillende vooraanstaande organisaties en personen hun steun aangeboden.

Het was een eerste stap naar erkenning. De volgende was wel het boycotten van de schepen. Zelfs de havenarbeiders uit verschillende delen van de wereld waren solidair.

De boycot werd een sukses. De New York Times zei zelfs, dat de Californische tafeldruiven bijna waren verdreven van de markt. Dat alles onder druk van de vakbonden. Tenslotte moesten de planters het onderspit delven en erkenden de vakbond van hun arbeiders. De strijd was gewonnen. Steeds had men de geweldloze methode weten te handhaven ondanks de tegenwerking die zij van de planters en funktionarissen ondervonden. Deze vorm van actie-voeren bewees de kracht en effectiviteit van gewelddoosheid.

Augustus 1971

Uittreksel uit het stuk "Grape-fruit-strike"
van John Braxton, gepubliceerd in Peace News.

"Ik vermoed zelfs, dat wij bij het zoeken naar een methode van geweldloze opstanden een ontdekking op het spoor zijn, die in historische betekenis gelijk staat aan de splitsing van de atoomkern. Het gaat bij de bestudering van geweldloze aksiemethoden immers niet alleen om de oplossing van conflicten van binnenlandse politiek, maar konsekwent doorgedacht ook om een alternatief voor de militaire verdediging." Dr. Theodor Ebert schrijft dit in het voorwoord bij zijn boek: GEWELDLOZE OPSTAND, waarin hij in gaat op de theorie en de praktijk van de geweldloze aksie, zoals die totnutoe een rol gespeeld heeft in de verandering van maatschappelijke structuren en talloze andere conflicten.

We hebben juist daarom dit boek als belangrijke informatiebron genomen, omdat de techniek in ons land, West-Europa en heel de "beschaafde" wereld zover is voortgeschreden, dat uit de toekomstige conflicten de ergste gevolgen kunnen voortkomen. De techniek en ook de mens die daarover beslist, heeft het hele proces niet meer in de hand.

IN HET VOLGENDE KORTE UITTREKSEL WORDT ALLEEN INGEGAAN OP EBERT'S BEWERINGEN VOORZOVER ZIJ OGENSCHTUNLIJK IN VERBAND STAAN MET ONZE SITUATIE HIER IN OOST-GRONINGEN, EEN GEBIED DAT EKONOMIES ACHTER LIGT EN DAT VOLGENS DE GANGBARE KAPITALISTIESE METHODEN GEREGEERD WORDT. Het is natuurlijk het best dat iedereen die zich zorgen maakt over Oost-Groningen en over de vraag "wat er aan te doen", het boek zelf leest en zich blijvend op de hoogte houdt van nieuwe literatuur en methoden.

Ebert's boek negt met een kritiese beschouwing over het gebruik van geweld. Gebruik van geweld, door welke groep ook gehanteerd, betekent voor die groep altijd dat zij haar eigen standpunt tot de enig juiste verheft. Dus heeft de tegenstander volledig ongelijk en bovendien moet die tegenstander wel niet voor rede vatbaar zijn. Zo ligt het echter in de praktijk zelden. De gevolgen van bovengenoemde gedachtegang zijn in de historie verschrikkelijk geweest. Verschillende partisanengroepen uit de Tweede Oorlog hebben elkaar afgemaakt. De Zambiaanse president Kwotha zinx zegt hierover: meer dan eens toont de geschiedenis, dat de methode die iemand gebruikt om zijn doel te bereiken, vaak nagenoeg dezelfde zinx is, als waarmee anderen proberen hem de macht weer te ontnemen.

OVERZICHT VAN GEWELDLOZE STRIJDMIDDELEN.

De geweldloze aksie heeft als doel om, wanneer zij gevoerd wordt, de maatschappelijke voorwaarden te scheppen voor een macht tegen het bestaande systeem en in staat het bestaande-systeem te overwinnen. Het terrein van geweldloze aksie wordt bepaald door de speelruimte binnen de bestaande orde, maar deze aksies kunnen zinx evengoed verder gaan, daar het mogelijk is wetten te overtreden en bevelen niet op te volgen.

Geweldloze aksie houdt een verbod in om tijdens de aksie fysieke dwang uit te oefenen op personen en verwondingen toe te brengen; of het verrichten van diensten en de produktie en de verdeling van goederen te verhinderen, wanneer daaruit een noodtoestand ontstaat, waarin het leven direkt bedreigd wordt. De bekende Indiase vrijheidstrijder Gandhi meende dat een leger van volkomen geweldlozen wel nooit zal bestaan. Dit leger zal bestaan uit mensen die zich eerlijk inspannen geweldloze handelen.

De socioloog Merton merkte omtrent geweldloze aksie op: iedere poging om een bestaande maatschappelijke structuur op te ruimen is tot mislukking gedoemd, wanneer niet van te voren voor alternatieve structuren wordt gezorgd, die de onontbeerlijke funksies van de organisatie die vervangen moet worden, kunnen vervullen.

soorten aksies: 1. protest. alle soorten demonstraties, dokumentatie en publikatie van misstanden in pamfletten en brochures, vergaderingen, posten . dit alles om een brede basis te krijgen voor de aksie. Steeds moet zonneklaar worden voor het publiek wat het uiteindelijke doel is.

2. wettelijke niet-samenwerking. Het bestaande systeem in zijn funksie belemmeren, het achterwege laten van normaal politiek gedrag, dit laatste kan demonstratief gebeuren, maar ook in alle bescheiden stilte: voorbeelden zijn boycott van schijnverkiezingen, inspraakprocedures, boycott van scholen, universiteiten, tijdelijke emigratie staking, stiptheid-of langzaamaansies.

Tijdens zo'n aksie moet het nieuwe politieke systeem al kunnen funktioneren, denk aan voedselvoorziening e.d.

3. burgerlijke ongehoorzaamheid.

Geweldloze minachting van wetten, bevelen door burgers. Men kan beginnen de meest knellende wetten aan te zakk pakken. Vormen van aksie kunnen zijn: algemen staking, blokkeren van verkeer, dus rebellie zonder geweld.

Er moet begonnen worden met het weigeren belasting te betalen aan de oude overheid en dit geld moet dan ten goede komen aan de nieuwe zelf gekozen en gevormde plaatselijke zelfbestuursorganen.

Men vindt in deze map een overzicht zixt van meer dan 100 aksies.

DE ONDRUKKING.

In zijn geweldige strijd tegen de engelse koloniale overheerser ontdekte Gandhi al gauw, dat iemand afstand doet van zijn voorrechten zonder zich fel te verzetten. Een krachtmeting moet plaatsvinden, hoe steekhoudend de argumenten van de aksie-mensen ook zijn. Middelen van de overheid om tegen de aksie op te treden zijn:

1. niet-strafrechtelijk beroving van bestaansmiddelen en andere maatregelen. dit kan in ons land al heel ver gaan, aangezien staat en economische machthebbers nauwelijks meer van elkaar zijn te onderscheiden.
x tegenkracht. b.v. het toelaten van b.v. een KU KLUX KLAN, knokploegen e.d.
andere middelen, zoals verdeel en heers politiek, mensen uit de demonstranten-klub uitkiezen en die in de watten leggen.
2. juridiese maatregelen. de onderdrukking wordt uitgebouwd. politieburo's, gevangenis en e.d. worden uitgebreid, en worden snel wetten bijgemaakt, snel-recht (op de dag van overtreding gelijk berechten), wind uit de zeilen nemen door enkele aktuele misstanden weg te nemen, of een direktie weg te promoveren. (in oost-groningen: zeer recent is het politieburo in Stadskanaal uitgebreid en het allereerste gesubsidieerde begin van de herstructureringsperiode werd ingeluid met de instelling van een rellenbrigade, die nu reeds enige tijd in opleiding is. Evenwel geldt voor een "inspraakproedure" in verband met de strukturschets, was er niet.)
3. terroristische maatregelen, uitzonderingstoestand of staatsgreep. Zoals bekend mag worden verondersteld heeft men op initiatief van de NAVO wetten gereed gemaakt, ~~waar~~ uit tot gevolg hebben dat de normale zogenaamde democratische kanalen vermeden kunnen worden en zodoende een snel militair ingrijpen kunnen mogelijk maken. Reeds ten tijde van de bouwvakstaking 1966 in Amsterdam dacht men in parlementaire kringen reeds over het in werking stellen van onze wetten op de uitzonderingstoestanden.

DE ROL VAN DE TEGENSTANDER.

Terwijl de oorlog als een alles-of-niets-spel beschouwd kan worden, waarin winst voor de ene partij altijd een gelijkwaardig verlies oplevert van de tegenpartij, heeft de geweldloze opstand ten doel een voor alle partijen voordelige toestand te scheppen.

Karakteristiek voor de ~~wax~~ geweldloze aksie is:

- onderscheid te maken
1. tussen de persoon en de sociale rol
 2. tussen de voor het konflikt belangrijke en onbelangrijke rollen
 3. tussen de ~~funksies~~ funksies van een rol, die als sociaal schadelijk beschouwd wordt.

Martin Luther King zei: de tegenstander is n.l. een persoon die door economische strukturen van zijn bestemming is vervreemd en die nu ook bevrijd moet worden. Karl Marx wijst daar ook uitdrukkelijk op dat de bezittende klasse en de klasse van het proletariaat dezelfde menselijke vervreemding vormen. Maar de bezittende klasse voelt zich in deze vervreemding wél en beschermd.

De strategie van de geweldloze opstand is erop gericht, met geweldloze strijdmiddelen ervoor te zorgen, dat het onrechtvaardige systeem niet langer kan funktioneren en tegelijkertijd een konstruktief alternatief aan te bieden.

Dit moet gebeuren door een combinatie van: moreel beroep op de tegenstander, geweldloze dwang plus het aanbieden van een konstruktief alternatief, waardoor een verrijd proces tot stand kan komen.

WAAROM VERZET DE MACHTHEBBER ZICH TEGEN DE VERNIEUWING VAN DE STRUKTUREN.

1. sociale vrede en welvaart. de machthebber voelt zich door de vernieuwing bedreigd v.b. kommunistensnest.
2. zelfverwerkelijking. het worden van een beter mens door de waarheid te vinden. dit kan gebeuren b.v. bij machthebbers die uitgaan van etiese beginselen en gekonfronteerd worden met demonstratie waarbij een deelnemer zich vrijwillig laat afbeulen. In het algemeen wordt geweld moreel gedekt door het einddoel, bij regimes die uitgaan van een marx-leninistische maatschappijopvatting. Denk aan Trotski die een soldatenopstand op Kronstadt bloedig onderdrukte. Soms ziet de machthebber b.v. een jood niet meer als mens maar als een object. zie tweede wereldoorlog, Bergen-Belsen.
3. macht en prestige. en het verlies daarvan.

In het algemeen zijn er 2 grondregels voor de strategie van een geweldloze opstand ten aanzien van machthebbers:

1. aan de machthebbers moeten beslist nieuwe posities aangeboden worden, vanwaaruit ze prestige kunnen verwerven.
2. ze moeten niet de beschikking hebben over machtsmiddelen.

ORGANISATIE VAN DE MACHT VAN ONDERAF

Ve komen er niet met de uitroep: als allen dit if dat doen, dan.....

Rudie Dutschke zei: de hoogste vorm van het zelfoopen, is de georganiseerde vorm. Gandhi zei: maak een sterke organisatie, waarin iedereen zijn eigen generaal moet zijn.

Een geweldloze organisatie moet open zijn. Een strak georganiseerde organisatie met een structuur en technieken van een geheime dienst, laat zich niet verenigen met de doelstellingen van een geweldloze opstand. Waar de geheimhouding overgaat in de systematische misleiding van de betrokkenen, wordt het gebied van de geweldloze actie verlaten en begint het voorterrein van het gewelddadig konflikt.

Tegenwoordig ontbreekt veelal de overtuiging dat de moeizame en lange weg van de konstruktieve aksies, die weer terug leidt naar de geweldloze opstand, die uiteindelijk toch sneller en zekerder succes brengt dan een guerrillaoorlog.

In een campagne moet men denken aan grote projekten; tevens moet een konstruktief programma voor langere termijn ontworpen zijn dat degenen, die op dat moment gemobiliseerd zijn, mogelijk maakt zich te splitsen in groepen met telkens specifieke taken. Een manier van vergaderen tijdens de aksie: bij elke bijeenkomst werd een nieuwe voorzitter gekozen, een willekeurig iemand uit aanwezigen, en zijn hele taak was de volgorde der sprekers te kontroleren. Daarna werd de agenda vastgesteld door handopsteken dit alles kon in 20 minuten geregeld worden en daarna kon er vruchtbaar vergaderd worden.

Hoofdmodel van een geweldloze opstand is volgens Ebert momenteel de "graswortelrevolutie" dwz. een beweging die is samengesteld uit basisgroepen en die de sociale structuur van een maatschappij van beneden naar boven radikaal ~~verandert~~ verandert. De basisgroepen streven ernaar, door hun aksies nieuwe medewerkers aan te trekken en te bevorderen, dat groepen met hetzelfde of soortgelijke doel in het leven worden geroepen.

Ondanks totnu toe uiterst primitieve trainingsmethoden, zijn de succes van geweldloze campagnes verbazingwekkend. Noodzakelijk is echter dat de vrijwilligers goed moeten worden voorbereid op de konfrontatie met de machthebbers en hun sankties. In Londen b.v. in de hoogtij van de anti-atoombommarsen en aksies, werkte men met gespreide instruksievergaderingen. Hoewel deze vergaderingen slechts door weinig mensen bezocht werden, kreeg men toch als resultaat dat 10 % van de demonstratiedeelnemers voorbereid was. Tijdens deze bijeenkomsten kan men de omstandigheden waaronder men aksie voert, zo getrouw mogelijk nabootsen, zodat men later met zo weinig mogelijk onbekende factoren in aanraking komt. Denk bv. eens aan de volgende voorbeelden: als wij op straat zonder waarschuwing door iemand omvergelopen worden, worden we kwaad. Als dit tijdens een voetbalwedstrijd gebeurt, dan worden we niet kwaad. Dit is een verschil in gevoelsreaksies, waaraan tijdens de training gewerkt kan worden. Maatstaf hierbij is: Wie terugslaat is een zwakkeling. Wie zich als vrijwilliger aanmeldt, moet wel weten wat hij doet. Hij kan niet zeggen "voorzover mij dat mogelijk is, zal ik...", dit blijkt in de praktijk een fataal achterdeurtje te zijn. Gandhi liet indertijd geloftes afleggen. Hij noemde dat een teken van kracht, n.l. om tot elke prijs doen wat men moet.

VOORBEREIDINGEN VOOR EEN OPSTAND

Moet die spontaan komen, wat een verrassingseffect betekent, of moet de aksie zorgvuldig voorbereid worden. Spontane aksies zijn vaak niet voort uit kennis van zaken, maar uit een ontevreden stemming en neigen gewoonlijk naar overdrijving en eenzijdigheid. Punten van voorbereiding zijn:

1. onderzoek naar de misstanden en hun achtergronden.
2. schatting maken van de krachtsverhoudingen en aan de hand daarvan doelstellingen van de campagne vaststellen.
3. publieke opinie moet op de hoogte gebracht worden van de resultaten en de potentiële mensen moeten worden gemobiliseerd. Ook het zoeken naar konstruktieve alternatieven behoort daarom tot de voorbereidingen van de geweldloze opstand. Bij agitatie en voorlichting kunnen kranten een belangrijke rol spelen.

"Een konstruktief programma is een doordacht plan, dat misstanden en onrecht in de wortel aantast, dat de getroffen hulp biedt, dat door aksies voorbeelden geeft van geweldloze houdingen en deze verduidelijkt en dat het zelfvertrouwen van het volk sterkt. Gandhi b.v. stimuleerde de huisindustrie

ONDERHANDELINGEN MET STRIJD VOOR DE DEUR

Als door voorbereidingen het bewijs is geleverd dat de vastbeslotenheid tot de strijd geloofwaardig is en wanneer een zekere bereidheid tot onderhandelen bij de machthebbers kan worden bespeurd, dan moet niets onbeproefd blijven om langs de weg van onderhandelen het doel van de strijd te bereiken.

BEGIN VAN DE STRIJDHANDELINGEN.

De formule van de aksie moet prakties en eenvoudig zijn, niet een ingewikkeld programma. Ook moet een aksie niet lichtvaardig aangekondigd worden en dan weer laten vallen. Dat werkt een slijtageproces in de hand. Steeds moeten de zwakste middelen worden ingezet. Vier fasen van verheviging van de strijd: 1. meer deelnemers 2. uitbreiden in de ruimte 3. uitbreiden in de tijd van aksies en 4. verscherping van de strijdmiddelen.

VOORWAARDEN VOOR DE START

Het gunstigste moment voor het begin van een opstand is bereikt, wanneer de opbouw van de strijdorganisatie, de onderzoeken van het machtsysteem, het vervaardigen van konstruktieve alternatieven en de mobilisatie van de publieke opinie zover gevorderd is, dat datgene wat nog ontbreekt aan de beste kondities tijdens de strijd kan worden ingehaald. Geweldloze aksie is aangewezen op niet-centraal werken. Plaatselijk moeten zich vrijwilligersgroepen vormen. Factoren om aan te denken: ongeduld in eigen aanhang, concurrerende geweldloze verzetsorganisaties, persoonlijke rivaliteit, dogmatiese arrogantie en konkurrentie van terroristen.

Voor een overzicht van de strijdwijzen, kunnen we beter de lijst van Sharp nemen, die uitgebreider is, dan Ebert die geeft.

ALTERNATIEVEN

Kapitaal komt laandjeverover'n

Wat is de eigenlijke achtergrond van de strukturschets???

De kapitalisten willen steeds meer verdienen. Door onderlinge concurrentie moeten ze steeds meer en vooral goedkoper produceren. Daarom gaan ze automatiseren. Dit vereist steeds grotere investeringen en die zijn alleen mogelijk voor de grotere bedrijven. De vestigingseisen, die dergelijke grote bedrijven stellen aan een gebied, zijn:

- a. Hoge investeringspremie van de overheid (gemeenschapsgelden)
- b. Groot, dus goedkoop aanbod arbeidskrachten
- c. Een gezonde middenstand
- d. Goede kulturele voorzieningen, goede onderwijsinstellingen.
- e. Goede verbindingen

Het doelmatigst is in verband met voorgaande eisen om mensen op te pakken in woonkazernes dichtbij de industrieterreinen. Daardoor wordt het platteland, waar de voorzieningen iets duurder zijn, leeggezogen.

De directe gevolgen voor de 15000 mensen die nu nog op het platteland wonen zijn verre van fraai: huurverhoging van zo'n 500%

prijsverhoging van de dagelijkse levensbehoeften v n een zelfde persentaasje
een lawaaige flet zonder dieren en/of tuin, zonder speelruimte voor de kinderen

nauwelijks wasmogelijkheden, wel stinkende fabrieken

minder rust, daardoor zenuwachtige levenswijze, meer maagklachten, meer psiechiaters.

minder zelfstandigheid, gemakkelijker te controleren door de overheid

Nu volgt een aanzet tot de ontwikkeling van reële alternatieven voor de ontwikkeling van oostgroningen.

LANDBOUW:

Kern van de structurele problemen in oostgroningen zijn de kleine boeren en de landarbeiders. Schaalvergroting en mechanisatie dringen deze mensen van hun land, waar ze altijd op geplasterd hebben. De strukturschets geeft als oplossing voor deze mensen de flet en de fabriek, zonder dat ooit goed onderzocht is wat deze mensen willen.

Doe aan dat spel niet mee. Er zijn andere oplossingen.

Rekreatsie

Kleine boeren en landarbeiders kunnen hun schuur, erf en weilanden ter beschikking stellen voor mensen die de stinkende stad zat zijn. Dus rekreatsieboeren kunnen hun lage inkomen opkrikken zonder risico's, investeringen en moeite. Het enige wat je moet zijn is echte boer. Je moet die mensen laten zien dat de aardappelen niet aan de bomen groeien, dat de melk niet uit de fabriek komt, dat de eieren ongestempeld uit de kippenkont rollen. Groepjes boeren of een vereniging van rekreatsieboeren kunnen een bescheiden reclamecampagne voeren om vluchtende mensen uit de grote steden te bereiken. Als men wat verder denkt kan men een wekelijks busreëls ijsleggen van het onleefbare Bijlmermeer in Amsterdam naar Jipsingboertange of zo. Bovendien kan hij zijn produkten verkopen aan de bezoekers en kan hij zijn landbouwbedrijfje van welk tiepe ook draaiende houden.

Konsumentenboeren

Kleine boeren en landarbeiders kunnen overgaan op vollegrondsgroenteteelt en fruit. Om verzekerd te zijn van afzet moet elke produsent of groep produsenten een bindende afnameovereenkomst sluiten met een konsumentenkring in dorp of stad. Elders in het land wordt reeds op kleine schaal met sukses op deze wijze gewerkt, bev. in Zeist, Zevenaar, Brummen, Bergum, Almen, Deijl, Geldermalsen enz. In het begin kan men zich konsentrenen op de verbouw van aardappelen, bewaarfruit, bewaarkool, winterwortels, rode bieten, uien, peulvruchten en granen, vanwege hun langere houdbaarheid. Distributsie en inning van het geld moeten geregeld worden door de konsumentenkring, zodat de boer zijn handen vrij houdt. Door geleidelijke omschakeling heeft deze bedrijfsverandering weinig risico met zich mee te brengen.

Landbouwkollektieven

Hierin kunnen enkele mensen uit de landbouw zich verenigen om risico's te spreiden, betere werkverdeling, dus meer vrije tijd mogelijk te maken, meer produktiemogelijkheden te verwerven, b.v. bloemen- en plantenteelt, kikkerkwekerij en andere vormen van nijverheid. Voorts gelden ook hier dezelfde argumenten die we genoemd hebben bij de rekreatieboeren en de konsumentenboeren. Hun produktie kan afgestemd worden op grotere konsumenteneenheden. Ook moet de mogelijkheid van eigen kwaliteitswinkels in de steden niet uitgesloten worden.

Algemeen

Er zijn verschillende mogelijkheden voor verbetering van de grond, zoals meer organiese bemesting, meer stro teruggeven aan de grond, toepassing van het slib uit de strokarton- en de aardappelmeelindustrieën, bietenkoppen teruggeven aan de grond, kompostering van stadsafval in plaats van verbranding, daarentegen stoppen met gebruik van chemiese middelen en overgaan op biologiese bestrijdingsmiddelen, onderzoek naar landbouwmachines die de structuur van de grond minder sterk aantasten (luchtkussenvoertuigen), geleidelijke stopzetting van suikerbietenverbouw voor de witte suiker industrie rietsuiker uit de arme wereld is goedkoper. Bij ruilverkavelingen moeten ook de landarbeiders delen in de verhoogde opbrengsten van de grotere bedrijven. Het is billijk om evenals bij de vestiging van een nieuwe industrie een investeringssubsidie te geven voor aankoop grond van landbouwkollektieven of andere eksperimentele vormen. Verder zou het wenselijk zijn voor een rekreatielandschap als de boeren en trouwens iedereen in oostgroningen elk jaar een boom pootte. Dit om de bestaande achterstand in bomen in te lopen en het landschap te verlevendigen.

INDUSTRIE:

In de strukturschets wordt voortdurend gesproken over zogenaamde volledige werkgelegenheid. Men tracht dit klaar te stomen door industrialisatie. In onze tijd van automatisering is dit echter een achterhaalde leugen. De machine heeft het werk overgenomen. Het probleem is echter dat de door de machine verdreven arbeider niet deelt in de grotere opbrengst van het geautomatiseerde bedrijf.

Zogenaamde volledige werkgelegenheid wordt daarom aanbeden in ons ekonomies systeem omdat het rust en orde brengt onder de werkende massa's. Daarom moeten de landarbeiders en de kleine boeren en dit soort mensen verdreven worden van hun platteland naar de stadse woonkazernes en stinkende industrieën, waar ze gemakkelijk controleerbaar zijn opgeborgen voor de rest van hun leven. Dit is de werkelijke achtergrond van de strukturschets.

Voorzover industrie hier nog wenselijk is, moet zij voldoen aan een aantal eisen, zodat niet de industrie eisen aan een gebied stelt, maar zodat de bevolking van een gebied zelf bepaalt wat er komt en wat niet.

Minimumvestigingseisen:

- a. niet miljeuverontreinigend
- b. zoveel mogelijk geautomatiseerd
- c. zoveel mogelijk ondergronds
- d. arbeiders zelfbeheer

Omdat de overheid investeringssubsidies (in elk geval 3 miljoen) geeft van onze belastingssenten is het redelijk te eisen dat de bedrijven geheel of voor een belangrijk gedeelte in eigendom en beheer van de arbeiders komen.

Door smerige industrieën te weigeren en de fabrieken zoveel mogelijk ondergronds te maken, voorkomen we dat het oostgroningse landschap wordt verpest door industriekernen als het steeds heroerder wordende Delfzijl.

In de bestaande industrieën moeten we ook streven naar zoveel mogelijk automatisering, zodat de mensen meer beschikking krijgen over vrije tijd. We moeten toe naar: Kortere werktijden

Geen overwerk

Minder ploegendiensten

Het gaat niet langer om de kreet 'recht op werk', maar om RECHT OP INKOMEN

Verder moet elk bedrijf dat sluit draaiende worden gehouden om niet-kapitalistiese wijzen van produktie te onderzoeken.

Smeerpomp

Door de persleiding bij de Wadden te vervangen door waterzuivering bij de bedrijven zelf, zal zeker een grote hoeveelheid organiese materiaal vrijkomen voor de landbouw. Zuivering van de afvalstoffen moet door de bedrijven zelf uit de winsten betaald worden en dit moet niet afgewenteld worden op de werkende massa.

3

4

Oplossing van het zogenaamde werkeloosheidsprobleem en het onderwijs

Door de leermogelijkheid voor jonge mensen met 2 jaar te verlengen en in dit gebied de pensioengerechtigde leeftijd te laten ingaan met 55 jaar is het hele werkloosheidsprobleem van de baan.

Dit proces moet gepaard gaan met meer en creatievere vormen van onderwijs.

We moeten blijven onderzoeken naar ontwikkelingswensen van de zogenaamde werkelozen.

Ieder mens in oostgroningen heeft recht op een zelfstandig inkomen als hij veertien jaar is geworden

Kleine plattelandsscholen moeten gehandhaafd worden om onderwijsexperimenten mogelijk te maken.

Vervoer

Voor bejaarden en studenten gratis openbaar vervoer.

Naast bus ook mogelijkheid voor trein, monoreel, helikopter.

Betere toepassing van openbaar vervoer en het goedkoper maken van het openbaar vervoer betekent een vermindering van het wegverkeer

Bestuurlijke structuur van oostgroningen

De bestaande politieke kanalen raken meer en meer verstopt, hetgeen duidelijk blijkt uit deze structuurschets en de manier waarop die er door gedrukt wordt.

Het heeft geen enkele zin de enquete die huis aan huis verspreid is in te vullen, het is een misleidend stuk.

Het is voor uw belang veel beter en voor het belang van uw medemensen in uw leefgemeenschap om gezamenlijk en zelfstandig als bevolking te komen tot een aksiegroep. Dit zou een eerste stap op weg zijn naar een beslissingsstructuur waar de besluiten aan de basis van de maatschappij genomen worden en niet gedikteerd worden vanuit Den Haag of Stadt

Financiering

Waar haalt Abraham de mosterd.....

uit de boortoren van Slochteren

uit de magnesiumbronnen

uit de zoutbronnen

en alles wat er nog meer uit de grond komt en wat de kapitalisten steeds maar rijker maakt en waar de gewone man niet in meedeelt. Ijkk

OVER AKSIEMIDDELEN T.O.V. DE
STRUKTUURSCHEETS.

'T KAPTOAL KOMT LAANDJEVEROVER 'N

Eerst is een bepaalde hoeveelheid informaatsie vereist.

Om deze informaatsie te verwerven is het noodzakelijk in een aantal verspreid liggende plaatsen een bijeenkomst te houden waar de strukturschets kan worden besproken. De strukturschets is voor f 2,50 in de erkende boekhandel verkrijgbaar. Wat de plaatsen betreft hadden we gedacht aan b.v. Stadskanaal, Veendam, Oude Pekela en/of Finsterwolde.. De overige informaatsie waarover in het verslag van het voorlopig kowordinaatsiesentrem zal u zo snel mogelijk worden toegespeeld.

Lijst van data in verband met de inspraakprocedure rond de strukturschets.

Voor de Kerst wordt een inspraakkrant verspreid (huis-aan-huis).

Hierin zit een enkette, die voor 1 maart moet worden ingezonden.

Dan zijn er verder nog een aantal openbare hoorzittingen. Deze hoorzittingen worden georganiseerd door het provinsjaal bestuur. Er zullen steeds twee mensen van de PPD (Provinsjaal Planologische Dienst) en een gedeputeerde bij aanwezig zijn.

27-1-1972 eerste openbare hoorzitting in Veendam (hotel Veenlust)

1-2-1972 tweede openbare hoorzitting in

3-2-1972 derde openbare hoorzitting in

8-2-1972 vierde openbare hoorzitting in

10-2-1972 vijfde openbare hoorzitting in

15-2-1972 zesde openbare hoorzitting in

17-2-1972 zevende openbare hoorzitting in

Nu we over deze informaatsie de beschikking hebben kunnen we een plan van aksie uitstippelen. Eerst is echter nog belangrijk met welk doel zo'n plan van aksie wordt uitgestippeld.

DOELSTELLING:

Het uiteindelijke doel van de aktiviteiten is te komen tot een verandering van de maatschappijstruktuur, zodanig dat niet de winst het motief is voor de produktie, maar de bevrediging van de menselijke behoefte.

Om dit doel te bereiken is een vergroting van de voor dit doel gemotiveerde groep mensen noodzakelijk. Tevens moet voor dit aantal een samenwerkingsverband (organisatie) worden gekrejeerd.

Hoe het zou kunnen.

Voor de Kerst moet er nog een advies naar de bevolking gaan om de misleidende enkette niet in te vullen. Dit gebeurt met een ingezonden stuk, ondertekent met D.H. Vinkersweg 6, Westerlee.

Na de vier informatieve bijeenkomsten over de strukturschets, zou de aksie zich verder regionaal kunnen ontwikkelen.

begin januari: Er zou een grootscheepse plakaksie kunnen worden opgezet met een affiesje en verschillende plakkers

AFFIESJE: Hierop staat de kaart van de strukturschets (de plaatsen die verdwijnen in het zachte groen en de plaatsen die blijven in het harde rood; ook het toekomstig oefenterrein is in rood aangegeven) met daarboven in grote letters 'T KAPTOAL KOMT LAANDJEVEROVER 'N. Verder kan er nog een korte tekst opstaan waarin een tegenrapport wordt aangekondigt, adres wordt vermeld enz.

6

PLAKKERS: Verschillende plakkers zijn mogelijk; eentje met alleen 'T KAPTOAL KOMT LAANDJEVEROVER 'N of een anti-enkette kreet. Nog een mogelijkheid: de strukturschets DE OMGEKEERDE WERELD. En zo zijn er nog wel een paar te bedenken.

Begin januari moet ook worden begonnen met de organisatie van een STICHTING VRIJE REKREAAATIE OOSTGRONINGEN.

Er moet een brief geschreven worden aan de kleine boeren en landarbeiders van oostgroningen. Dit kan gemakkelijk via de Winschoter Courant. Er moet ongeveer het volgende in die brief staan: Aangezien de planologen van de strukturschets u van uw land willen sodemieteren, moeten de kleine boeren en landarbeiders in oostgroningen komen tot een stichting vrije rekreatie oostgroningen. Dit om ekstra inkomsten mogelijk te maken en daardoor op het platteland te blijven. Ook een stadsmens heeft behoefte aan frisse lucht en dan het liefst voor een schappelijk prijsje. Op deze manier helpt de stadsmens de plattelandsbevolking in oostgroningen en omgekeerd.

We zouden contact kunnen opnemen met actieve groepen in Amsterdam die de propaganda voor het kleine boerenbedrijf als vakansieërd ~~spxxiek~~ voor hun rekening nemen.

Zolang de stichting vrije rekreatie oostgroningen nog niet in werking is getreden zullen wij het contact tussen die groep en de plattelanders hier moeten verzorgen

Voor het vervoer zou een wekelijkse busdienst door de stichting zelf kunnen worden ingesteld.

Begin januari kan dan ook nog een rapport uitkomen met alternatieve informatie over de gang van zaken rond de strukturschets. Hierin kunnen de alternatieven ~~x~~ verwerkt worden, naast informatie over de misleidende inspraakprocedure, over de economische achtergrond van de strukturschets, over de mogelijkheden die de bevolking heeft om in verzet te komen, informatie over de organisatie van de actie, over de manier waarop een strukturschets tot stand komt, waartoe hij dient enz. Titel zou kunnen zijn 'T KAPTOAL KOMT LAANDJEVEROVER 'N.

Van 27 januari tot en met 17 februari zijn de zeven hierings in het gebied. Omstreeks 20 januari zou kunnen worden begonnen met de verspreiding van een muurkrant over heel oostgroningen (vooral de te verdwijnen dorpen) met de oproep die hierings zoveel mogelijk te saboteren. Men moet er wel naar toe gaan maar geen sp ander heel laten.

ALGEMENE OPMERKINGEN

Film:

Het zou ook mogelijk zijn om in elk bedreigd dorpje een bijeenkomst te beleggen, het liefst in de periode voor de hierings. En niet allen in die dorpen, maar door geheel oostgroningen. Het grote probleem is echter deze bijeenkomsten aantrekkelijk te maken voor de bevolking. Een film zou hier veel aan kunnen doen. Technies is in de mogelijkheid er wel. Er bestaat een filmkollektief oostgroningen dat in staat is de film te maken, zelfs het draaiboek al klaar heeft. Een politieke film is echter nogal arbeidsintensief als hij klaar is. Deze keuze maakt meer energie te beslist noodzakelijk. Het effect van de gehele actie wordt door een film aanmerkelijk sterker.

Aksiekleur:

Een aantal verworvenheden van de reclamepsiegologie zouden de actie niet misstaan. Een vaste kleur voor de duur van de actie maakt alles voor de bevolking een stuk samenhangender. Aangezien het affiesje op geel papier wordt gedrukt,

is geel het meest logies. Dus geel affiesje, gele plakkers, voor het krantje zouden we een strokartenslag kunnen gebruiken (stevigheid) met een gele opdruk en geel binnenwerk. Ook de muurkranten zouden op geel papier gemaakt moeten worden. De kreet 'T KAPTOAL KOMT LAANDJEVEROVER'N zorgt ook voor de noodzakelijke herkenbaarheid en zegt mede iets over de achtergrond van het geheel.

Organisaatsie:

Het is van belang te beseffen dat door aksie te voeren bepaalde reaksies worden opgeroepen, die vragen naar de identiteit van de aksievoerende. Over deze identiteit moet gesproken worden. Zij moet langer van duur zijn dan de aksies rond de strukturschets. Er moet een organisaatsie komen die de oostgroninger bevolking & de middelen geeft om aan de hopeloos verkalkte toestand hier een eind te maken (zie doelstelling) Een eerste aanzet tot die organisaatsie zou de uitgave van een maandelijks informaatsiekrantje kunnen zijn. Hiervoor zou een distribuutsienet moeten worden opgezet, dat dan de basis vormt van de organisaatsie. Tevens is het een stap op weg naar de verandering van een uiterst supjektieve en scheefgetrokken informaatsiepatroon van de huidige Telegraafkultuur.

STANDAARDVRAGENLIJST

voor die mensen die naar de dorpen gaan

Heeft u bij uw huis een stukje grond? ja/nee zo ja, hoe groot?

Gebruikt u dit als

a. groentetuin	d. u houdt er dieren op
b. bloementuin	e. andere dingen
c. groente- en bloementuin	

Houdt u dieren en/of huisdieren ja/nee

voor plattelanders: Dacht u dat u nog dieren hield als u in de stad woont

voor stedelingen: Dacht u dat u dieren ging houden als u buiten woont

voor plattelanders: Welke dieren houdt u?

a. vee	c. schapen
b. kippen	d. duiven

voorstedelingen: Welke huisdieren heeft u?

Heeft u schoolgaande kinderen?

Zo ja hoever is de school van uw huis af? km

Hoe gaan uw kinderen naar school?

a. lopende	c. openbaar vervoer
b. fiets	

Werkt uw man in of buiten uw woonplaats?

Hoe gaat hij naar zijn werk?

A. lopende	d. auto
b. fiets	e. openbaar vervoer
c. bromfiets	

Waar koopt u uw levensmiddelen?

A. in de woonplaats	o. buiten de woonplaats
b. aan de deur	

Waar de andere dingen? woonplaats/buiten de woonplaats

Als u gaat winkelen buiten de woonplaats, hoe gaat u dan?

a. lopende	c. auto
b. fiets	d. openbaar vervoer

Wat vindt u van de bereikbaarheid van school

	goed/slecht
werk	goed/slecht
winkels	goed/slecht

Wandelt u? ja/nee Waar? binnen/buiten woonplaats

Woont u in een rustige omgeving? ja/nee Heeft u last van het verkeer? ja/nee

Zijn er bij u in de buurt veel mensen weggetrokken? ja/nee

Reden? onbewoonbaarverklaring/geen werk/andere

vervolg vragenlijst

Hoeveel geeft u uit aan
huishoudgeld
vervoer
personele belasting
rioolbelasting
hondenbelasting
andere belastingen
huur
onderhoudsafschrijving
voor hoeveel kinderen en volwassenen?

leeftijd woonplaats

AKSIE SCHEMA NAAR INDELING VAN TEODOR EBERT

SUBVERSIEF

ANTI-INFORMAATSIE:
affiesje, plakkers, krantje, film

Weigeren mee te werken aan enquete
Saboteren van hoorzittingen

Tegenwerking bij onbewoonbaarverklaringen

Gratis openbaar vervoer voor bejaarde en studeerenden

Geen industrialisatie

KONSTRUKTIEF

STICHTING VRIJE REKREATSIE OOSTERBROEK

informatie over alternatieven
organisatie opbouw

Aksie ter stimulering van het wonen op het platteland

Organiseer alternatief vervoer (liften autoplakkers)

Producten-konsumentenorganisatie
Landbouwkollektieven

VAN HET KOWORDINAATSIESENTRUM

Dit is de aangekondigde informatie van het voorlopig kowordinaatsiesentrum.

Deze map bevat een verslag van de bespreking van de bijeenkomst van 18 december te Oude Pekela, dat is opgesteld door het kowordinaatsiesentrum. Verder is er een poging gedaan te komen tot een formulering van alternatieven ten aanzien van de strukturschets. Dat zijn bijna drie kantjes geworden. Het kowordinaatsiesentrum had ook de taak op zich genomen de zaterdag j.l. geïnteriseerde aksiemodellen uit te werken tot een samenhangend aksiemodel met betrekking tot de strukturschets. De standaardvragenlijst zit ingesloten. Hierbij moet even aangestipt worden dat het vooral gaat om de laatste vraag: hoeveel geeft u uit aan enz. Het gaat immers vooral om een economische vergelijking.

De volgende bijeenkomst is maandag 27 december 1971 bij Berend Saker te Oude Pekela in de W.H. Bosgrastraat 1 naast de rooms-katolieke kerk. We zijn van plan om op deze bijeenkomst in ieder geval te praten over het uiteindelijk aksiemodel wat toe te passen is in de huidige situatsie. Ook de geformuleerde alternatieven zijn hiervoor van belang.

Ook als u niet komt maandag is het wenselijk deze informatie even door te nemen en informeer uw kennisgeving. Informeer ze niet alleen, maar activeer ze. Er zijn nog een paar tientallen van het informatie-mapje van de vorige keer beschikbaar.

Zo gauw we meer weten over het onderzoek naar de juridiese mogelijkheden omtrent onbewoonbaarverklaring en andere dingen die momenteel onderzocht worden laten we het weten.

Dus maandagavond 8 uur bij Berend Saker, W.H. Bosgrastraat 1 te Oude Pekela (met de bus te bereiken via lijn 5 en lijn 10)

het voorlopig kowordinaatsiesentrum
D.H. Vinkersweg 6
Westerlee (Gr.)

Westerlee, 21 december 1971.

VERSLAG VAN DE EERSTE BIJeenKOMST TE OUDE PEKELA
voor de mensen die er waren en die er hadden moeten zijn

Aanwezig waren ruim dertig mensen.

Nadat we 's morgens de informaatsie over de methoden van aksie en de informaatsie over oostgroningen hadden behandeld, zijn we 's middags begonnen aan het uitwerken van ideeën.

In de ene groep vond een diskussie plaats over wat het uitgangspunt moet zijn voor elke aksie. Dat uitgangspunt werd als volgt geformuleerd: 'Het uiteindelijke doel is te komen tot maatschappelijke struktuurveranderingen, zodanig dat er niet meer voor winst geproduseerd wordt, maar voor de menselijke behoefte.' De direkte doelstelling van een aksie is, dat het aantal voor dat doel gemotiveerde mensen wordt vergroot. Vanuit die veronderstellingen hebben we verschillende problemen in oostgroningen beoordeeld en toen zijn we in de groep tot de konklusie gekomen dat gezien de enersjie die beschikbaar is, de beste invalshoek voor dit doel momenteel gevonden wordt in de problematiek rond de struktuurschets. Daarna hebben we een aantal aksiemodellen ~~gemaakt~~ geïnventariseerd ten aanzien van de struktuurschets.

De tweede groep heeft zich bezig gehouden met het formuleren van een alternatief voor de bestaande ekonomiese toestanden in oostgroningen, voornamelijk toegespitst op enkele hoofdsektoren, zoals b.v. landbouw, industrie en dienstensektor. Besloten werd om dit verder te laten uitvoeren en afronden door een werkgroep die het vorig jaar verschenen strokartonrapport mede als basis zal kunnen nemen. Vervolgens werd gesproken over aksiemodellen. Ook deze groep richtte zich voornamelijk op de struktuurschets. Wat betreft het zuiden van het gebied werd ook de verbinding met het plan-Kikkert sterk gelegd, vanwege de duidelijke samenhang van de problemen en de vermeende oplossingen.

Hierna kwamen we weer in gezamenlijke zitting, waarin gesproken werd over de voortzetting en de verdere uitwerking van de plannen. Besloten werd dat de mensen uit Groningen zich op korte termijn gaan bezig houden met de volgende taken:

Juridiese mogelijkheden uitzoeken in verband met onbewoonbaarverklaring van huizen, toepassing van de woonruimtwet. Verder wordt uitgezocht hoe de enkette in elkaar zit, oftewel hoe hij eigenlijk uit elkaar dreigt te vallen. Verder gaan de andere mensen zich bezig houden met het praten met mensen in het gebied zelf, informeren naar finansjele voor- en nadelen van plattelandwonen en stadwonen. Via het voorlopig kowordinaatsiesentrum (adres: D.H. Vinkersweg 6, Westerlee) krijgt men in de loop van deze week een voorbeeld standaard vragenlijst toegestuurd, zodat het materiaal onderling vergeleken kan worden.

De groep die de eerste bijeenkomst had voorbereid, heeft de taak op zich genomen om te komen tot de formulering van het alternatief, dat moet aansluiten bij de bestaande ekonomiese orde en toch konstruktief moet zijn, terwijl zij voorts proberen een pakket van aksiemodellen prakties uit te werken. Over deze voorstellen kan dan op 27 december 1971, weer in het hotel Gemeentewapen te Oude Pekela, naast de katolieke kerk gesproken worden. Zo gauw er iets meer te zeggen is over het door de wetenschappers verrichte onderzoek, krijgt u dat toegestuurd. Aan de andere kant willen wij graag snel op de hoogte gebracht worden van uw vooreringen met de intervjoes en andere suggesties. Vooral moeten we snel komen tot een sluitend net van kontaktpunten tussen alle 27 bedreigde dorpen. Laat iedereen zijn kenniskring of kollegakring afsnuffelen naar goede, aktieve figuren die zich zorgen maken over de ontwikkeling in oostgroningen.

Om te komen tot een grotere groep gemotiveerde en goed geïnformeerde vrijwilligers, wil het kowordinaatsiesentrum in het noorden, midden en zuiden van het gebied kleine informaatsieavonden beleggen, waarop we snel en goed de struktuurschets zullen behandelen.

ook als u niet komt is het wenselijk deze map wel door te nemen
aktiveer uw kenniskring

het voorlopig kowordinaatsiesentrum
D. H. VINKERSWEG 6
WESTERLEE

ACD/ 1078340
 Datum: 2/FEB. 1972
 Bijl.:

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.			
Distr.: BFA - Dep - efo		Bijlage(n):	
Afschr.:		BO:	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	9 november 1971		

Betreft Bijeenkomst te Beverwijk van Vrije Socialisten op dinsdag 12 oktober 1971,

en 25tal personen waren aanwezig

De leiding was in handen van
 Deze hield een inleiding over de plaats van de arbeider in de fabriek.
 Genoemde is ook veel aan het woord geweest en praat onder anderen over het voeren van acties door de arbeiders en het plegen van sabotage door stakingen en langzaam acties.
 De bestaande vakbonden worden afgeschilderd als zijnde kapitalistische instellingen.
 Er was maar een vakbond en dat was de E.V.C. In deze bond kon iedereen terecht en daar deed men ook alles voor de leden.
 Naar voren komt, dat het wenselijk is, dat men naar buiten optreedt via georganiseerde groepen. Tevens wordt gezegd, dat de stof, die op bijeenkomsten wordt gebracht, eenvoudig moet worden gehouden zodat het voor iedereen begrijpelijk is.
 De mensen, die in fabrieken werkzaam zijn wordt op het hart gedrukt zoveel mogelijk contacten te leggen met mede arbeiders en de anarchistische gedachte uit te dragen.
 De bijeenkomst verloopt verder zonder chokkende gebeurtenissen.

ACD 1122248

datum 13 DEC. 1972

CO

b. _____ d. _____

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: <u>BFA</u>		Bijlage(n):	
Afschr.:		BO:	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	11 december 1972	2108/1	

Betreft: Italië-avond in De Brakke Grond te Amsterdam op 1-12-'72.

Op vrijdag 1 december 1972 vond in De Brakke Grond te Amsterdam een z.g. ITALIE-avond, uitgaande van de Federatie van Vrije Socialisten plaats.

Te omstreeks 20 uur waren ongeveer 60 personen aanwezig.

Er werden verschillende inleidingen gehouden

Er deden zich op deze bijeenkomst geen bijzonderheden voor.

1102687

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: <u>BVO/ - BFA</u>		Bijlage(n): <u>1 (A)</u>	
Afschr.:		BO:	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	23-8-1972	1	

Betreft: Federatie van Vrije Socialisten/A'dam.

De afd. Amsterdam van de F.V.S. voegt t.b.v. haar leden een INFO-bulletin toe aan het maandblad "De Vrije Socialist".
Voór INFO-bulletin no. 4 zie bijl. A.

1102607

Bilaga Rapport

iv/01/17

INFO-Bulletin Nr. IV

(uitgave van de afdeling Amsterdam van de Federatie van Vrije Socialistten,
p.a. Riexs. Hadders, Spuistraat 62, Telefoon: 65927.)

IN DE MAANDEN JULI EN AUGUSTUS gaan wij gewoon door met onze maandagavondbijeenkomsten in het koffiehuis "Roodmerk" (v.h. "BGA/de Lastige Ansterdanner") Bethaniënstraat 20 - ingang: Boerensteeg 1. Aanvang der avonden plus minus 8 uur. Het koffiehuis is nu telefonies bereikbaar onder het netnummer: 253150. Sprekersaankondigingen vinden in de zaterdagse stadseditie van "Het Parool" en "De Volkskrant" plaats, t.w.: in de respectievelijke rubrieken "Amsterdam-Centraal" en "Aangestipt".

O.a. hebben we uitgenodigd: Dick Hillenius (bioloog), Rob Sijmons (biochemicus), Bran de Swaan (socioloog), Herman de Hartog (deskundige op het gebied van de biologies-dynamiese landbouw), Ben Sijes (radencommunisme) Marius Broekmeyer (Joegoslavië- arbeiderszelfbestuur), P.S.P.-delegatie.

De werkvergaderingen die wij totnutoe zaterdagochtend 11 uur hielden, continueren wij, doch ze vinden ONREGELMATIG plaats én vangnen i.p.v. 11 uur 12 uur aan.

Roel Lotze, Galgenstraat 4 a huis regelt dienaangaande alles.

Zaterdag 17 juni 1972 verscheen het eerste nummer van "HET AMSTERDAMS WEEKBLAD".

realiteiten van de materiële infrastructuur. Het zou ongeneeslijk klein-burgon-lijk zijn: het zou zich buiten de klassenstrijd van het moderne proletariaat plaatsen. In één woord, het zou REAKTIONAIR zijn. Naarmate het anarchisme tegenwoordig, ondanks een veelvormig samengaan van läster, falsifikatie en dood-zwijgen, uit de schaduw naar voren treedt en men de stoutmoedigheid, het in-zicht en de geldigheid van zijn vooruitzichten ontdekt, -trachten haat en kwade trouw het met verdubbeld kracht hardnekkig te vervolgen. Door het proces te heropenen probeert men niet alleen een onrecht met terugwerkende kracht te herstellen, om een simpel werkje aan te pakken. Het blijkt immers, dat de konstruk-tieve ideeën van het anarchisme nog altijd leven, dat zij - mits opnieuw onder-zocht en geschift - de hedendaagse socialistiese gedachte weer op weg kunnen helpen. Het onderhavige werk behoort dus evenzeer tot het gebied van de weten-schap (theorie) als tot dat van de aktie."

Voor analfabeten, communisten en hooggeleerden zal het ognoramus et ignorabinus wellicht blijven gelden maar in ieder geval is er nu geen excuus.

Het devies "Ni Dieu, ni Maître" zou ontleend zijn aan een duits spreekwoord uit de 15e eeuw. En ofschoon een franse adaptatie daarvan in de 17e eeuw bekend was, werd de leuze populair doordat Auguste Blanqui ongeveer een jaar voor zijn dood, in november 1880, het blad dat hij toen oprichtte de titel gaf: Ni Dieu, ni Maître. Sindsdien werd het een leuze van de anarchisten. Het is de titel van een der populairste chansons van Léo Ferré en in de meidagen van 1968 was het Ni Dieu ni Maître op de muren van de Sorbonne een program.

Auguste Blanqui (1805-1881) was vooral een man van actie. Een revolutionair die met zijn conspiratieve groeperingen vele malen tot de opstand overging. Drie en dertig jaren van zijn leven bracht hij in gevangnissen door. Zijn prestige in de franse sociale geschiedenis is groot geweest. Zijn biograaf schreef over hem dat hij groter is dan de martelaren en heiligen van de religies, die het lijden en sterven slechts aksepteren met de zekerheid van een beloning in het paradijs. Hij aksepteerde hooghartig zijn lot zonder hoop op beloning. De politieke op-vattingen van Blanqui waren overigens niet anarchisties. Zijn naam is verbonden met de opvatting dat een kleine conspiratieve, gedisciplineerde partij ten alle tijde de macht kon grijpen en door middel van een dictatuur socialistiese in-stellingen tot stand zou brengen.

In de opinie van Blanqui moest deze diktatuur de diktatuur van een partij zijn. Bij Marx gaat het om de klasse diktatuur van het proletariaat die volgens hem aan een bepaalde historische ontwikkeling van de ekonomiese verhoudingen gebonden was. Zoals het socialisme was ook de diktatuur volgens deze opvatting een on-verbiddelijk resultaat van een dialekties histories proces, waarvan Marx de wetten had ontdekt.

Anarchie -de staatloze maatschappij- is ook voor Blanqui de toekomst, maar zoals voor de marxisten gaat het hier om een "postdiktatoriale anarchie". Deze opvat-ting is de hoeksteen van de marxistiese theorie van Lenin, die hij in zijn klas-sieke geschrift "Staat en Revolutie" heeft ontwikkeld. Zij allen meenden dat de anarchistiese idee - dat een der doeleinden van de revolutie moest zijn: de staat afschaffen - utopies zou zijn. Het tegendeel is het geval.

Een eeuw geleden schreef Bakoenin dat de staat onlosmakelijk verbonden is met een bevoorrechte klasse en dat de burokratische de laatste is in het historische proces. "Wanneer men na de sociale revolutie weer een staat in het leven roept, al zou het naar een voorlopige staat zijn, roept men de reaktie in het leven en werkt men voor het despotisme" Een nieuwe dictatoriale nacht en een nieuwe klas-se zal onvermijdelijk opnieuw het volk uitbuiten en onderdrukken. Vijftig jaar na de oktoberrevolutie kan men moeilijk de juistheid van deze profetiese woor-den ontkennen.

In 1871 schreef Marx over "sekten" Hij bedoelde daarmee socialistiese systemen, zoals van de engelse en g franse socialisten, die op allerlei wijze propaganda maakten voor hun socialistiese doeleinden, in tegenstelling tot de reële, strijdbare organisatie van de arbeidersklasse, verenigd in de Eerste Interna-tionale. Tot deze skkten rekende Marx ook de propaganda organisatie van Bakoenin ,de Alliantie. Maar het was aan deze "sektariese" aktiviteiten te danken, dat in Spanje in het begin van de jaren 70, op basis van het bakoenistiese anar-cho.kollektivisme een spaanse federatie in het leven werd geroepen die de mees-t/ homogene, de best georganiseerde en de omvangrijkste - een 50.000 leden

lende- van alle federaties van de Internationale was. Verre van een sekte! Ook Bakoenin was lid van de Internationale- En voorstander van een reële, strijd- bare organisatie van arbeiders en boeren. Het doel van zulk een organisatie moest echter niet zijn door middel van een politieke partij de staat veroveren, maar door het in handen nemen van het economische en sociale leven en het in het leven roepen van zelfbesturende federalistische georganiseerde organen de staat te vervangen. Zes decennia later zouden deze ideeën, waarvan de traditie nooit is onderbroken, in de eerste maanden van de Spaanse Burgeroorlog in de vorm van "kollektivisaties" voor korte tijd een wereldhistorische realisering vinden.

In dezelfde tijd waarin Marx zijn beschouwing over de sekten schreef, verscheen ook een nieuwe uitgave van het geschrift dat Marx en Engels in 1847 voor hun geheime organisatie, de Kommunistenbond, hadden opgesteld: het in 1848 uitgegeven Kommunisties Manifest. Het was niet een soort historische "reprint". De auteurs vonden de ideeën op enkele verouderde onderdelen na belangrijk genoeg om ze op dat ogenblik nog te propageren. Het was de tijd waarin Marx, die als lid van de Generale Raad een dominerende invloed op de Internationale uitoefende, aan alle organisaties zijn opvatting dwingend poogde op te leggen, n.l. dat het de taak was van de arbeidersklasse zich te organiseren in een politieke partij ter verovering van de politieke macht. Ook in 1871 schreef Marx in bewonderende termen over de diktatuur van het proletariaat die de Commune van Parijs zou hebben gerealiseerd en die "de woekerplant staat" met wortel en tak zou hebben uitgeroeid. (Bakoenin noemde de Commune "deze voortaan historische negatie van de staat"). Hoe moet men dit alles nu binnen het kader van het "wetenschappelijk" socialisme verstaan? Is de incidentele diktatuur van de Commune identiek met de diktatuur van het proletariaat in het verloop van het historische proces? Heeft het uitroeien met wortel en tak iets te maken met het "afsterven" van de staat, ook alweer in het verloop van het historische proces, konkreter gezegd: in de "post-diktatoriale periode? Is de politieke partij die Marx in deze tijd voorstaat te vergelijken met zijn partij van 1848? Het zijn vragen die mij herinneren aan een opmerking van Bolland (in hetzelfde college waarin ik hem hoorde zeggen: "In onze tijd spreekt Hegel hollands en Bolland"), geuit op zijn gebruikelijke barse toon: "Jullie moeten eens aan je dominee vragen of de vader van Jezus Christus dezelfde is als de Jahweh uit het Oude Testament".

Wat is eigenlijk dat voor een politieke partij, die volgens Marx de politieke macht moest grijpen en de diktatuur uitoefenen en onder meer de produktiemiddelen diende te socialiseren? Speelden in deze politieke partij de specifieke opvattingen van Marx over de weg naar het socialisme een rol? En op welke wijze? In welke vorm moest de "arbeidersklasse" deze diktatuur uitoefenen? Marx spreekt soms in zijn korrespondentie over "onze" partij, naar zulk een partij bestond al niet meer sinds 1852, toen de geheime Kommunistenbond door hem werd opgeheven. In 1869 spreekt Marx zich uit voor de organisatie van een sterke vakbeweging in Duitsland, als bolwerk tegen het kapitalisme. Maar wat was volgens Marx de relatie van deze vakbeweging tot de reeds belangrijke sociaaldemocratische partij? De geschriften van Marx en Engels geven over al deze vragen weinig uitsluitend. Duidelijk is alleen dat zij niet de Lasalleaanse Volksstaat beschouwden als een faktor in het historische dialektische proces naar de klasse- en staatloze maatschappij.

Omstreeks 1900 ontwikkelde Lenin de theorie dat politiek klassebewustzijn aan de arbeiders alleen "van buitenaf" kon worden bijgebracht en dat voor dat doel een politieke partij nodig was: een geheime partij van beroepsrevolutionairen wier taak het moest zijn in naam van het proletariaat de politieke macht te veroveren en een partijdiktatuur uit te oefenen onder de naam "diktatuur van het proletariaat". Met het oog op de Marx van 1847, die zich toen kommunist noemde, en in 1850 korte tijd met de blanquistes samenwerkte in een geheime organisatie met als doel de diktatuur van het proletariaat, werd op het zevende kongres, in maart 1918, van Lenins partij de naam Russische Sociaal-democratische Arbeiderspartij (bolsjewiki) veranderd in Communistische Partij.

Het is van oudsher gebruikelijk om het anarchisme te identificeren met terrorisme. De klassieke karikatuur is de man met dolk en bom in de hand. Maar uit niets blijkt dat moord en doodslag de logische gevolgen zijn van een anarchistiese

wereldbeschouwing en de daarop gebaseerde sociale en politieke theorieën. O de rechterlijke macht heeft ~~zijn~~ het zijne daartoe bijgedragen. Tijdens het proces te Boston tegen de onschuldig veroordeelde en terdood gebrachte italiaanse arbeiders Sacco en Vanzetti (1927), richtte zich de nobele rechter Thayer tot de jury met de woorden: "Uit de sociale beginselen van de beklaagden volgt de misdaad". Het spraakgebruik heeft tot de verwarring bijgedragen: het woord an-archie, dat letterlijk wil zeggen "zonder heerschappij, zonder regering", en een samenleving van de grootst mogelijke vrijheid van de enkeling beoogt door vrije associatie en vrije orde, dit woord anarchie nu wordt altijd gebruikt in de zin van wanorde en chaos. Alsof deze moderne maatschappij met zijn geweld en permanente oorlogen een toonbeeld van orde zou zijn! De door anarchisten uitgevoerde attentaten waren vrijwel zonder uitzondering geïsoleerde daden van enkelingen, soms desperado's, geobsedeerd door het idee van het geweld, maar vrijwel steeds bedoeld als een daad van protest tegen onrecht en onderdrukking. Van moreel standpunt bezien zijn zulke daden waarbij een enkeling op zijn eigen houtje, op eigen verantwoordelijkheid en met het risico dat hij ze met zijn leven betaalt, nog altijd sympathieker dan moorden op bevel, de dwang om te doden en gedwongen bereidheid om gedood te worden- die door alle staten aan hun burgers wordt opgelegd.

Gewolddaden tegen de gevestigde orde moet men in hun sociale uitwerking en historische samenhang beoordelen en van essentieel belang is in dit verband de vraag of de motieven van de daad duidelijk herkenbaar en voor bredere kringen begrijpelijk zijn. Het is een curieus verschijnsel dat in de allerlaatste tijd, uit de meest onverwachte kringen van christelijke signatuur, het geweld als middel tegen onderdrukking wordt gerechtvaardigd. Er zijn natuurlijk vooral in de jaren 90 een aantal spectaculaire aanslagen gepleegd en zelfs enkele monarchen vermoord. De rechtvaardiging van de tyrannenmoord is trouwens zo oud als de weg naar Rome. Overigens waren de daders uit de heroïse periode van het terrorisme in Rusland die culmineerde in de vermoording van Tsaar Alexander in 1881, geen anarchisten. Ook de duizenden terrorstoeuse gewolddaden in onze tijd, veelal gericht tegen het knakzinnig opgevoerde geweld van de moderne staten, hebben niets met anarchisme te doen. Was dit wel zo, dan zou immers onze burgerlijke, christelijke, westerse maatschappij met het massakreren en uitroeien van tientallen miljoenen mensen in de laatste vijf decennia, met de "ausradiëring" van gehele steden en met haar huidige geweld-arsenaal voldoende om de gehele wereld te doen eksploderen, een perfecte anarchistiese maatschappij zijn. Ook de man, die de helaas mislukte aanslag op Hitler uitvoerden was geen anarchist. De konservatieve graaf Claus Schenk von Stauffenberg behoorde tot de George Kreis en hij kende zijn "Siebente Ring" met de Jahrhundertsspruch:
 Der mann! die tat! so lechzen volk und hoher rat
 Hoffft nicht auf einen der an euren tischen ass!
 Vielleicht wer jahrlang unter euren mürdern sass
 In euren zellen selief: steht auf und tut die tat.

De vraag van geweld en anarchisme hangt samen met het probleem van de tactiek en de ethiek van de revolutie, d.w.z. van revolutionaire middelen. Het is de vraag van de verhouding van middel en doel, waarbij de middelen geconditioneerd moeten zijn door het doel. Indien al door de meeste anarchisten het geweld als een sociale faktor is erkend, dan hebben ~~zijn~~ zij toch zonder uitzondering de terreur afgewezen. Terreur wil zeggen: het geweld als institutie, als een gelegaliseerde inrichting van een regering om mensen te onderdrukken of te vernietigen. "De revolutie moet instellingen bestrijden, dan zal het niet nodig zijn mensen te vernietigen en zichzelf te veroordelen tot die onvermijdelijke reactie die de afslachting van mensen in iedere maatschappij en iedere historische periode heeft veroorzaakt en veroorzaken zal", aldus Michaël Bakoenin honderd jaar geleden. Errico Malatesta, Bakoenins italiaanse volgeling die zestig jaar lang een rusteloze revolutionaire activiteit zonder weerga ontplooid, schreef: Wanneer het voor de overwinning van de revolutie noodzakelijk is op publieke pleinen de galgen op te richten dan wil ik liever onder de overwonnenen zijn".

Het anarchisme is de sociale filosofie van de vrijheid. "Seit Bakunin hat es in Europa keinen radikalen Begriff von Freiheit mehr gegeben", schreef de anarchistiese socioloog Walter Benjamin.

Het anarchisme is een permanente stroming in de geschiedenis. Hoe minder gezag hoe minder autoriteit, aldus zijn postulaat, -dés te harmonieser de ontwikkeling van de persoonlijkheid. Deze gedachten hebben ook hun invloed uitgeoefend op de sociale en politieke theorieën van het socialisme en de ontwikkeling van de arbeidersbeweging, en hebben sinds het midden van de vorige eeuw de konkrete vorm aangenomen van een libertair socialisme: de emancipatie van de arbeidersklasse, de opheffing van de uitbuiting en het einde van politieke en geestelijke onderdrukking hield in, de strijd voor een socialistiese maatschappij zonder het politieke nachtsinstituut van de staat.

Dit impliceert dat er geen ander socialisme bestaat dan vrij socialisme. Het socialisme zal vrij zijn of het zal niet zijn; vrijheid is alleen mogelijk door vrijheid; en socialisme is niet alleen een sociaal-ekonomies systeem, maar ook een ~~xxxxxxx~~ systeem waarin uitbuiting van de ene mens door de andere evenzeer onmogelijk is, als het heersen van mensen over mensen.

Het anti-sterototore réveil dat in het laatste decennium over de gehele wereld te konstateren valt, zal wel moeten worden verklaard, als een verzet van allerlei minderheidsgroepen tegen diskriminatie en onderdrukking, tegen de toenemende diktatuur van de staat. De opstand tegen het gezag gaat gepaard met de eis van direkte democratie. Deze stromingen en verschinselen staan los van de traditionele anarchistiese bewegingen die sinds de Tweede Wereldoorlog vrijwel nergens nog van betekenis waren. Er is echter een belangrijke anarchistiese herleving te konstateren en deze vindt-althans buiten Nederland-zijn konkretisering in de autonome beweging voor de arbeidersraden.

Arthur Lehning, Amsterdam.

(Dit artikel stond in het lente 1971 nummer van het literaire tijdschrift Raster).

NOTEN:

Daniël Guérin, "La lutte des classes sous la Première République, 1793-1797", Paris, Gallimard, 1968, 2 vols.

2) Daniël Guérin, "Ni Dieu ni Maître", Paris, 1970, 4 vols (Petite Collection Maspero, 66-69 1, Place Paul-Painlevé, V^e, Paris)

3) Daniël Guérin, "Het Anarchisme", Utrecht, Bruna 1970. In deze vertaling ontbreekt helaas de bibliografie uit het origineel.

Bij Van Genneep verscheen nog in het nederlands van Guérin "Voor een libertair-socialisme".

Bij van Genneep verscheen van de hand van Arthur Lehning "Staatscommunisme of Radendemocratie, ofwel: anarchisme en bolsjewisme in de Russiese Revolutie. Ook redigerde Lehning een bloemlezing uit het werk van Bakoenin in het nederlands, onder de titel "Anarchisme, staat, en dictatuur".

Voor f 2,- kunt u een goedkope editie bij Ricks Hadders verkrijgen.- adres, zie aanhef Info-bulletin.

NEEM EEN ABONNEMENT OP HET ANARCHEISTIESE MAANDBLAD "DE VRIJE SOCIALIST", dan wel vraag een proefnummer aan. Adres: Administratie "De Vrije Socialist, Jekerstraat 18, Dordrecht. Abonnementprijs: f 12,- -- giro 869125 t.n.v. Trijn Streefkerk Het lidmaatschap van de Federatie (incl. abonnement V.S.) van Vrije Socialisten kost u: f 25,-

Dit bedrag dient u over te maken op de rekening 673906 Dordrecht t.n.v. Fed. v. Vrije Socialisten

Artikelen voor de Vrije Socialist opsturen aan: Bertus Turk, Langegracht Leiden - Telefonies is bij onder nummer (01710) 43193 te bereiken.

Het landelijk sekretariaat van de Federatie van Vrije Socialisten is gevestigd in: Westerlee (Gr.), - Toof Brader D.E., Vinkersweg 6 Westerlee Telefoon (05670) - 5674. Wie geen abonne is of lid van de Federatie doch wel het landelijk info wil ontvangen, wende zich tot het landelijk sekretariaat.

1.130.636

FEDERATIE DER VRIJE SOCIALISTEN: DISCUSSIEWEEKEND TE LEIDEN.

DATUM: 12 en 13 januari 1973.

PLAATS: Lokaal van de Leidse studentenfederatie,
Noordeinde 5, Leiden

DEELNEMERS: 30tal.

RELAAS: brengt verslag uit over zijn reis naar Hamburg, waar hij contact had met onder meer de groep M.A.D.. Deze groep werkt tamelijk geïsoleerd en er is geen coördinatie tussen de diverse Hamburgse revolutionaire groepen. "Rote Hilfe" is er tamelijk goed georganiseerd, "Schwarze Hilfe" daarentegen functioneert slecht. Beide organisaties voeren geen acties, maar beperken zich tot het verdedigen van militante leden die in moeilijkheden verkeren. Sporadisch is Hamburg het toneel van terroristische activiteiten. Diverse bomaanslagen werden er gepleegd, onder meer tegen grote warenhuizen. Deze aanslagen werden echter zo slecht voorbereid dat ze meestal mislukten. Ze zijn immers gewoonlijk het werk van scholieren. vindt die acties nutteloos en zelfs schadelijk, omdat het veel werk vraagt de aangehouden activisten te helpen en te verdedigen.

uit zijn ongenoegen over de slechte werking van de Nederlandse federatie. Hij klaagt vooral het gebrek aan coördinatie en contact tussen de diverse groepen aan. Hij verwijt de informatie uit Vlaanderen niet door te sturen naar de redactie van de "Vrije Socialist".

legt vervolgens het doel van de vergadering uiteen. Zijn uiteenzetting is de samenvatting van een tekst, die werd uitgedeeld aan de deelnemers. Volgens is de groep Amsterdam bereid om een intern informatieblad uit te geven, ten einde de andere leden van de federatie in te lichten over zaken van nationaal belang en over gemeenschappelijke acties van de diverse groepen. Er moet ook dringend een politiek platform opgesteld worden. Verder moet een organisatie worden

gevestigd moet toelaten de latente sympathie voor het anarchisme, die nog altijd aanwezig is bij de brede lagen van de Amsterdamse bevolking, om te zetten in concrete inzet. vervolgt: "Wij kunnen ons inspireren op de sjaloomorganisatie, die zeer oppervlakte-beroerend werkt. We zouden ook concreet kunnen ijveren voor het medisch comité Vietnam. Maar de federatie moet haar eisen hoger stellen, de principes van het anarchisme moeten duidelijk naar voren komen".

legt uit dat er te Utrecht een kern van enkele harde anarchisten bestaat, die elkaar regelmatig ontmoeten. Daarbuiten lopen nog enkele onafhankelijke anarchisten rond, die absoluut moeten benaderd worden ten einde ze op te nemen in de federatie. Dit zal enkel mogelijk zijn door daadwerkelijk actie te voeren, en niet door een blaadje uit te geven.

van de groep Amsterdam, zegt dat er in Amsterdam 1 abonnementen op de "Vrije Socialist" genomen werden, doch dat iedere abonnee nog geen militant lid is.

verwijt autonoom te willen werken. Hij beweert dat een eigen gestencileerd blad in Utrecht verspreidt. verdedigt het individueel initiatief en het tendensrecht, doch dit veronderstelt dat men moet kunnen werken met mensen met verantwoordelijkheidszin, zegt daarop dat men op de mensen van Utrecht niet kan rekenen. merkt op dat Utrecht werkt met de "Humanitaire Werkgroep X" als basisgroep. Hij vindt dit een goed initiatief, en stelt voor dat die werking zou voortgezet worden. Een vertegenwoordiger van de groep Nijmegen stelt voor de diverse groepen te structureren en contact te zoeken met sympathiserenden door een advertentie te plaatsen in "De Groene". Het heeft volgens hem geen zin de subgroepen onderwijs, vakbeweging, internationale solidariteit en acties nationaal samen te brengen. Er kunnen eventueel groepen gevormd worden die een van deze problemen aanpakken en nadien hun ervaringen aan de andere groepen meedelen.

trekt van leer tegen het blad "De Vrije Socialist", dat volgens hem veel te theoretisch is. Het verschijnt soms ook zeer laattijdig.

stelt de landelijke coördinator verantwoordelijk voor de slechte werking van de federatie. Op het laatste huishoudelijk congres te Appelscha zou hij de enige geweest zijn die tegen gestemd heeft.

vindt het niet verantwoord dat er leden zijn die na twee vermaningen hun lidgeld niet betalen. Hij verwijt het geld van drie abonnementen niet te hebben gestort.

Een felle woordenwisseling ontstaat. tracht nog verzoenend op te treden. Dit incident is volgens hem een argument te meer tot lichte centralisatie. Het ontbreken van een centraal, coördinerend orgaan betekent nog niet dat iedereen volledig vrij en gelijk is.

De zaak loopt echter in het honderd. , de organisator van het weekend, stelt een eind aan de twistgesprekken en roept de deelnemers op om 's anderendaags de discussie over "Machtsvorming aan de basis" te komen bijwonen in "Kreatief".

15.02.1973.

Federatie van
Vrije Sociaalisten

Periodiek: *My Nederland*

2-6-11

F.V.S.

Datum: *2-6-13*

Met Pinksteren is het kamperen gebla-
zen in Appelscha. Zoals ieder jaar orga-
niseren de Vrije Sociaalisten daar ook nu
weer een drietal leeddagen (van 9 tot 11

juni) op het kampeerterrein Tot Vrijheids-
Besinning (bij de Appelschase bevolking
bekend). De landdagen zijn dit jaar voor-
al geconcentreerd rond *Zuidelijk Afrika*,
waarover een speciaal informatie-mapje is
samengesteld. Iederen kan 9 juni a.s. naar
Assen trekken, waar om 10 uur bij het
station gestart wordt met een propagan-
datocht naar Appelscha. Voor f 1,- per
tent per nacht of met een slaapaak in
de vergaderruimte is te slapen. Organisa-
tiecomité: *H. de Groot, Mandewijk 17,*
Balkeneer (tel. 05100 - 458).

Aantekeningen:

1.130.636

FEDERATIE DER VRIJE SOCIALISTEN: DISCUSSIEWEEKEND TE LEIDEN.

DATUM: 12 en 13 januari 1973.

PLAATS: Lokaal van de Leidse studentenfederatie,
Noordeinde 5, Leiden

DEELNEMERS: 30tal.

RELAAS: brengt verslag uit over zijn reis naar Hamburg, waar hij contact had met onder meer de groep M.A.D.. Deze groep werkt tamelijk geïsoleerd en er is geen coördinatie tussen de diverse Hamburgse revolutionaire groepen. "Rote Hilfe" is er tamelijk goed georganiseerd, "Schwarze Hilfe" daarentegen functioneert slecht. Beide organisaties voeren geen acties, maar beperken zich tot het verdedigen van militante leden die in moeilijkheden verkeren. Sporadisch is Hamburg het toneel van terroristische activiteiten. Diverse bomaanslagen werden er gepleegd, onder meer tegen grote warenhuizen. Deze aanslagen werden echter zo slecht voorbereid dat ze meestal mislukten. Ze zijn immers gewoonlijk het werk van scholieren. vindt die acties nutteloos en zelfs schadelijk, omdat het veel werk vraagt de aangehouden activisten te helpen en te verdedigen.

uit zijn ongenoegen over de slechte werking van de Nederlandse federatie. Hij klaagt vooral het gebrek aan coördinatie en contact tussen de diverse groepen aan. Hij verwijt de informatie uit Vlaanderen niet door te sturen naar de redactie van de "Vrije Socialist".

legt vervolgens het doel van de vergadering uiteen. Zijn uiteenzetting is de samenvatting van een tekst, die werd uitgedeeld aan de deelnemers. Volgens is de groep Amsterdam bereid om een intern informatieblad uit te geven, ten einde de andere leden van de federatie in te lichten over zaken van nationaal belang en over gemeenschappelijke acties van de diverse groepen. Er moet ook dringend een politiek platform opgesteld worden. Verder moet een organisatie worden

gevestigd moet toelaten de latente sympathie voor het anarchisme, die nog altijd aanwezig is bij de brede lagen van de Amsterdamse bevolking, om te zetten in concrete inzet. vervolgt: "Wij kunnen ons inspireren op de sjaloomorganisatie, die zeer oppervlakte-beroerend werkt. We zouden ook concreet kunnen ijveren voor het medisch comité Vietnam. Maar de federatie moet haar eisen hoger stellen, de principes van het anarchisme moeten duidelijk naar voren komen".

legt uit dat er te Utrecht een kern van enkele harde anarchisten bestaat, die elkaar regelmatig ontmoeten. Daarbuiten lopen nog enkele onafhankelijke anarchisten rond, die absoluut moeten benaderd worden ten einde ze op te nemen in de federatie. Dit zal enkel mogelijk zijn door daadwerkelijk actie te voeren, en niet door een blaadje uit te geven.

van de groep Amsterdam, zegt dat er in Amsterdam 1 abonnementen op de "Vrije Socialist" genomen werden, doch dat iedere abonnee nog geen militant lid is.

verwijt autonoom te willen werken. Hij beweert dat een eigen gestencileerd blad in Utrecht verspreidt. verdedigt het individueel initiatief en het tendensrecht, doch dit veronderstelt dat men moet kunnen werken met mensen met verantwoordelijkheidszin, zegt daarop dat men op de mensen van Utrecht niet kan rekenen. merkt op dat Utrecht werkt met de "Humanitaire Werkgroep X" als basisgroep. Hij vindt dit een goed initiatief, en stelt voor dat die werking zou voortgezet worden. Een vertegenwoordiger van de groep Nijmegen stelt voor de diverse groepen te structureren en contact te zoeken met sympathiserenden door een advertentie te plaatsen in "De Groene". Het heeft volgens hem geen zin de subgroepen onderwijs, vakbeweging, internationale solidariteit en acties nationaal samen te brengen. Er kunnen eventueel groepen gevormd worden die een van deze problemen aanpakken en nadien hun ervaringen aan de andere groepen meedelen.

trekt van leer tegen het blad "De Vrije Socialist", dat volgens hem veel te theoretisch is. Het verschijnt soms ook zeer laattijdig.

stelt de landelijke coördinator verantwoordelijk voor de slechte werking van de federatie. Op het laatste huishoudelijk congres te Appelscha zou hij de enige geweest zijn die tegen gestemd heeft.

vindt het niet verantwoord dat er leden zijn die na twee vermaningen hun lidgeld niet betalen. Hij verwijt het geld van drie abonnementen niet te hebben gestort.

Een felle woordenwisseling ontstaat. tracht nog verzoenend op te treden. Dit incident is volgens hem een argument te meer tot lichte centralisatie. Het ontbreken van een centraal, coördinerend orgaan betekent nog niet dat iedereen volledig vrij en gelijk is.

De zaak loopt echter in het honderd. , de organisator van het weekend, stelt een eind aan de twistgesprekken en roept de deelnemers op om 's anderendaags de discussie over "Machtsvorming aan de basis" te komen bijwonen in "Kreatief".

15.02.1973.

Federatie van
Vrije Sociaalisten

Periodiek: *My Nederland*

2-6-11

F.V.S.

Datum: *2-6-13*

Met Pinksteren is het kamperen gebla-
sen in Appelscha. Zoals ieder jaar orga-
niseren de Vrije Sociaalisten daar ook nu
weer een drietal leeddagen (van 9 tot 11

juni) op het kampeerterrein Tot Vrijheids-
Besinning (bij de Appelschase bevolking
bekend). De landdagen zijn dit jaar voor-
al geconcentreerd rond *Zuidelijk Afrika*,
waarover een speciaal informatie-mapje is
samengesteld. Iederen kan 9 juni a.s. naar
Assen trekken, waar om 10 uur bij het
station gestart wordt met een propagan-
datocht naar Appelscha. Voor f 1,- per
tent per nacht of met een slaapaak in
de vergaderruimte is te slapen. Organisa-
tiecomité: *H. de Groot, Mandewijk 17,*
Balkenese (tel. 05100 - 458).

Aantekeningen:

ACD

1139020

11 MEI 1973

CO

p.

d.

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: <i>BFA</i>		Bijlage(n): één	
Afschr.:		BO:	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
	3 mei 1973	één	

Betreft:

Congres Federatie van Vrije Socialisten op 27-28 en 29 april 1973 in het creatief activiteitencentrum " Doornroosje " gelegen aan de Verlengde Groenestraat 22 te Nijmegen. -----

De huishoudelijke vergadering van de federatie, welke alleen toegankelijk was voor leden, was gepland op vr. 27-4-73. Er bleken echter nogal een groot aantal meningsverschillen te bestaan, waardoor het ter vergadering er nogal heftig aan toe was gegaan. Men heeft de huishoudelijke vergadering dan ook niet af kunnen ronden op 27-4-73. De vergadering is voortgezet op zaterdagavond 28 april en zondagmorgen 29 april. Het aantal aanwezigen op de huishoudelijke vergadering bedroeg ongeveer 30. Op zondagmorgen 28 april werd een uit Amsterdam afkomstig meisje uit de vergaderzaal verwijderd, omdat gebleken was, dat zij geen lid zou zijn.

Zaterdag 28-4-73.

Aanvang 11.30 uur. Aanwezig waren ongeveer 40 personen, merendeels studenten, alsmede enige werkende jongeren.

De aangekondigde sprekers voor deze dag hadden bericht van verhindering gestuurd, t.w. de dialekties-materialist Sarlemijn uit Eindhoven en de logisch-positivist Apostel uit Gent (B).

Gestart werd met een korte inleiding in de Engelse taal door _____ over de slechte internationale samenwerkingen het over eens dat deze samenwerking slecht was en dat hier iets aan gedaan moest worden. Een en ander zou 's avonds verder besproken worden op de huishoudelijke vergadering.

VERVOLGBLAD Nr. één

Bij operatie-/inf. rapport nr.

volgnr. één

vergadering.

Op een gestelde vraag hoe het syndicalisme in Engeland en Ierland van de grond was gekomen kon geen antwoord geven, omdat het al 2 eeuwen bestond.

Vervolgens werd een vervangende inleiding gehouden door de uit Amsterdam afkomstige over het dialectisch materialisme en het logisch positivisme. De bedoeling was te komen tot een soort van synthese, die de voordelen van beiden had. Het ene werkte verdragend, het andere voldoet niet aan de praxis.

Uit de naar aanleiding van de inleiding ontstane discussie kwam het volgende naar voren:

Voor tot actie wordt overgegaan moet er eerst een alternatief zijn. Dit alternatief moet haalbaar zijn. Aan de hand van deze maatschappij moet dus getoetst worden of het alternatief logischerwijs bestaansmogelijkheden heeft.

In het bevestigende geval moet de huidige maatschappij afgebouwd worden en de nieuwe daarvoor in de plaats gebracht worden. Dit kan alleen door de kapitalistische maatschappij in haar macht aan te pakken t.w. in de bedrijven.

De arbeiders moeten dus bewust worden gemaakt op een wijze, dat zij bereid zijn tot grote offers.

Daarna moeten de bedrijven over worden genomen, zodanig dat geen vervreemding optreedt.

De producten worden dus aangepast aan de behoefte van het volk (wereldbevolking).

Hetzelfde geldt voor de prijzen. De eerste levensbehoeften goedkoop en de luxe artikelen duur.

*Einde 17.30 uur. -----

Zondag 29-4-73

In verband met het feit dat 's morgens de huishoudelijke vergadering was voortgezet begon de discussie over strategie en organisatie n.a.v. het Arzjinof-platform eerst om 14.00 uur. Aanwezig waren 22 personen, waaronder

De discussie vond plaats naar aanleiding van hetgeen m.b.t. het Arzjinof-platform is samengevat in de bij dit rapport gevoegde bijlage I.

Als belangrijkste doelstellingen kwamen naar voren:

1. ervaringen in strijdsituaties tussen de federatie en de maatschappij dienen onderling uitgewisseld te worden. Een en ander zal schriftelijk geschieden. Resultaten worden verwerkt in de anarcho-info's.
2. In bepaalde strijdsituaties samenwerken met groeperingen, die hetzelfde doel nastreven. Hoe de groeperingen zich opstellen is niet belangrijk (op politiek, godsdienstig of moreel gebied), indien er maar overeenstemming wordt bereikt over de te voeren acties en het uiteindelijk te

VERVOLGBLAD Nr. twee

Bij operatie-/Inf. rapport nr.

volgnr. één

uiteindelijk te bereiken doel.

Voorbeelden: De samenwerking in Amsterdam met diverse groepen, die tegen de stedelijke decentralisatie zijn.

De samenwerking, die in Eindhoven bestaat met de Bond van Huurders en Woningzoekenden.

Einde 16.30 uur.

I 1159020

Bijlage Rapport

HET :

ARSIJNOFF -

PLATFOORM

of; HET
Organisatie Platform
DER
Libertaire Kommunisten

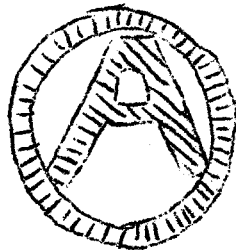
Nestor Makhno

Pjotr Arsjinoff

Ida Mett

Valevsky

Linsky

Vandaar dat federatielieden wel gedwongen zijn met een anarchistiese theorie voor de dag te komen, die a) op de resultaten van de moderne wetenschap steunt en b) een direkte toepasbaarheid heeft.

Duidelijk moet bij ons de theorie de praktijk voor afgaan. Ons enige middel om de praktijk libertairsocialisties te krijgen, is aansluiting vinden bij haarden van verzet, en deze verzetshaafden duidelijk de anti-hiërarchiese ^{vorm} die ze tijdens het aktieve verzet bezitten, te laten behouden. D.w.z. de deelnemers te provoceren tot het trekken van konsekwenties, die verder gaan dan hun direkte verzetsdoel.

"DE VRIJE SOCIALIST EN HET ANARCHO INFO"

Vrijdagavond komt het uitgavebeleid van De Vrije Socialist niet ter sprake. Eind september willen we in Appelscha (het anarchistiese kampeerterrein in de provincie Groningen) een lezersweekend organiseren. Afhankelijk van de daar te beluisteren kritieken, zullen we tot een (ander?) uitgavebeleid besluiten. Wel streven we er naar, het blad samen te stellen met een professionele kern. Mensen die er tijd en belangstelling voor hebben, kunnen dit vrijdagavond kenbaar maken. Wel staat nu al zo goed als vast, dat Dick Visser de nieuwe redaktiesekretaris wordt. Sowieso is hij dus de spil van de redaktie. Hij zit er als federatielid.

Anarchisten die geen enkele affiniteit met de federatie hebben, doch wel de Vrije Socialist de moeite waard vinden, krijgen de mogelijkheid daadwerkelijk in de redaktie namens zichzelf zitting te nemen. Vooral geldt dit mensen die bezwaren hebben, tegen het huns inziens overtrekken van één aspekt binnen het anarchisme. (Bijvoorbeeld het libertair-marxisme).

Als het enigszins kan, dan moet er met de krant een gericht propagandabeleid uitgestippeld worden. Inhoud en vorm kunnen daar dan bij aangepast zijn. Zo lijkt het ^{ons} belangrijk, dat wordt voorkomen dat er in De 'Vrije Socialist' teveel politiekideologies gerichte diskussies plaatsvinden.

Het aksent behoort te komen op konkrete propaganda, die ook oppervlakkig politiek geïnteresseerde mensen kunnen boeien.

Daarnaast is er dan het Anarcho Info.

In dit blad kan aan theorievorming gedaan worden. Strijdanalyses analyseren, polemieken voeren, uitwisseling van praktijkervaringen van kameraden en buitenlandse groepen, zijn andere mogelijkheden die in het Anarcho-Info aan hun trekken kunnen komen.

De produktie is simpel. Het blad wordt één keer in de 4 á 7 weken uitgegeven. Trouwens als het ideaal is, dan moet het blad zich aanpassen aan de aktie-aktualiteit. Edeeren die wat wil schrijven, kan het meteen op stencil zetten. De stencilkop is niet belangrijk. Elk stencil kan gebruikt worden. Al naar het ~~xxxxxx~~ aantal belangstellenden en leden, zal de oplage van het Anarcho-Info bepaald worden.

Als het kongres ermee akkoord gaat, dan wordt Albert Ledder (Charlotte de Bourbonstraat 5 "", te Amsterdam) federatiesekretaris. Hij is verantwoordelijk voor de verschijning van het Info, zoals hij ook in eerste instantie de verantwoordelijkheid voor de inhoud draagt. Hij is verantwoording schuldig aan het landelijk komité, dat bestaat uit federatielieden die namens een plaatselijke of regionale groep kunnen spreken. Bij een tweederde meerderheid van het Landelijk Komité, kunnen kongresbeslissingen veranderd danwel uitgesteld worden. Voor belangrijke zaken - zaken dus die de hele federatie direkt aangaan - dient een extra huishoudelijk kongres uitgeschreven. Alle funktionarissen mogen ten hoogste twee jaar dezelfde funktie bekleden.

Vrijdagavond moet een minimum federatielidmaatschapsbedrag bekend gemaakt worden.

Wil de federatie prakties anti-hiërarchies kunnen funktioneren, dan is het noodzakelijk konkrete aktiedoelen te kiezen. Alleen zo ontstaat er een natuurlijke hiërarchie, die zichtbaar blijft, zodat positieveranderingen met behoud van funktionaliteit plaats ~~kan~~ vinden.

Om tot een dergelijke opstelling te komen, moet men bereid zijn te erkennen, dat er binnen elke samenwerking kennis- en aktieleiders nodig zijn.

Weliswaar dienen dezen niet het alleen recht op een mening te bezitten. Maar het moet omgekeerd ook niet zo zijn, dat mensen die zich in een bepaalde materie nauwelijks verdiept hebben, in een diskussie die dat onderwerp tot inzet heeft, de boventoon voeren.

als

Ook éénlingen kunnen met de federatie ~~xxx~~ achtergrond goed werk verrichten. Vooral als er een voortdurende uitwisseling~~xx~~ van informatie tot stand komt tussen het Landelijk Comité en de éénlingen.

Ofschoon we als federatieleden - als het enigszins haalbaar is - vanuit een geëxpliciteerd normen- en waarden systeem denken, is het geenszins de bedoeling dit aan anderen op te leggen. Wij achten het zelfs gevaarlijk dit na te streven. Binnen een socialistiese maatschappij, of anders uitgedrukt, een maatschappij waarin de produktiemiddelen gesocialiseerd zijn en de informatieoverdracht een zaak van het volk wordt, MOETEN van elkaar verschillende normen- en waardensystemen bestaan kunnen. In ieder geval moeten FEITEN EN HET NEIGEN TOT VERANDERING hoger aan geslagen worden dan STABILITEIT.

Tot op het kongres.

(Kontaktadres Nijnegen: Sjaak Bogaarts
Prof. Bromstraat 112, tel. 080 - 232437)
Slaapgelegenheid is aanwezig, Neem
voor alle zekerheid even met Sjaak kon-
takt op. Sowieso slaapzak meenemen.

ZATERDAG 28 en ZONDAG 29 april
=====

Beide dagen beginnen om 11.00 uur .

Sarlemijn behandelt in zijn inleiding de funktie en het nut van het dialekties materialisme, terwijl Apostel het wetenschapsfilosofiese denken benadrukt en bekomentarieert.

Waarom deze diskussie ?

Beide inleiders en medediskussieanten proberen een wetenschappelijk zo sluitend mogelijk beeld van de werkelijkheid (werkelijkheid is de som van ons gezamenlijk denken en kunnen) samen te stellen. Ondanks markante verschillen, moet het doenlijk zijn beide benaderingen aan elkaar te toetsen, om zodoende de sterke en zwakke punten te onderkennen. Voor de kracht van een anarchistiese ideologie (normen- en waardensysteem), is het belangrijk, deze te grondvesten op en kontakt te laten houden met de wetenschap. Steeds moeten deelspecialismen het uitgangspunt vormen, als men kritiek uitoefent op het bestaande en er een alternatief voor wil vormen.

Zondag koppelen we onze ideologie aan het vraagstuk van de politieke machtsvorming ~~xxxxxxxxxxxx~~ in een hiërarchiese maatschappij.

Zo-als bekend, is het juist dit facet, dat binnen het anarchisme totnutoe - verhoudingsgewijze - de minste aandacht kreeg.

Via inleidingen zullen we de plenaire diskussie trachten te stroomlijnen.

Tot slot: WORD LID VAN DE FEDERATIE.

FEDERATIESEKRETARIS IS: GEERT DE GROOT,
FEDERATIE VAN VRIJSE SOCIALISTEN POSTGIRO 673906 te Dordrecht.
VIJFENTWINTIG GULDEN KOST NOG STEEDS MET LIDMAATSCHAP.
DIT BEDRAG KAN VRIJDAGAVOND KONTANT VOLDAAN WORDEN.

STEUN DE AKTIE 50 maal 50
=====*

"Het organisatie platform van de libertaire kommunisten" werd geschreven door een groep Russische anarchisten in exil, die persoonlijk de onderdrukking van de libertaire stroming, die sterk was doorgedrongen in de glorieuze eerste jaren van de revolutie in 1917, hebben ondervonden.

Hun analyse over het mislukken van de anarchistische beweging om de revolutie te overleven, leidde tot de konklusies van het platform - de noodzaak voor de anarchisten en de libertaire kommunisten om een algemene organisatie te creëren die **EFFEKTIEVE** revolutionaire anarchistische akties combineert met fundamentele anarchistische thesen.

Door de belangrijkste problemen van de anarchistische beweging in hun tijd te analyseren, en door een organisatie-methode voor te stellen die deze problemen wil oplossen, forceerden ze een volledige breuk met vele traditioneel slecht georganiseerde anarchisten.

Dezelfde wens, om een effectief libertair kommunistisch front te organiseren, in de Britse revolutionaire beweging, leidde tot de oprichting van de ORA (Organisation of Revolutionary Anarchists), die een volledige breuk creëerde met de traditionele Britse anarchistische "beweging", een breuk gebaseerd op de analyses van het mislukken van het Britse anarchisme en de herwaardering van fundamentele anarchistische thesen en objekten (zie de ORA-pamfletten 1 en 2, - "Naar een historische kritiek op de anarchistische beweging in de afgelopen tijd"; "Theorie en praktijk in de anarchistische organisatie", en het artikel "Klasse-analyse en revolutionaire organisatie" in ORA-Newsletter No.4).

In Frankrijk bestaat de Organisation Revolutionaire Anarchiste sinds 1968 en ze heeft met succes zowel "De algemene anarchistische bond" georganiseerd zoals in dit platform uitgewerkt wordt, als eveneens libertaire basisorganisaties geïnspireerd op verschillende niveaus van de arbeidersklasse. Soortgelijke ontwikkelingen vinden plaats in Italië, Spanje, Duitsland, Nederland, Israël, Denemarken en Zweden. (In het laatste geval binnen de Zweedse Arbeiders Centrale - SAC - de grootste en sinds lange tijd reformistische syndikalistische vereniging ter wereld). We staan dus aan het begin van de creatie van een werkelijke "Zwarte Internationale" - een strijdinternationale.

Het onderverdelen van anarchisme en syndikalisme zou enige opheldering moeten geven t.a.v. het misverstand dat hierover bestaat, zoals dit op het tweede landelijke kongres van de ORA duidelijk werd. Het laatste gedeelte, over de thesen van de organisatie (zie eveneens de thesen over internationale organisatie in Newsletter No 5) is voorzien van duidelijke argumenten over de herorganisatie van anarchistische krachten in Engeland, wat naar onze mening van het grootste belang is om een levensvatbaar libertair alternatief te stellen tegenover de leninistische organisaties die bij de Britse linksen op het ogenblik overheersen.

* NOOT VAN DE VERTALER : Deze vertaling is genomen van de tweede Franse vertaling, dit jaar gepubliceerd door de Franse ORA (waarvan we de inleiding hier overnemen - omdat het ook relevant is voor de Britse beweging). De vertaling werd gemaakt door drie kameraden (D.B.; S.L.; en K.N.), geen van hen is geweldig in Frans. Systematisch onderzoek en her-onderzoek heeft ons ervan verzekerd, dat de betekenis intact gebleven is, zelfs als de stijl hier en daar veranderd is ,hiervoor verontschuldigen we ons, waar-

(Engels voorwoord -vervolg-)

bij we het excuus aanvoeren dat het orgineel soms wat langdradig was en dat we haast hadden om het voor het derde landelijke ORA-kongres in Leeds klaar te krijgen.

Organisation of Revolutionary Anarchists,
London, 4.10.'72

INLEIDING BIJ DE FRANSE EDITIE.

Het succes van het leninisme in de Russiese revolutie heeft een sluier geworpen over de andere revolutionaire groepen die in 1917 de wereld deden schudden. Onder de laatsten nemen de libertairen een ereplaats in; hun rol en invloed werd lange tijd misverstaan, zo niet verborgen en belasterd door de machthebbers. Pas de laatste tijd komt de historische waarheid naar voren; zelfs nu sommige mensen dingen ontdekken die ze langetijd ontkenden: vroeger was het erg gemakkelijk om zech achter de bolsjewistische ikonen te verbergen, naar de vergis-singen en de tegenslagen van het marxisme-leninisme bij het aanpakken van de strijd tegen het kapitalisme en in he opbouwen van socialistiese regines, hebben de interesse voor de beweging van de enancipatie van de arbeidersklasse, waaruit de gehele libertaire en anti-autoritaire stroning voortkomt, weer centraal gesteld.

De Russiese libertaire beweging, in de voetsporen van Bakoenin en Kropotkine, stond onder intensieve druk van de Tsaristische repressie. Vooral tijdens en na de Russiese revolutie van 1905 speelde ze een actieve rol (vooral voor 1917). Het is mogelijk om de eerste opstand van de massa's in Rusland te kritiseren, maar het valt niet te ontkennen dat het minimalisme van de partijen die pretenderen revolutionair te zijn, de sociaal-revolutionairen en de bolsjewistische sociaal-demokraten in het bijzonder, speelden een besliste rol in de nederlaag van deze revolutionaire golf. Hierop volgde een zeer harde periode, terroristiese akties en onteigeningsakties, om de toenemende tsaristische repressie tegen te houden. De geschiedenis van de anarchistiese kommunisten illustreert dit: in Sebastopol hielp de Borrissov-groep 21 matrozen van het vlagschip Potenkin ontsnappen, ter dood veroordeeld wegens nutterij- in Ekaterinoslav blies de metaalarbeider Arsjinoff een huis op waarin zich leden van een politionele strafexpeditie ophielden, op 23 decaember 1906 werden verscheidene oij icieren, kozakken en politieagenten gedood; dezelfde Arsji noff schoot op 7 maart 1907, te midden van een grote massa, de baas van de spoorwegen in Alexandrovsk neer, hij beschuldigde de baas niet alleen van jaren lange onderdrukking van de arbeiders maar eveneens van het feit dat hij 120 mensen had aangeklaagd, die deelgenomen hadden aan de gewapende opstand van 1905, meer dan 100 van hen werden ter dood veroordeeld of tot dwang arbeid. Nestor Makhno onderscheidde zich eveneens door de systematische onteigeningsakties van de grote landeigenaars en de bourgeoisie van Gulyai Polya, als mede door de executie van de meest fanatieke smerissen en spionnen.

Besalniettenin, was er een sterke reaktie en werd er streng gehandeld: Borrissov werd in 1909 op 27 jarige leeftijd opgehangen, - Arsjinoff werd ter dood veroordeeld, ontsnapte twee keer, kreeg gratie in 1909 en werd veroordeeld tot levenslang. Makhno leerde hen in de gevangenis kennen, terwijl hij eveneens ter dood veroordeeld was, zijn doodstraf werd later gewijzigd in levenslange gevangenisstraf. 1917 deed de deur open voor de overlevenden van de heroïse periode van direkte aktie, die zich haasten om zich bij de strijd aan te sluiten; in de meeste strijdsituaties vervulden ze een onontkenbare rol en namen ze deel aan elke harde strijd. Echter de geweldige eenheid van oktober duurde niet lang de bolsjewisten streefden er naar om alle andere linksen uit te schakelen, om zodoende gemakkelijker de macht te kunnen krijgen en om hun natuurlijke tendensen van opportunisme en reformisme tot uitdrukking te brengen, die leidden tot het verraad van de belangen van de arbeidersklasse en haar hoop van oktober.

In April 1918 werden de anarchistiese centra in Moskou door artillerie overvallen, 600 libertairen werden gevangen genomen en tientallen gedood. De officiële reden van het gebeuren was, het scheiden van de "anti-sociale" en "onkontroleerbare" elementen, in feite was het vanwege de formatie van de gewapende zwarte garden, die het noodzakelijk vonden om de kontra-revolutionaire manouvres en de provokaties van de Tsjeka (de geheime politie) te bestrijden. Dit was wat de breuk veroorzaakte: de linkse sociaal-revolutionairen die sinds oktober in de regeering hadden deelgenomen, probeerden hun positie opnieuw te garanderen door in juli 1918 te Moskou een coup te plegen tegen de Tsjeka en haar macht; dit mislukte en ze werden totaal geëlimineerd. Een gedeelte van de anarchisten werkte met de bolsjewiki samen met betrekking tot de efficiëntie van anti-reactionaire eenheid, en ze aarzelden niet verder te gaan op de weg van het avonturisme, door zich officieel bij de kommunistiese partij (zoals de bolsjewiki zich na maart 1918, toen alle hoop voor samenwerking met de mensjewiki was opgegeven, noemden) aan te sluiten. De traditionele anarchisten stonden voor de zelfde keus. De meest consistente militanten, die met de onderdrukking en de misbruik van de macht gekonfronteerd werden, wat de ware kontra-revolutionaire natuur van het tegene bekend maakte, gingen over tot direkte gewapende strijd tegen deze nieuwe reaktie onder een revolutionair masker.

De Makhnovtsjina en Kroonstad vormden de laatste burcht van oktober. De anti-autoritaire revolutie in Rusland was verslagen. Deze nederlaag heeft diepe en langdurige gevolgen gehad voor de internationale arbeidersbeweging. Sommige overlevenden slaagden er in om de ketenen van de Tsjeka te doorbreken en vluchtten naar het buitenland, naar Duitsland en vooral naar Frankrijk.

Aldus kreeerden ze een zeer actieve groep van Russiese libertaire kommunisten rond de krant "Dielo Trouda" (de zaak van de arbeiders) die uitstekende analyses en studies publiceerde over de Russiese revolutie en haar afleidingsmanoeuvres door de bolsjewiki, en eveneens over de evolutie van het regime. Hun kollektieve gedachten leidde hen er toe om een ontwerp te maken van een organisatie platform voor de anarchistiese bond. Dit ontwerp, probeert in het daglicht van de Russiese ervaringen de fundamentele van het anarchisme duidelijk te maken en een meer koherente en konstruktieve benadering uit te werken voor de verwerkelijking van haar projekt. Ze rekenden af met het traditionele negativisme van de "beroeps-anarchist" veroordeeld tot impotentie door hun intellectuele en verwarde ideeën. (Het is een overduidelijk feit dat de fundamentele eisen van vrijheid binnen de anarchistiese ideeën de mogelijkheid bieden aan "meesters van verwarring en onduidelijkheid" die men zo vaak en zogenaamde libertaire kringen aantreft, en die een belangrijk ontregelend element vormen in de actieve propaganda voor de werkende klasse en de sociale aspecten van het anarchisme.)

Vanwege dit, hielp het platform een scheidingslijn te trekken tussen de verwarde elementen die zichzelf anarchist noemen, en de definitieve partizanen van de sociale strijd voor de emancipatie van de arbeidersklasse.

Dit gedeelte van het platform provoceerde felle debatten, eerst in de Russiese libertaire beweging, en vervolgens in de gehele internationale anarchistiese beweging.

Bepaalde "eigenaars" van het "officiële" anarchisme, gecorrumpeerd door de vele compromissen t.o.v. de bourgeois-maatschappij, (in het bijzonder door actieve participatie in de vrijmetselarij - dit vooral onderscheidt de partizanen van de beroemde en afschuwelijke "synthese") vielen het platform scherp aan, en belasterden het systematisch door het voor te stellen als een poging om het anarchisme te bolsjewiseren, waarbij slechts gedeel-

telijk hun vijandigheid t.o.v. het klasse-koncept zoals dit in het platform tot uitdrukking komt en hun ontkenning van de klassestrijd, verborgen bleef.

De essentiële punten van de discussie die volgde waren als volgt: de oorzaken van het mislukken van de anarchistiese beweging; de betekenis van het platform; libertair kommunisme en de "synthese" (synthese-koncept, niet op basis van ideologische eenheid, geen strategiese en taktiese implicaties.); de sovjets. en de produktie; de anarchisten en hun invloed in het revolutionair process; de verdediging van de revolutie; libertair kommunistiese organisatie Dit alles werd in een aantal artikelen door de auteurs van het platform uitgewerkt.

De originaliteit van de belangrijkste thesen van het platform zit in het aanwijzen van de noodzaak voor een solide structurering van de militante praktijk van de libertaire kommunisten, door een brede specifieke organisatie op te bouwen die de gezondste en meest actieve elementen van het anarchisme organiseert. Deze dringende noodzaak, wordt vooral gevoeld door de overlevenden van de Makhnovtsjina, voor wie de gebrekkige verbindingen met andere libertaire organisaties disastreus is geweest.

Dit organisatie probleem is steeds het struikelblok van de anarchisten geweest. Velen hebben zich konstant bezig gehouden met de verering van de mooie anarchistiese principes, waarbij ze hun handen schoon kunnen houden en weigeren om zich te verwickelen in de directe moeilijkheden van de sociale realiteit, wat er toe bijdraagt dat de bestaande uitbuitersstaat zich blijft versterken.

De partizanen van de revolutionaire strijd zullen zonder te letten op opgeplakte etiketten in het platform de vooronderstellingen van de revolutionaire strijd hetontdekken. In het organisatieplatform kan men een fundamentele bijdrage vinden tot de benadering van een niet-burokraties organisatie.

De belangrijkste ideeën van kollektieve en permanente verantwoordelijkheid en de kollektieve aktie-methode (of de kollektieve benadering) vormen de anti-poden van bureaucratie, omdat ze alleen betrekking hebben op de werkbaarheid van de strijd, met de direkte vertegenwoordiging van iedere militant. Deze kollektieve benadering garandeert de coherentie en cohesie van de kontakten tussen de revolutionaire minderheid en de werkende massa's.

Het spreekt vanzelf dat de ORA wordt bewogen door dezelfde vooronderstelling en hetzelfde perspectief, op basis van de organisatie van de meest radicale elementen van de arbeidersklasse, onambitieuze supporters van de sociale revolutie, benadert vanuit de klassenstrijd, geleid door het belangrijkste probleem om een diepe en direkte dialektische band op te zetten tussen de theoretische uitwerking en de militante kollektieve aktie van het revolutionaire werk. Het is deze motivatie die deze tekst relevant maakt.

ORGANISATION REVOLUTIONNAIR ANARCHISTE.

Noot vertaler: De in de tekst genoemde Tsjeka, is de oorspronkelijke naam voor de Russische geheime politie van na de revolutie.

ZELFKRITIEK

Het is veelbetekenend dat ondanks alles, ondanks de kracht en het onbetwistbare positieve karakter van de libertaire ideëen, en ondanks de juistheid van de anarchistische positie t.a.v. de sociale revolutie, als eveneens het heroïsme en de onnoembare offers die door de anarchistinnen in de strijd voor het libertair communisme zijn gedragen, de anarchistische beweging zwak blijft. en zoals reeds dikwijls in de geschiedenis van de arbeidersklasse is gebleken blijkt het slechts een episode, een onbelangrijke factor te zijn.

Deze tegenstelling tussen de positieve en onbetwistbare deugdelijkheid van libertaire ideëen enerzijds en de miserabele staat waarin de anarchistische beweging vegeteert anderzijds, vindt haar verklaring in een aantal zaken, waarvan de belangrijkste, de voornaamste, de afwezigheid is van organimatorische principes en praktijken binnen de anarchistische beweging.

In alle landen wordt de anarchistische beweging vertegenwoordigd door verscheidene plaatselijke organisaties, die tegenstrijdige theoriën en praktijken voorstaan, zonder perspectieven voor de toekomst. Evengoed bestaat er een basis voor gecontinueerde militante arbeid, en gewoonlijk verdwijnen ze zonder maar de geringste sporen achter te laten.

Globaal genomen kan zo'n revolutionaire anarchistische praktijk slechts beschreven worden als een "verschrikkelijke des-organisatie".

Net zoals de gele koorts, heeft deze ziekte van desorganisatie, het organisme van de anarchistische beweging besmet en tientallen jaren geteisterd.

Niettegenstaande bestaat er geen twijfel aan dat deze desorganisatie is voortgekomen uit theoretische manko's: voornamelijk door een verkeerde interpretatie van het individualisme binnen het anarchisme; deze theorie werd al te dikwijls verward met het ontbreken van verantwoordelijkheid. De lieden van deze theorie, klemmen zich hardnekkig vast aan de chaotische toestand van de anarchistische beweging, en verwijzen bij hun verdediging naar de onveranderlijke principes van het anarchisme en haar leraren.

Maar de onveranderlijke principes van het anarchisme en haar leraren laten juist het tegengestelde zien.

Versnippering van energie en losse organisatie werken fataal; een goed georganiseerde vereniging is een teken van leven en ontwikkeling. Deze wet van sociale strijd gaat zowel op voor klassen als voor organisaties.

Het anarchisme is geen mooie utopie, geen abstract filosofisch idee, maar een sociale beweging van de werkende massa. Om deze reden moet het haar krachten verzamelen in EEN ORGANISATIE, ONDER VOORTDURENDE AGITATIE, ZOALS DIT DOOR DE REALITEIT EN DE STRATEGIE VAN DE KLASSESTRIJD VEREIST WORDT.

"Wij zijn er van overtuigd" zei Kropotkine, "dat de formatie van een anarchistische organisatie in Rusland, zonder nadeel te berokkenen aan de algemene revolutionaire taken, ja, juist in tegendeel in de allergrootste mate wenselijk en noodzakelijk is." (Inleiding bij "De Commune van Parijs" door Bakoenin.)

Ook Bakoenin keerde zich niet tegen het concept van een algemene anarchistische organisatie. Integendeel, zijn aspiraties t.a.v. organisatie, zowel

als zijn aktiviteiten binnen de IAA (De Eerste Internationale), geven ons het volste recht hem te zien als een aktief partizaan van een dergelijke organisatie.

In het algemeen vochten praktisch alle aktieven anarchistische militanten tegen alle versnipperende aktiviteiten, en wilden ze een anarchistische beweging die zich door eenheid van doel en middel.

Tijdens de Russische revolutie werd de noodzaak voor een algemene organisatie het sterkste gevoeld. Ten tijde van deze revolutie vertoonde de libertaire beweging een grote verdeeldheid en verwarring. De afwezigheid van een algemene anarchistische organisatie bracht veel aktieve anarchistische militanten in de rijen der Bolsjewisten. Deze afwezigheid is er eveneens de oorzaak van dat vele andere, hedendaagse, militanten passief blijven.

We hebben een ontzaglijke behoefte aan een organisatie, die, als ze de meerderheid van de participanten van de anarchistische beweging omvat, een **ALGEMENE, TAKTISCHE EN POLITIEKE LIJN** uitwerkt die als een leidraad voor de hele beweging kan dienen.

Het is tijd dat het anarchisme het moeras van de desorganisatie verlaat, dat er een eind gemaakt wordt aan de weifelende houding op het taktische en theoretische vlak, om resoluut te werken aan een duidelijk herkenbaar doel en een **GEORGANISEERDE KOLLEKTIEVE PRAKTIJK**.

Het is echter niet voldoende om zo'n noodzakelijke organisatie te vestigen; het is eveneens noodzakelijk om de methode voor haar vorming uit werken.

We verwerpen zowel de theoretische en praktische dwaasheid van het idee om een organisatie te **kreëren** op basis van het "synthese-konsept", d.w.z. het **verenigen** van de verschillende tendenzen binnen het anarchisme. Zo'n organisatie die uit heterogene en praktische elementen, zou slechts een mechanische verzameling van individuen zijn, die ieder een verschillend konsept hebben t.a.v. al de probleemstellingen van de anarchistische beweging; een verzameling die ongetwijfeld uiteen zal vallen in kritieke fas es.

De anarcho-syndicalistische methode lost het probleem van de anarchistiese organisatie niet op, want ze geeft aan dit probleem geen prioriteiten, omdat ze er alleen in geïnteresseerd is om vaste voet te krijgen in het industrie-proletariaat. Echter een belangrijk deel van het gestelde doel kan op dit gebied niet bereikt worden, zelfs niet als er een stevige basis is tenzij er een algemene anarchistiese organisatie is. De enige methode die naar de oplossing van het probleem van een algemene organisatie leidt, is naar onze mening, het **verenigen** van aktieve anarchistiese militanten op basis van een **HOMOGEEN PROGRAMMA**.

Het uitwerken van zo'n programma is een van de belangrijkste taken die de anarchisten na de sociale strijd van de recente jaren zich stellen. Aan deze taak wijden de Russiese anarchisten in exile een belangrijk deel van hun krachten.

Het "organisatie-platform" dat hier aangeboden wordt geeft de grote lijnen aan van zo'n programma. Het moet dienen als de eerste stap naar het **verenigen** van libertaire krachten in een aktief revolutionair kollektief, dat midden in de strijd staat: de algemene anarchistische bond.

We twijfelen er niet aan dat er gaten in het huidige platform zitten. Zoals in elk nieuw platform zijn er praktische mankementen. Het is mogelijk dat er zekere stellingen ontbreken, of dat andere ontoereikend zijn, of dat nog

anderen van dezen te gedetailleerd of te herhalend zijn. Dit alles is mogelijk naar niet van het grootse belang. Wat belangrijk is, is het leggen van de grondslagen voor een algemene organisatie en hiernaar wordt in dit platform gestreefd.

Het is de taak van het gehele kollektief, de algemene anarchistische bond uit te breiden, haar meer inhoud te geven, en een definitief platform te maken voor de gehele anarchistische beweging.

Eveneens voorzien we dat verscheidene vertegenwoordigers van het zelfbevredigende individualisme en chaotisch anarchisme ons zullen aanvallen; en ons schuimbekkend zullen beschuldigen van het breken met anarchistische principes. We weten echter dat de individualistische en chaotische elementen onder "anarchistische principes" politieke onverschilligheid, verwaarlozing en een gebrek aan verantwoordelijkheid verstaan, wat bijna tot ongeneeslijke splitsingen in onze beweging heeft geleid en waartegen we met al onze energie en hartstocht strijden. Daaron kunnen we de aanvallen uit dit kamp rustig over ons heen laten gaan.

We vestigen de hoop op andere militanten: op hen die trouw blijven aan het anarchisme, die de tragedie van de anarchistische beweging hebben meegemaakt en noeizaan zoeken naar een oplossing.

Verder hebben we onze hoop gericht op de jonge anarchisten die, geboren in de aden van de Russische revolutie en tenidden van de konstruktieve problemen, ongetwijfeld de realisatie zullen eisen van de positieve en organisatorische principes in het anarchisme.

We nodigen alle anarchistische organisaties, verspreid over verscheidene landen in de wereld, en eveneens de geïsoleerde anarchistische militanten uit, zich te verenigen op basis van de stellingen van het algemene organisatorische platform.

Laat dit platform dienen als de revolutionaire ruggesgraad, het verenigende punt van alle militanten van de Russische anarchistische beweging. Laat het de basis vormen van de Algemene Anarchistische Bond!

Lang leve de sociale revolutie van alle arbeiders van de wereld !!

De DIELO TROUDA GROEP
Parijs, 20.6.1926

+ Dielo Trouda betekent De Zaak Van De Arbeiders (noot vertaler).

HET ORGANISATIE-PLATFORM VAN DE LIBERTAIRE KOMMUNISTEN

Nestor Makhno
Pjotr Arsjinoff
Ida Mett
Valevsky
Linsky

Het Algemene Gedeelte.

1) KLASSESTRIJD, HAAR ROL EN BETEKENIS.

De mensheid is niet een;
Zij is verdeeld in klassen:
Van slaven en meesters

Zoals reeds gezegd is de burgerlijke maatschappij "niet een". Ze is verdeeld in twee duidelijke kampen, sociaal verschillend door hun situatie en hun functie: het proletariaat (in de brede zin van het woord) en de bourgeoisie.

Het is het lot van het proletariaat, en zo is het eeuwenlang geweest, om de fysieke lasten te dragen en zwaar werk te verrichten, waarvan zij zelf de vruchten niet plukt, naar waar een andere, bevoorrechte klasse, de bourgeoisie, die het monopolie heeft op het eigendom, de autoriteit en de kulturele produkten (wetenschap, opvoeding, kunst) van profiteert. De sociale slavernij en uitbuiting van de werkende massa, vormt de basis van de huidige maatschappij, waarzonder deze maatschappij niet zou kunnen bestaan.

Hierdoor ontwikkelt zich een onvergankelijke klassestrijd, die soms een open, gewelddadig karakter aanneemt en soms een langzame, begrijpelijke, vooruitgang doormaakt, naar steeds wordt in de richting gewerkt naar het veranderen van de maatschappij, naar een maatschappij die zich baseert op de behoeften en het rechtvaardigheidskonsept van de arbeiders.

Het sociale domein van de geschiedenis van de mensen kenmerkt zich door een ononderbroken keten van strijd, die door de werkende massa in hun strijd voor rechten, vrijheid en een beter leven wordt gevoerd. In de geschiedenis is deze klassenstrijd altijd de eerste factor geweest die de vorm en structuur van de maatschappij heeft bepaald.

Het sociale en politieke bewind van alle staten is bovenal het produkt van de klassestrijd. De basis-structuur van elke maatschappij laat zien in welke fase de klassestrijd zich bevindt. De geringste verandering in het verloop van de klassenstrijd veroorzaakt voortdurende wijzigingen in de maatschappelijke structuur.

Dit is de algemene, universele strekking en betekenis van de klassestrijd in een klassennaatschappij.

2) DE NOODZAAK VAN EEN GEWELDDADIGE SOCIALE REVOLUTIE.

Het principe van de slavernij en de uitbuiting van de massa d.m.v. geweld vormt de basis van de huidige maatschappij; alle manifestaties van haar bestaan, de economie, de politiek en sociale ~~verhoudingen~~ verhoudingen zijn gebaseerd op klassegeweld, waarvan de ten dienst staande organen zijn: de autoriteit, de politie, het leger, en de rechterlijke macht. Alles in deze maatschappij, iedere onderneming afzonderlijk, alsmede het gehele staatssysteem, is niets anders dan het rondom heersende kapitalisme, van-

waaruit de arbeiders voortdurend onder controle worden gehouden, waarbij de krachten gereed gehouden worden met de bedoeling om alle bewegingen van van de arbeiders, die de basis of zelfs de rust van die maatschappij bedreigen te onderdrukken.

Tezelfdertijd houdt het systeem van deze maatschappij de werkende massa weloverwogen in een onwetende toestand en stopt het haar af; door het aanwenden van geweld voorkomt het dat de massa's zich moreel en intellectueel gaan verheffen, zodat men nog beter van haar kan profiteren.

De vooruitgang van de huidige maatschappij, de technische evolutie van het kapitaal en de perfectie van haar politiek systeem, versterkt de nacht van de heersende klassen, wat de strijd ertegen steeds moeilijker maakt, waardoor het beslissende moment van de emancipatie van de arbeid wordt uitgesteld.

Een analyse van de huidige maatschappij leidt ons tot de konklusie dat de enige weg om de kapitalistische maatschappij te veranderen in een maatschappij van vrije arbeiders, de weg van de gewelddadige sociale revolutie is.

3) ANARCHISME EN LIBERTAIR KOMMUNISME

De klassenstrijd die ontstaat door de slavernij van de arbeiders en hun streven naar vrijheid, deed tenidden van de onderdrukking het idee van het anarchisme ontstaan; het idee van de totale negatie van een systeem dat gebaseerd is op de principes van de klassen en de staat, en dit systeem te vervangen door een vrije niet-verstaatste maatschappij van arbeiders op basis van zelfbestuur.

Het anarchisme ontstaat dus niet door de abstracte schena's van een intellectueel of een filosoof, maar door de direkte strijd van de arbeiders tegen het kapitalisme, door de direkte behoeften van de arbeiders, door hun streven naar vrijheid en gelijkheid; dit streven wordt vooral duidelijk in praktijk gebracht tijdens de meest heroïsche perioden van het leven en de strijd van de werkende massa .

De geweldige anarchistische denkers, Bakoenin, Kropotkine en anderen, hebben het anarchisme niet uitgevonden, maar, na het in de massa ontdekt te hebben, theoretisch verder ontwikkeld en verspreid.

Het anarchisme is nog het resultaat van persoonlijke inspanningen noch het objekt van individuele onderzoekingen.

Overeenkomstig, is het anarchisme niet het produkt van humanitaire aspiraties. Elke poging die wordt gedaan om van het anarchisme een attribuut te maken van de huidige humaniteit, door het een algemeen humanitair karakter toe te schrijven, zou een historische en sociale leugen zijn, die onvernijdelijk zou leiden tot de rechtvaardiging van de status quo en van nieuwe uitbuiting.

Het anarchisme is slechts algemeen humanitair in de betekenis dat de ideeën van de massa zorgen voor de verbetering van het leven van iedereen; en dat het lot van de hedendaagse en toekomstige humaniteit niet te scheiden valt van uitgebuite arbeid. Als de werkende massa's overwinnen, zal alle humaniteit herboren worden; als de massa's verliezen dan zal het geweld, de uitbuiting, slavernij en onderdrukking als voorheen over de wereld blijven regeren.

De geboorte, de bloei en de realisatie van de anarchistische ideeën hebben hun wortel in het leven en de strijd van de werkende massa's en zijn onverbreeklijk met haar lot verbonden.

Het anarchisme wil de huidige, burgerlijke, kapitalistische maatschappij omvormen in een maatschappij die de arbeiders verzekert van hun produkten, hun vrijheid, onafhankelijkheid, en sociale en politieke gelijkheid. Deze andere maatschappij zal libertair kommunistisch zijn, waarin sociale solidariteit en vrije individualiteit hun volle uitdrukking vinden, en waarin deze twee ideeën zich in volledige harmonie ontwikkelen.

Het libertair kommunisme meent, dat de enige schepper van sociale waarden, arbeid is, zowel fysiek als intellectueel, en dientengevolg heeft alleen de arbeid het recht om het sociale en economische leven te beheren. Vanwege hiervan zal het noch verdedigen of toestaan, dat er op welke manier ook, niet-werkende klassen bestaan.

Mochten deze klassen TEGELIJKERTIJD met het libertair kommunisme bestaan, dan zal het laatste geen enkele plichten erkennen t.a.v. deze klassen. Dit zal ophouden als de niet-werkende klassen besluiten om produktief te worden en in een kommunistische maatschappij onder dezelfde voorwaarden willen leven als iedereen, wat betekent als vrije leden van de maatschappij, die dezelfde rechten en plichten hebben als alle andere produktieve leden.

Het libertaire kommunisme wil een eind maken aan alle uitbuiting en geweld, of het nu gebruikt wordt tegen individuen of tegen de massa's van het volk. Om dit te bereiken wil het een economische en sociale basis vestigen, die alle sekties van de maatschappij verenigen, waarin aan ieder individu een gelijke plaats tussen de anderen wordt gegarandeerd, en aan ieder een maximum aan welzijn wordt toegestaan. Deze basis is het algenene eigendom van de produktiemiddelen (zoals industrie, vervoer, land, ruwe grondstoffen enz.) en het opbouwen van economische organisaties op de principes van gelijkheid en zelfbestuur van de werkende klassen.

Binnen de perken van dit arbeiderszelfbestuur, ontwikkelt het libertaire kommunisme het principe van gelijkheid van waarden en rechten van ieder individu (Niet de individualiteit "in het algemeen", of een "mystiek individualisme", maar het werkelijke levende individu).

Vanuit dit gelijkheidsprincipe, als eveneens vanwege het principe dat de arbeidswaarde van een individu niet geschat of gemeten kan worden, volgt het fundamentele economische, sociale en juridische principe van het libertair kommunisme: "ieder naar zijn kunnen, ieder naar zijn behoefte"

4) DE NEGATIE VAN DE DEMOKRATIE

Demokratie is een van de vormen van de burgerlijke, kapitalistische maatschappij.

De basis van de democratie van de democratie is het handhaven van de twee antagonistische klassen van de huidige maatschappij: de arbeidersklasse en de kapitalistische klasse, en HUN SAMENWERKING OP BASIS VAN HET PRIVÉ-KAPITALISTISCHE EIGENDOM. DE UITDRUKKING VAN DEZE SAMENWERKING IS HET PARLEMENT EN DE NATIONALE, VERTEGENWOORDIGENDE REGERING.

Formeel, proklameert de democratie vrijheid van woord, pers, vereniging en gelijkheid van allen voor de wet.

In de praktijk hebben deze vrijheden een zeer beperkt karakter: ze worden slechts getolereerd, zolang ze niet in strijd zijn met de belangen van de heersende klasse: d.w.z. de bourgeoisie.

De democratie beschermt takties de principes van het privé-kapitalistische eigendom. Aldus geeft de democratie de bourgeoisie het recht om de hele ekonomie van het land te controleren, de gehele pers, opvoeding, wetenschap en kunst - zodat de bourgeoisie in feite het hele land beheerst. Doordat de bourgeoisie een monopolie heeft op het ekonomische leven, kan ze eveneens haar onbeperkte macht vestigen op het politieke vlak. In feite zijn het parlement en de vertegenwoordigende regering in de demokratiën slechts de uitvoerende organen van de bourgeoisie.

Daaruit volgend is de democratie slechts één van de aspecten van de burgerlijke diktatuur, vermomd achter leugenachtige formules van politieke vrijheden en fiktieve democratische garanties.

5) DE NEGATIE VAN DE STAAT EN DE AUTORITEIT

De ideologen van de bourgeoisie definieëren de staat als het orgaan dat de ingewikkelde politieke, burgerlijke en sociale verhoudingen tussen de mensen in de moderne maatschappij reguleert en de orde en de wetten hiervan beschermt. De anarchisten zijn het met deze definitie volkomen eens, maar ze maken deze definitie volledig door te bekrachtigen dat de basis van deze orde en deze wetten de slavernij betekent van de overweldigende meerderheid van het volk door een verachtelijke minderheid, en dat het juist dit doel is dat de staat dient.

VANBAAR IS DE STAAT MET GEORGANISEERDE GEWELD VAN DE BOURGEOISIE TEGEN DE ARBEIDERS EN HET SYSTEEM VAN HAAR UITVOERENDE ORGANEN .

De linkse socialisten, en in het bijzonder de bolsjewisten, beschouwen de burgerlijke staat en de autoriteit eveneens als de dienaars van het kapitaal. Maar zij menen dat de autoriteit en de staat in de handen van de socialistische partijen een machtig wapen kan worden in de strijd voor de emancipatie van het proletariaat. Vanwege deze reden zijn deze partijen voor een socialistische autoriteit. Sommigen willen de macht door vreedzame, parlementaire middelen veroveren (de sociaal-demokraten) anderen door revolutionaire middelen (de bolsjewiki, de linkse sociaal-revolutionairen).

De anarchisten menen dat deze twee methoden beide fundamenteel verkeerd zijn, en fataal voor het werk van de emancipatie van de arbeid.

De autoriteit is altijd afhankelijk van de slavernij en de uitbuiting van het volk en de massa. Het werd door deze uitbuiting geboren, of het werd voor de belangen van deze uitbuiting gekreëerd. De autoriteit zonder geweld en zonder uitbuiting, verliest alle bestaansrecht.

De staat en de autoriteit nemen van de massa's alle initiatieven over, doden de creatieve geest en de vrije aktiviteit, en cultiveren een slaafse psychologie van ondergeschiktheid, van verwachting en hoop om op de sociale ladder te kunnen klimmen, met blind vertrouwen in hun leiders, door de illu sie nee te kunnen delen in de autoriteit. Daarom is de emancipatie van de arbeid alleen mogelijk door de direkte revolutionaire strijd van de brede werkende massa's en door hun klasse-organisaties tegen het kapitalistische systeem.

De verovering van de macht door de sociaal-demokraten door vreedzame middelen, onder de voorwaarden van de huidige orde, zal de taak van de emancipatie van de arbeid geen stap dichterbij brengen, door de eenvoudige reden, dat de werkelijke macht, de werkelijke autoriteit in de handen van de bourgeoisie zal blijven, die de gehele economie en politiek van het land controleert. De rol van de socialistische autoriteit wordt in dit geval beperkt tot hervormingen: **TOT VERBETERING VAN DITZELFDE REGIME**. (Voorbeelden: Ramsy Mac Donald in Groot Britannië, de sociaal-demokratische partijen van Duitsland, Zweden, België enz. die de macht hebben in een kapitalistische maatschappij.)

Verder kan het grijpen van de macht d.n.v. een sociale omwenteling en het organiseren van een zogenaamde "proletarische staat" de zaak van de werkelijke emancipatie van de arbeid niet dienen. De staat die onmiddellijk en doelbewust voor de verdediging van de revolutie werd opgericht, eindigt onveranderlijk in een verwrongen gedaante door de behoeften en de bijzondere kenmerken van de staat zelf, waarbij het een doel op zich wordt, en specifieke bevoorrechte klassen kassen produceert waarvan ze afhankelijk wordt; ze onderwerpt ten bate van eigen behoeften, en ten bate van de bevoorrechte klassen, de massa's d.n.v. geweld en dien ten gevolge herstelt het de basis van de kapitalistische autoriteit en de staat; de gebruikelijke slavernij en uitbuiting van de massa's door geweld (bijvoorbeeld: de "arbeiders en boerenstaat van de bolsjewiki").

6) DE ROL VAN DE MASSA'S EN DE ROL VAN DE ANARCHISTEN IN DE SOCIALE STRIJD EN DE SOCIALE REVOLUTIE

De belangrijke krachten van de sociale revolutie zijn de stedelijke arbeidersklasse, de boerenmassa's en een gedeelte van de werkende intelligentsia.

opmerking: -hoewel de werkende intelligentsia evenals het stedelijke en landelijke proletariaat een uitgebuite en onderdrukte klasse is, is ze vergeleken met de arbeiders en boeren, relatief verdeeld door de economische privileges die de bourgeoisie aan zekere elementen heeft gegeven. Daarom neemt in het begin van de sociale revolutie slechts de minder comfortabele laag van de intelligentsia deel aan de strijd.

Het anarchistische konsept van de rol van de massa's in de sociale revolutie en de konstruktie van het socialisme verschilt, op een bijzondere manier, van de staatspartijen. Terwijl het bolsjewisme en haar tendenzen nenen dat de massa's slechts over destruktieve revolutionaire instinkten beschikken, die niet in staat zijn tot kreatieve en konstruktieve aktiviteit - de belangrijkste reden waarom het bolsjewisme de laatste aktiviteit wil konsentreren in de handen van een aantal mensen die de regering vormen van de staat, van het centrale comite van de partij - nenen de anarchisten dat de werkende massa's beschikken over eigen kreativiteit en konstruktieve mogelijkheden van geweldige omvang, en de anarchisten streven naar om alle obstakels die de manifestatie van deze mogelijkheden verhinderen, te onderdrukken.

De anarchisten nenen dat de staat in dit verband de belangrijkste hinderenis is, die zich alle rechten van de massa's toeigent, en van hen van het ekonomische en sociale leven overneemt. **DE STAAT MOET VERNIETIGD WORDEN, NIET " OP EEN BEPAALDE DAG "IN DE TOEKOMSTIGE MAATSCHAPPIJ , MAAR DIREKT. ZE MOET DOOR DE ARBEIDERS OP DE EERSTE DAG VAN HUN OVERWINNING VERNIETIGD WORDEN, EN ZE MOET NIET, ONDER WELKE VORM DAN OOK, HERSTELD WORDEN.** De staat moet vervangen worden door een federatief

systeem van arbeidersorganisaties, die de produktie en konsumptie op een federatieve en zelfbeherende basis uitvoeren. Dit systeem sluit autoritaire organisaties, zoals de diktatuur van een partij, of wat het ook mag zijn, zo veel mogelijk uit.

De Russiese revolutie van 1917 plaats deze ideëen over de sociale emancipatie in de praktijk, door de creatie van het systeem van de arbeiders en boeren-sovjets en de fabriekskomite's. Haar treurige vergissing was, dat ze op een gelegen moment, de organisatie van de staatsmacht niet liquideerde: eerst de voorlopige regering en daarna de bolsjewistische macht. De bolsjewisten, die profiteerden van het vertrouwen van de arbeiders en boeren, reorganiseerden de burgerlijke staat, overeenkomstig met de omstandigheden van het ogenblik en doodden vervolgens de creatieve activiteit van de massa's, door de staat te ondersteunen en te handhaven: ze verstikten het vrije regime van de sovjets en de fabriekskomite's die de eerste stap naar een niet-verstaatste socialistische maatschappij vertegenwoordigden. De acties van de anarchisten kunnen in twee periodes worden verdeeld, die van VOOR de revolutie en die van TIJDENS de revolutie. In beide kunnen de anarchisten slechts hun rol vervullen als een georganiseerde kracht als ze een duidelijk konsept hebben van de objecten van de strijd en van de wegen die leiden naar de realisatie van deze objecten.

De fundamentele taak van de algemene anarchistiese vereniging in de pré-revolutionaire fase moet de voorbereiding zijn van de arbeiders en de boeren op de sociale revolutie.

Door de formele (burgerlijke) democratie, de autoriteit en de staat te ontkennen, en door het proklameren van de volledige emancipatie van de arbeid, legt het anarchisme de volledige nadruk op de harde principes van de klassenstrijd; het stimuleert en ontwikkelt het klasse-bewustzijn en de revolutionaire onverzoenlijkheid van de klasse in de massa's.

Het is juist naar deze klasse-onverzoenlijkheid, anti-democratie, en anti-staatsideëen van het anarcho-kommunisme, waar de libertaire opvoeding van de massa's op gericht moet worden, maar opvoeding alleen is niet voldoende. Wat eveneens nodig is, is een zekere anarchistiese massa-organisatie. Om dit te realiseren is het nodig om in twee richtingen te werken: aan de ene kant moet gewerkt worden aan het selekteren van revolutionaire arbeiders en boeren krachten, op een theoretisch libertair kommunistiese basis (een specifieke libertaire kommunistiese organisatie) en aan de andere kant aan het groeperen van revolutionaire arbeiders en boeren op een economiese basis van produktie en konsumptie (revolutionaire arbeiders en boeren georganiseerd rond de produktie, vrije arbeiders en boeren coöperaties).

De arbeiders en boerenklasse, georganiseerd op basis van produktie en konsumptie, en doordrongen van revolutionaire anarchistiese stellingen, zal de eerste sterke basis van de sociale revolutie zijn.

Des te meer deze organisaties bewust en georganiseerd zijn op anarchistiese basis, des te meer zullen ze een onverzoenlijke en kreative libertaire wil manifesteren op het moment van de revolutie. De Russiese arbeidersklasse draagt enorme mogelijkheden in zich voor de formatie van een anarchistiese massa-beweging; het is duidelijk dat na acht jaar bolsjewistische diktatuur, die de natuurlijke behoeften van de massa's aan vrije activiteit aan banden legt, de werkelijke natuur van alle macht beter dan ooit wordt aangetoond. Georganiseerde anarchistiese militanten moeten met alle krachten die hun ter beschikking staan aan deze behoeften en mogelijkheden beantwoorden, zodat niet vervallen wordt in reformisme (mensjewisme).

Met de zelfde dringende noodzaak moeten de anarchisten zich wenden tot de organisaties van de arme boeren, die verpletterd worden door de staatsmacht, die een uitweg zoeken en een enorm revolutionair potentieel in zich dragen.

De rol van de anarchisten in de revolutionaire periode kan niet beperkt worden tot het strikt propaganderen van libertaire ideeën.

Het leven is niet alleen een arena om dit konsept te propageren, maar eveneens in even belangrijke mate het arena van de strijd, de strategie, en het streven van deze konsepten om het economiese en sociale leven te beheren.

Meer dan enig ander konsept, moet het anarchisme het leidende konsept worden van de revolutie, want het is slechts de theoretiese basis van het anarchisme dat de sociale revolutie kan doen zegevieren in de volledige emancipatie van de arbeid.

De leidende positie van de anarchistiese ideeën in de revolutie suggereert een oriëntatie t.a.v. gebeurtenissen op basis van anarchistiese theorie. Deze theoretiese kracht moet echter niet verward worden met de politieke leiding van de staatspartijen die tenslotte naar staatsmacht leiden.

Het anarchisme streeft noch naar politieke macht ... noch naar diktatuur. Haar voornaamste streven is de massa te helpen om de werkelijke weg in te slaan naar de sociale revolutie en het concretiseren van het socialisme. Maar het is niet voldoende dat de massa's de weg in slaan naar het socialisme. Het is eveneens noodzakelijk dat deze oriëntatie naar de revolutie en haar doeleinden gewaarborgd worden: de onderdrukking van de kapitalistiese maatschappij in naam van de vrije arbeiders. Zoals de ervaringen van de Russiese revolutie van 1917 ons hebben laten zien, is deze laatste taak verre van gemakkelijk, vooral van wege het .. numerieke aantal partijen, die de beweging in een andere richting proberen te duwen dan naar de sociale revolutie.

Hoewel de massa's zich in de sociale beweging duidelijk uitdrukken in termen van anarchistiese tendensen en stellingen, blijven deze tendensen en stellingen echter verspreid, ongecoördineerd en leiden vervolgens niet naar de organisatie van een libertaire macht die nodig is om de anarchistiese lijn en doelstellingen in de sociale revolutie te beschermen. Deze theoretiese kracht kan alleen door een kollektief tot uitdrukking worden gebracht, die speciaal voor dit doel door de massa wordt gevormd. De georganiseerde anarchistiese elementen vormen dit kollektief.

De theoretiese en praktische plichten van dit kollektief zijn belangrijk op het moment van de revolutie. Het moet haar initiatieven manifesteren en op alle gebieden van de sociale revolutie moet het haar volledige deelname aan de dag leggen: wat betreft de lijn en het algemene karakter van de sociale revolutie, in de burgeroorlog en de verdediging van de revolutie, in de nieuwe produktiekonsumptie, het agrariese vraagstuk enz..

Op al deze vragen, en op tal van anderen, eisen de massa's een duidelijk en precies antwoord van de anarchisten. En vanaf het moment dat de anarchisten een konsept aangeven van de revolutie en de structuur van de maatschappij, zijn ze VERPLICHT om op al deze vragen een duidelijk antwoord te geven, om deze oplossing in verband te brengen met het algemene konsept van het libertaire kommunisme, en al hun krachten te geven voor de verwerkelijking hiervan. Alleen op deze manier maakt de algemene anarchistiese bond en de anarchistiese beweging haar funktie als drijvende theoretiese kracht in de sociale revolutie duidelijk.

7) DE OVERGANGSPERIODE.

Met de uitdrukking "overgangperiode" bedoelen de socialistiese partijen een bepaalde fase in het leven van een volk, waarvan de karakteristieke kenmerken zijn: een breuk met de oude orde en de installatie van een nieuw ekonomies en sociaal systeem- een systeem echter dat nog niet de volledige emancipatie van de arbeiders vertegenwoordigt.

In deze betekenis zijn alle minimum programma's^{+) van de socialistiese politieke partijen, zoals bv. het demokraties programma van de socialistiese opportunisten of het programma van "de diktatuur van het proletariaat" van de kommunisten, programma's voor een overgangperiode.}

De essentie hiervan is dat ze het op dit ogenblik voor onmogelijk houden dat de idealen van de arbeiders gerealiseerd worden: hun onafhankelijkheid, hun vrijheid en gelijkheid - en daarom beschermen ze een hele serie instituties van het kapitalistiese systeem: het principe van de staatsdwang, privé-eigendom van de produktiemiddelen, de burokratie, en verschillende andere zaken die met de doeleinden van het partijprogramma overeenkomen.

De anarchisten zijn altijd tegenstanders geweest van een dergelijk programma, omdat ze menen dat de konstruktie van een overgangssysteem, dat de uitbuiting en de dwang van de massa handhaaft, onvernijdelijk leidt tot de groei van een nieuwe slavernij. I.p.v. het toepassen van een minimum-programma hebben de anarchisten altijd het idee verdedigd van een onmiddellijke sociale revolutie, die de kapitalistische klasse van haar ekonomische en sociale privileges berooft en die de produktiemiddelen en het gehele ekonomische en sociale leven in de handen van de arbeiders legt.

Tot nu toe zijn het de anarcho's die deze stellingen hebben verdedigd.

Het idee van een overgangperiode, volgens welk de sociale revolutie niet zou moeten leiden tot een kommunistische maatschappij, maar tot een systeem X, dat elementen van het oude systeem behoudt, is in wezen anti-sociaal. Het dreigt uit te lopen in het herstel en het uitbouwen van deze elementen in hun voormalige toestand en een terugdraaien van de gebeurtenissen.

Een opvallend voorbeeld hiervan is het regime van "de diktatuur van het proletariaat", zoals dat in Rusland door de bolsjewisten is gevestigd.

Volgens hen, zou het regime slechts een overgangsfase zijn naar het totale kommunisme. In werkelijkheid heeft deze fase geresulteerd tot de restauratie van de klassemaatschappij, waarvan de laagste klassen, zoals voorheen, de arbeiders en boeren zijn.

De kern van de opbouw van de kommunistische maatschappij bestaat niet door de mogelijkheid om ieder individu onbepaalde vrijheid te verzekeren zodat hij zijn behoeften van de eerste dag van de revolutie af aan kan bevredigen; maar bestaat door de verovering van de sociale basis van deze maatschappij, zodat de principes van de gelijke verhoudingen tussen de individuen gerealiseerd kunnen worden. Wat betreft zaken als overvloed in meer of mindere mate, voordelen enz. , is dit geen principezaak, maar een technisch probleem.

^{+) Een minimumprogramma wil niet de gehele omvorming van de het kapitalisme, maar de oplossing van zekere, direkte problemen, waarmee de arbeidersklasse onder het kapitalisme wordt gekonfronteerd.}

De fundamentele kern waarop de nieuwe maatschappij gebaseerd zal zijn en wat op geen enkele manier beperkt mag worden, IS DE GELIJKHEID VAN DE SOCIALE VERHOUDINGEN, EN DE VRIJHEID EN ONAFHANKELIJKHEID VAN DE ARBEIDERS . Deze kern vertegenwoordigt de eerste fundamentele eis van de massa's, in de sociale revolutie.

Of de sociale revolutie zal eindigen in een nederlaag van de arbeiders in welk geval we een nieuw begin met de voorbereiding van de strijd moeten maken, een nieuw offensief tegen het kapitalistische systeem; of zal leiden tot de overwinning van de arbeiders, en in dit geval, als de middelen gegrepen zijn die het zelfbeheer invoeren, - het land de produktie en de sociale instituties, dan zullen de arbeiders beginnen met de opbouw van een vrije maatschappij.

Dit is hetgeen wat het begin van de opbouw van de kommunistische maatschappij karakteriseert, die als dit proces begonnen is, haar ontwikkeling zonder ophoud volgt, waarbij het zichzelf voortdurend versterkt en vollediger maakt.

Op deze manier zal de overname van produktieve en sociale funkties door de arbeiders een duidelijke scheidingslijn tussen de verstaatste objecten en de niet-verstaatste.

Als het de spreekbuis van de strijdende massa wil worden, de banier van de sociale revolutie, dan moet het anarchisme in haar programma geen sporen dragen van de oude orde, de opportunistische tendenzen van overgangs-systemen en perioden, en ook moet het niet haar fundamentele thesen verbergen, maar integendeel, ze tot het uiterste ontwikkelen en toepassen.

8) ANARCHISME EN SYNDIKALISME

We vinden de tendens die het libertaire kommunisme tegenover het syndikalisme stelt en vica-versa kunstmatig. Alle fundamentele betekenis is haar ontnomen.

De ideeën van het anarchisme en het syndikalisme staan op twee verschillende niveau's. Zo het kommunisme d.w.z. de maatschappij van vrije arbeiders, het doel is van de anarchistische strijd - zo is het syndikalisme de beweging van revolutionaire arbeiders die bezettingen doorvoert, slechts een van de vormen van revolutionaire klassenstrijd. Door de arbeiders op basis van de produktie te organiseren, heeft het revolutionaire syndikalisme, zoals alle groepen die op basis van beroep gevormd zijn, geen bepaalde theorie, het heeft geen konsept over de maatschappij, dat beantwoordt aan de ingewikkelde sociale en politieke vragen van de hedendaagse werkelijkheid. Het weerspiegelt altijd de ideologie van diverse politieke groeperingen, voornamelijk van hen, die het meest intensieve basiswerk verrichten.

Onze houding t.a.v. het revolutionair syndikalisme komt voort uit wat er over te zeggen valt. Zonder te proberen om van te voren de vraag op te lossen wat de revolutionaire syndikaten na de revolutie kunnen zijn, of ze de organisatie zullen vormen van de nieuwe produktie, of deze rol zullen overlaten aan de arbeidersraden of fabrieks-comites - nemen we dat de anarchisten actief moeten zijn in het revolutionaire syndikalisme, als een van de vormen van de revolutionaire arbeidersbeweging.

De vraag die echter tegenwoordig gesteld wordt is niet of de anarchisten

wel of niet zouden moeten participeren in het syndikalisme, maar veel meer hoe en naar welk einddoel moet het leiden.

We beschouwen de periode tot nu, toen de anarchisten als individuen en propagandisten in de syndikalistische beweging gingen werken, als een periode van handswerksman-verhoudingen tot de beroepsarbeidersbeweging.

Het anarchosyndikalisme, dat met kracht libertaire ideeën probeert te introduceren in de linkervleugel van het revolutionaire syndikalisme als een middel om anarchistische bonden te creëren, betekent een stap voorwaarts, maar het betekent niet, zoals empirisch is gebleken, dat dit voor het anarcho-syndikalisme noodzakelijk de "anarchisatie" van de vakbeweging impliceert in direkte samenhang met de anarchisten buiten deze beweging. Want slechts op basis van zo'n verbinding, kan het revolutionaire vakbondswerk "geanarchiseerd" worden, zodat voorkomen wordt dat er teruggevallen wordt in opportunisme en reformisme.

Wij menen dat, door het syndikalisme te zien als een instrument van de arbeiders, zonder een coherente sociale en politieke theorie en daardoor machteloos om de sociale vraagstukken op te lossen, het de taak is van de anarchisten om een libertaire theorie te ontwikkelen in de basisorganisaties, en dit uit te werken in een libertaire richting, om het om te buigen in een actief wapen voor de sociale revolutie. Het is noodzakelijk om nooit te vergeten dat als de vakbonden geen steun vinden in de anarchistische theorie, ze, of we het leuk vinden of niet, in bepaalde tijden zullen zwenken naar de ideologie van een politieke staatspartij.† (zie noot)

De taak van de anarchisten in de basisorganisaties van de arbeidersbeweging, kan alleen vervuld worden op voorwaarde dat hun werk nauw betrokken en verbonden is met de activiteiten van de anarchistische organisatie buiten de vereniging. Met andere woorden, we moeten in de revolutionaire vakbonden gaan werken als een georganiseerde kracht, verantwoordelijk om in de bond voor de algemene organisatie werk te verrichten, waarbij door de laatste de lijn wordt aangegeven.

Zonder onszelf te beperken tot het creëren van anarchistische vakbonden moeten we proberen theoretische invloed uit te oefenen op alle vakbonden, en in al haar vormen (de IWW, Russische vakbonden). We kunnen dit doel slechts bereiken door te werken in straf georganiseerde anarchistische kollektieven; en nooit in kleine empirische groepen, die geen onderling georganiseerde en theoretische verbinding hebben.

De houding van de anarchisten t.o.v. de vakbonden is als volgt: de anarchistische groepen in de maatschappelijke instellingen, fabrieken en werkplaatsen, die in hun aktie georganiseerd zijn door een algemene anarchistische organisatie, werken met alle energie aan het opbouwen van anarchistische vakbonden, door in de revolutionaire vakbonden de strijd aan te voeren voor de overheersing van de libertaire ideeën.

+++++

 + noot vertaler: waarschijnlijk is dit een verwijzing naar de Franse CGT, de oorspronkelijk syndikalistische vakbonds, die, zoals voorspeld zich splitste tussen de sociaal-demokraten en de kommunisten.

HET KONSTRUKTIEVE GEDEELTEHet Probleem Van De Eerste Dag Van De Sociale Revolutie

Het fundamentele doel van de in strijd staande arbeiderswereld, is het vestigen van een vrije en gelijke kommunistische maatschappij, d.m.v. revolutie, op basis van de stelling " ieder naar zijn kunnen, ieder naar zijn behoeften " .

Deze maatschappij zal echter niet vanzelf komen, maar alleen door middel van een sociale omwenteling. Haar realisatie zal gebeuren door een sociaal revolutionair proces, waarbij de lijn wordt aangegeven door de georganiseerde krachten van de arbeid.

Het is onze taak om deze weg vanaf dit moment aan te geven, en positieve concrete plannen te formuleren waarmee de arbeiders vanaf de eerste dag van de sociale revolutie geconfronteerd worden. Het resultaat hangt dan af van de direkte oplossing hiervan.

Het is vanzelfsprekend dat de opbouw van een nieuwe maatschappij alleen mogelijk zal zijn nadat de arbeiders het burgerlijke kapitalistische systeem en haar vertegenwoordigende instituties overwonnen hebben. Het is onmogelijk om te beginnen met de opbouw van een nieuwe economie en nieuwe sociale verhoudingen terwijl de macht van de staat, dat het regime van de slavernij verdedigt, nog niet is vernietigd, terwijl de arbeiders en boeren de macht over de industriële en agrarische economie, het doel van de revolutie, nog niet in handen hebben.

Daarom is de eerste sociaal-revolutionaire taak, het vernietigen van het staatsgebouw van het kapitalistische systeem; het onteigenen van de machtsmiddelen der bourgeoisie en in het algemeen het ontnemen van de machtsmiddelen aan alle geprivilegieerde elementen; en bovenal, het vestigen van de wil der revolterende arbeiders, die tot uitdrukking komt door de fundamentele thesen van de sociale revolutie. Dit agressieve en destructieve aspect van de revolutie, kan er slechts toe dienen de weg te banen voor de positieve taken die de betekenis en de essentie van de sociale revolutie vormen.

Deze taken zijn als volgt:

1. Het oplossen, in libertair-kommunistische betekenis, van het probleem van de industriële produktie van het land.
2. Een dergelijke oplossing van het agrarische probleem
3. Het oplossen van het konsumptie-probleem

PRODUKTIE

Door rekening te houden met het feit dat de landelijke industrie het resultaat is van de inspanning van verscheidene arbeidersgeneraties, en dat alle branches van de industrie nauw met elkaar verbonden zijn, beschouwen we alle produktie als het produkt van de producenten, een produkt, dat aan alle arbeiders samen behoort, en aan niemand in het bijzonder.

Het produktieve mechanisme van het land is globaal, en behoort tot de gehele werkende klasse. Deze these bepaald het karakter en de vormen

van de nieuwe produktie. Ze wil dus globaal zijn, in de betekenis dat de produktie, geproduceerd door de arbeiders, aan iedereen behoort. Deze produkten, van welke categorie ook, vormen het voorzieningsfonds van de arbeiders, en een ieder die aan de produktie deelneemt, zal krijgen wat hij nodig heeft, op een gelijke basis voor iedereen.

Het nieuwe produktiesysteem zal de bureaucratie en de uitbuiting in al haar vormen, uit de weg ruimen, en in hun plaats de broederlijke samenwerking en arbeiders-solidariteit doorvoeren.

De middenklasse, die in de moderne maatschappij, beniddelende functies uitoefent, zoals kleinhandel enz. moeten evenals de bourgeoisie deelnemen aan de nieuwe produktieopzet en onder dezelfde voorwaarden als de arbeiders. Zoniet dan plaatsen deze klassen zich buiten de arbeids-wereld.

Er zullen geen bazen zijn, ook geen ondernemers, eigenaars, of door de staat aangewezen eigenaars (zoals dit het geval is in de bolsjewistische staat). Het beheer zal in de nieuwe produktiewijze liggen bij de administratie, die speciaal door de arbeiders is opgezet: de arbeiderssovjets (de raden), fabriekscomité's of arbeiderszelfbestuur. Deze organen worden op het nivo van de kommune, districten en tenslotte op basis van het algemeen en federaal produktiebeheer met elkaar verbonden. Omdat dit door de massa opgebouwd wordt, en altijd onder haar controle en invloed staat, kunnen al deze organen konstant vernieuwd en gerealiseerd worden op basis van het idee van zelfbeheer, WERKELIJK zelfbeheer, door de massa's van het volk.

De eerste werkelijke stap op weg naar de verwerkelijking van het libertair kommunisme is: het op elkaar afstemmen van de produktie, waarbij de produkten en de produktiemiddelen aan iedereen behoren, het vervangen van de bureaucratie door het principe van de broederlijke samenwerking, gelijke arbeidsrechten voor iedereen, produktie op basis van arbeiders-kontrolle, waarbij de beslissingen door de massa's worden genomen.

KONSUMPTIE

Dit probleem zal zich tijdens de revolutie op twee vlakken laten gelden :

1. Het zoeken naar konsumptie-goederen
2. Hun distributie

Bij de distributie van konsumptiegoederen hangt de oplossing vooral af van de beschikbare kwantiteit van produkten, op basis van de produktie-afspraken. (zie noot)

De sociale revolutie houdt zich bezig met de reconstructie van de gehele sociale orde, en verplicht zich om eenieders behoefte te bevredigen. De enige uitzondering is de groep van niet-werkers - zij die weigeren om aan de nieuwe produktie deel te nemen vanwege kontra-revolutionaire redenen. Maar in het algemeen uitgezonderd de laatsgenoemde categorie

 noot vertaler: het is interessant te weten dat deze stukken werden neergeschreven voor het zgn. "5-jarenplan", op een tijdstip, toen er nog niets over socialistische planning (zelfs in de leninistische vorm) gehoord werd.

nensen, wordt de bevrediging van iedereen's behoeften door de algemene reserve van konsumptie-produkten verzekerd. In het geval van onvoldoende goederen worden ze verdeeld volgens het principe van de grootste behoefte d.w.z. in de eerste plaats aan kinderen, invaliden en werkenden.

Een moeilijker probleem is het organiseren van de basis voor de voedselvoorziening; m.a.w. het organiseren van de konsumptie zelf.

Zonder twijfel zullen de borderijen in de eerste dagen van de revolutie niet kunnen voorzien in alle vitale produkten die de bevolking nodig heeft. Tezelfdertijd hebben de boeren een overvloed, waaraan het de steden ontbreekt.

Bij de libertaire kommunisten bestaat er geen twijfel aan de wederzijdse hulp die er bestaat tussen de arbeiders van de steden en het land. Zij menen dat de sociale revolutie alleen verwerkelijkt kan worden door de gemeenschappelijke inspanningen van arbeiders en boeren. Daarom kan het probleem van de konsumptie in de revolutie alleen opgelost worden door de gemeenschappelijke inspanningen van arbeiders en boeren. Daarom kan het probleem van de konsumptie in de sociale revolutie alleen opgelost worden door nauwe revolutionaire samenwerking tussen deze twee categoriën arbeiders.

Om deze samenwerking te realiseren, moet de stedelijke arbeidersklasse, na de macht over de produktie te hebben gegrepen, onmiddellijk voorzien in de behoeften van het land en ernaar streven haar van alle dagelijks-nodige produkten te voorzien, evenals in de behoeften van de kollektieve landbouw. Deze solidariteit van de arbeiders t.o.v. de boeren, zal hen provoceren tot hetzelfde gebaar: tot het produceren van kollektief werk voor de steden.

Arbeiders en boeren-coöperatieven zullen de belangrijkste instituties zijn die de steden en het land van hun eisen om voedsel en ekonomische materialen verzekeren. Later zullen deze coöperatieven verantwoordelijk zijn voor belangrijke en permanente funkties, vooral voor de voorziening van alles wat nodig is voor het ontwikkelen van het ekonomische en sociale leven van de arbeiders en boeren, en ongevormd worden tot permanente organen van de voorziening voor het land en de steden.

Om het probleem van de voorzieningen op te lossen is het het beste dat het proletariaat permanente voorraden opslaat, wat een gunstig en beslissend effekt heeft op het resultaat van alle nieuwe produktie.

HET LAND

Wat betreft de agrarische kwestie beschouwen we de werkende boeren, die geen arbeid uitbuiten van anderen - en het in loonarbeid staande proletariaat van het land, als de belangrijkste revolutionaire en kreatieve krachten. Het zal hun taak zijn om de nieuwe distributie van het land op te zetten, zodat het gebruik en de exploitatie van het land op kommunistische principes geregeld wordt.

Evenals de industrie is het land geëxploiteerd en gecultiveerd door generaties arbeiders, het produkt van hun gezamenlijke aktiviteit. Het behoort aan alle werkende mensen en aan niemand in het bijzonder. Omdat het zowel het onvervreembare, als gemeenschappelijke bezit is van de arbeiders,

kan het land nooit worden gekocht of verkocht, evenmin kan het worden verhuurd, het kan daarom niet dienen als een middel om anderen uit te buiten.

het land is eveneens een soort kommunale werkplaats van het volk, waar het gewone volk de dingen produceert die het nodig heeft. Maar het is een soort werkplaats waar iedere arbeider (boer), dankzij zekere historische voorwaarden, eraan gewend geraakt is om dit werk alleen te doen, onafhankelijk van andere producenten. Terwijl in de industrie de kollektieve werkmethode de belangrijkste en enig mogelijke is, is dit in de landbouw niet het geval.

Daarom zal in tegenstelling tot de industriële sector er geen onmiddellijke en komplette oplossing zijn voor de exploitatiemethoden van het land, als dit door de boeren, zonder mogelijkheid tot verkoop of verhuur, wordt overgenomen. In het begin zal er waarschijnlijk zowel kommunale als familie-exploitatie zijn.

Het zullen de revolutionaire boeren zijn die zelf de definitieve vorm van exploitatie en gebruik van het land zullen uitmaken. Druk van buiten af is onmogelijk in deze zaak.

Echter, sinds we menen, dat alleen een kommunistische maatschappij, in wiens naam tenslotte de revolutie zal worden gemaakt, de arbeiders bevrijdt van hun slavernij en uitbuiting, en hen complete vrijheid en gelijkheid geeft; en sinds de boeren de overweldigende meerderheid van de bevolking uitmaken (vert.: ten tijde van dit artikel was dit in Rusland bijna 85 %) en daaruit volgend dat het agrarische regime dat ze vestigen de beslissende factor in het lot van de revolutie zal zijn; en tenslotte, sinds een agrarische privé-ekonomie, evenals de privé-industrie, leidt tot commercie, accumulatie, privé-eigendom en het herstel van het kapitaal - moet het onze plicht zijn om al het mogelijke te doen om de agrarische kwestie op een kollektieve manier op te lossen.

Om dit te bereiken moeten we van nu af aan een energieke propaganda ontwikkelen onder de boeren ten gunste van een kollektieve agrarische ekonomie.

De oprichting van een specifieke libertaire boerenbond zal deze taak wellicht vergemakkelijken.

In dit perspectief is de technische vooruitgang van enorm groot belang, omdat het de evolutie van de landbouw en eveneens de verwerkelijking van het kommunisme in de steden vergemakkelijkt, vooral wat betreft de industrie. Als de industrie-arbeiders in hun relaties tot de boeren, niet individueel of in gescheiden groepen handelen, maar als een kommunistisch kollektief dat alle takken van de industrie omvat; daarbij opgeteld dat ze zich bewust zouden zijn van de behoeften van het platteland en tezelfdertijd ieder dorp voorzien van de dagelijks nodige materialen, zoals gereedschap en machines voor de kollektieve exploitatie van het land, dan zal dit de boeren sturen naar een kommunistische landbouw.

DE VERDEDIGING VAN DE REVOLUTIE

De vragen met betrekking tot de verdediging van de revolutie, staan eveneens in direkt verband met de problemen van de "eerste dag". De meest gelukkige oplossing voor de verdediging van de revolutie is het goed

is het goed weten op te lossen van haar voornaamste problemen, de organisatie van : de Produktie, de Consumptie en het Land. Als deze problemen juist worden opgelost, zal geen enkele kontra-revolutionair in staat zijn om de vrije arbeidersnaatschappij te veranderen of uit haar evenwicht te brengen. Niettemin zullen de arbeiders een harde strijd te voeren krijgen tegen de vijanden van de revolutie, om hun konkreet bestaan te handhaven.

De sociale revolutie, die de privileges en het bestaan van niet-werkende klassen in de naatschappij bedreigt, zal onvermijdelijk een wanhopig verzet provoceren tegen deze klassen, die de vorm zal aannemen van een hevige burgeroorlog.

Hoe succesvol de eerste stappen van de arbeiders in het begin van de revolutie ook mogen zijn, de heersende klasse zal een enorme capaciteit in zich dragen om lange tijd verzet te bieden. Gedurende verscheidene jaren zullen ze een offensief ontketenen tegen de revolutie, om te proberen de nacht en de privileges, die hen ontnomen werden, te heroveren.

Een groot leger, militaire taktieken, strategiën en technieken; kapitaal - alles zal er tegenaan gesmeten worden om de overwinnende arbeiders te verslaan.

Om de resultaten van de revolutie te beschermen, moeten de arbeiders verdedigingsorganen van de revolutie kreëren, die de reaktionaire aanvallen kunnen weerstaan met een gevechtskracht, die op deze taak berekend is. Op de eerste dag van de revolutie zal deze strijdeenheid door alle gewapende boeren worden gevormd. Maar deze spontane gewapende kracht zal alleen tijdens de eerste dagen van waarde zijn, voordat de burgeroorlog haar hoogtepunt bereikt en de twee partijen in de strijd geregelde militaire organisaties hebben gevormd.

In de sociale revolutie is het meest kritieke moment niet het onderdrukken van de autoriteit, maar de daaropvolgende periode, wanneer de krachten van het verslagen regime een algemene aanval opzetten tegen de arbeiders, en wanneer een zaak is van het beschermen van de resultaten.

Het duidelijke karakter van dit offensief, zoals de techniek en de ontwikkeling van de burgeroorlog, zal de arbeiders verplichten om bepaalde militaire contingenten op te richten. De essentie en de fundamentele inhoud van deze formaties moet van tevoren worden beslist.

De staatsmethode met betrekking tot het organiseren van militaire arbeiders-krachten, of met andere woorden het principe van een staatsleger gebaseerd op verplichte militaire dienst, wijzen we af, omdat we de staats en autoritaire regeringsmethode afwijzen. Overeenkomstig met de fundamentele posities van het libertair kommunisme, moet het principe van de vrijwillige dienst de basis van de militaire formaties van de arbeiders zijn. De detachementen van opstandige partizanen, arbeiders en boeren, die de militaire akties in de russische revolutie leidden, kunnen als voorbeeld van zulke formaties worden gezien.

Echter "vrijwillige dienst" en partizanen-akties moeten niet in de nauwe betekenis van het woord begrepen worden. Dat wil zeggen als een strijd van arbeiders en boeren tegen een lokale vijand, ongekoördineerd door een algemeen plan van akties, en waarbij ieder voor zijn eigen verantwoording en risico handelt. De akties en de taktiek van de partizanen moeten, in de periode van hun volledige ontwikkeling geleid worden door een algemene revolutionaire strategie.

Zoals oorlogen, kan de burgeroorlog door de arbeiders niet met succes gevoerd worden, tenzij ze de twee fundamentele principes van militaire actie toepast: eenheid in optreden en eenheid van commando. Het meest kritieke ogenblik van de revolutie komt als de bourgeoisie met georganiseerde kracht tegen de revolutie optreedt. Dit kritieke moment verplicht de arbeiders om deze principes van militaire strategie aan te nemen.

Dus, met het oog op de behoefte van een militaire strategie en vanwege de strategie van de contra-revolutie, moeten de gewapende krachten van de revolutie onvermijdelijk gebaseerd zijn een algemeen revolutionair leger met een algemeen commando voor actie-plannen.

De volgende principes vormen de basis van dit leger:

- A) HET KLASSEKARAKTER VAN HET LEGER
- B) VRIJWILLIGE DIENST (alle dwang zal voor het verdedigingswerk van de revolutie uitgesloten zijn)
- C) VRIJE REVOLUTIONAIRE DISCIPLINE (zelfdiscipline)
Vrijwillige dienst en zelfdiscipline zijn perfect te combineren, en geeft aan het revolutionaire leger een groter en beter moreel dan aan welk staatsleger ook.
- D) DE TOTALE ONDERGESCHIKTHEID VAN HET REVOLUTIONAIRE LEGER T.O.V. DE MASSA VAN ARBEIDERS EN BOEREN
Zoals deze door de arbeiders en boerenorganisaties van gehele land vertegenwoordigd worden en waarbij de massa's de sectoren van het economische en sociale leven opzetten en controleren.

Met andere woorden het orgaan voor de verdediging van de revolutie, verantwoordelijk voor het bestrijden van de kontra-revolutie, zowel op het militaire front als op het binnenlandse front (tegen konplotten van de bourgeoisie; voorbereidingen van kontra-revolutionaire acties) zal geheel onder de bevoegdheid staan van de producenten-organisaties van arbeiders en boeren, waaraan het zich zal onderwerpen; waarvan het haar POLITIEKE lijn zal ontvangen.

Opmerking : OMDAT HET AANGEVOERD WORDT MET DUIDELIJKE LIBERTAIRE KOMMUNISTISCHE PRINCIPES, MOET HET LEGER ZEELF NIET ALS EEN PRINCIPEZAAK BESCHOUWD WORDEN. HET IS SLECHTS DE KONSEKVENTIE VAN DE MILITAIRE STRATEGIE IN DE REVOLUTIE; EEN STRATEGISCHE MAATREGEL WAARTOE DE ARBEIDERS DOOR HET PROCES VAN DE BURGEROORLOG WORDEN GEDWONGEN. MAAR DEZE MAATREGEL MOET NU AANDACHT KRIJGEN. ZE MOET AANDACHTIG BESTUDEERD WORDEN, OPDAT ONEERSTELBAAR FOUTEN BIJ DE BESCHERMING VAN DE REVOLUTIE WORDEN VERMEDEDEN, WANT EEN TERUGSLAG IN DE BURGEROORLOG ZOU EEN FATAAL RESULTAAT VOOR DE GEMELE SOCIALE REVOLUTIE KUNNEN HEBBEN.

+++++

HET ORGANISATORIESE GEDEELTEDe Prinsipes Van De Anarchistische Organisatie.

De algemene konstruktieve positieve posities zoals deze zoëven werd gesteld vormen het organisatieplatform van de revolutionaire anarchistiese krachten.

Dit platform, dat een bepaalde taktiese en teoretiese lijn aangeeft, bevat een minimumthesen, waarop de militanten van de georganiseerde anarchistiese beweging zich moet organiseren.

Het is onze taak om de krachtige elementen van de anarchistiese beweging in een algemene aktieve organisatie op permanente basis te groeperen: de algemene anarchistiese bond. De krachten van alle anarchistiese militanten moeten gericht zijn op het tot stand komen van deze organisatie.

De fundamentele principes van een Algemeen Anarchistische Bond zouden als volgt moeten zijn:

1) TEORETIESE EENHEID

De theorie vertegenwoordigt de kracht die de aktiviteiten van personen en organisaties langs een bepaald pad naar een duidelijk doel leidt. Natuurlijk moet dit doel voor alle personen en organisaties die tot de algemene bond behoren gemeenschappelijk zijn. Alle akties van de algemene bond, moeten tot in details in volledige overeenstemming zijn met de teoretiese principes van de bond.

2) TAKTIESE EENHEID OF KOLLEKTIEVE AKTIE

Op dezelfde manier moeten de taktiese methoden van de personen en groepen van de bond dezelfde zijn, dwz. in overeenstemming met de anderen en de algemene theorie en taktiek van de bond.

Een algemene taktiese lijn in de beweging is van beslissend belang voor het bestaan van de organisatie en de gehele beweging; het ruimt de fatale gevolgen van verscheidene tegenstrijdige taktieken uit de dweg; het konsenteert alle krachten van de beweging en het geeft aan de beweging een gemeenschappelijke lijn die naar een duidelijk objekt leidt.

3) KOLLEKTIEVE VERANTWOORDELIJKHEID

De praxis van individuele verantwoordelijkheid moet in de basisorganisaties van de anarchistiese beweging beslist worden afgekeurd+verworpen worden.

Het revolutionaire leven, is zowel politiek als sociaal van nature kollektief. Op dit vlak kunnen de sociaal revolutionaire aktiviteiten niet gebaseerd zijn op de persoonlijke verantwoordelijkheid van individuele militanten.

Het uitvoerende orgaan van de algemene anarchistische beweging, de anarchistische bond, neemt een vastberaden houding aan tegenover onverantwoordelijk individualisme, en introduceert in haar basisorganisaties het PRINCIPE VAN KOLLEKTIEVE VERANTWOORDELIJKHEID : de gehele bond zal verantwoordelijk zijn voor de politieke en revolutionaire aktiviteiten van ieder lid; op dezelfde manier zal ieder lid verantwoordelijk zijn voor de politieke en revolutionaire aktiviteiten van de bond als geheel.

4) HET FEDERALISME

Het anarchisme heeft centralistische organisaties, zowel op het vlak van het sociale leven van de massa, als in haar politieke akties afgevoerd. Het centralistische systeem rekent op de vermindering van de kritische benadering, initiatieven en onafhankelijkheid van ieder

individu en op de blinde ondergeschiktheid van de massa's ten aanzien van het " centrum ". De natuurlijke en onvernijdelijke gevolgen van dit systeem, zijn de slavernij en mechanisatie van het sociale leven en haar organisaties.

Tegenover het federalisme stelt en verdedigt het anarchisme het principe van het FEDERALISME, dat de onafhankelijkheid en de initiatieven van de individuen en de organisaties in overeenstemming brengt, in dienst van de gemeenschappelijke zaak.

Met behoud van volledige vrijheid van het individu en een koppeling aan de verzorging van de gemeenschappelijke behoeften, verleent het federalisme de beste ontplooiingskansen voor ieder individu.

Met federalistische principe is door de anarchisten echter vaak vervoormd : te vaak wordt hier namelijk onder verstaan het recht om "zichzelf uit te leven", zonder zich enige rekenschap af te leggen van de gevolgen voor de organisatie.

Deze misinterpretatie heeft onze beweging in het verleden parten gespeeld. Het is hoog tijd dat hier een eind aan wordt gemaakt.

Federalisme onderstreept de vrijwillig aangegane overeenkomst van individuen en organisaties om gezamenlijk naar een gemeenschappelijk doel te streven.

Zulk een overeenkomst en de hierop gebaseerde federatie, zal echter alleen werkelijkheid worden als alle participanten de door hen op zich genomen taken volbrengen overeenkomstig de gezamenlijk genoemen beslissingen.

In sociale projecten en in sociaalgerichte activiteiten, kahoe uitgestrekt de federalistische basis waarop dit geschiedt ook is, zijn rechten altijd gebonden aan verplichtingen, zoals er ook geen beslissingen genomen kunnen worden zonder dat zij worden uitgevoerd. Dit geldt te meer in een anarchistische organisatie welke claimt slechts taken op zich te nemen die gericht zijn op de werkers en hun sociale revolutie.

Hieruit volgt dat de federalistische vorm van anarchistische organisatie, niet alleen de rechten van haar leden zoals onafhankelijkheid, vrije meningsuiting, individuele vrijheid en initiatief en dergelijke, moet voorstaan, maar ook van elk lid eist

dat vastgestelde organisatorische plichten worden verricht en daarvan de rigoreuze uitvoering eist, net zoals zij ook de uitvoering eist van gezamenlijk genoemen beslissingen.

Allén onder dergelijke voorwaarden is het mogelijk dat federalistische principe levensvatbaar is, zodat de anarchistische organisatie kan functioneren. Het idee van een Algemene Anarchistische Bond brengt ons de problemen welke samenhangen met de coördinatie en het overlappen van elkaars activiteiten onder de aandacht.

Iedere organisatie welke deel uitmaakt van een dergelijke bond, vertegenwoordigt een vitaal onderdeel van het gemeenschappelijk organisme. Ieder onderdeel behoort zijn eigen secretariaat te hebben, teneinde de uitvoering en de theoretische begeleiding van het politieke en praktische werk van de organisatie mogelijk te maken.

Teneinde de coördinatie van de activiteiten van de tot het verbond behorende organisaties mogelijk te maken, moet een speciaal lichaam in het leven geroepen worden : het uitvoerend-komite van het verbond. Dit comite zal de volgende functies omvatten: de uitvoering van het de door het verbond genomen en aan haar toebedeelde beslissingen; de theoretische en organisatorische toetsing van de activiteiten van de verschillende aangesloten organisaties, aan de theoretische stellingname van het verbond en de door het verbond voorgestane taktiek; het doorgeven van informatie over de algemene stand van zaken in het verbond; het behouden van werken de en organisatorische banden tussen de leden van het verbond; alsmede die met andere organisaties.

De rechten, verantwoordelijkheden en praktische taken van het uitvoerend komite worden vastgesteld door het verbonds-kongres.

De Algemene Anarchistische Bond heeft en duidelijk en welomschreven doel. Omwille van het slagen van de sociale revolutie, moet het bovenal gericht zijn op het aantrekken en verenigen van de meest kritische elementen onder de arbeiders en boeren.

Aangezien zij de sociale revolutie propageert, en bovendien een anti-autoritaire organisatie is welke een klasseloze maatschappij voorstaat, steunt de Algemene Anarchistische Bond zowel op de boeren als op de arbeidersklasse van de maatschappij . Zij zal de emancipatie van deze twee klassen benadrukken.

De Algemene Anarchistische Bond met betrekking to de vakverenigingen en de stedelijke revolutionaire organisaties alles in het werk stellen om hun voorhoede en theoretische leider te zijn.

Het zal hetzelfde doen met betrekking tot de uitgebuite boerenbevolking. Analooq aan de rol van de kritische vakbeweging zal het verbond streven naar de verwezenlijking van een netwerk van economisch gerichte revolutionaire organisaties, en bovendien zal zij streven naar de oprichting van een boerenvakbeweging, gebaseerd op de anti-autoritaire principes.

Ontsprongen aan de basis van de arbeidende klasse, behoort het algemeen verbond deel te nemen aan al de uitingsvormen van deze klasse waarbij zij bij iedere gelegenheid solidariteit, aktie en dergelijke zal verbreiden.

Alleen op deze manier kan het haar taken, haar theoretische en historische plaats in de sociale revolutie vervullen en de GEORGANISEERDE VOORHOEDE van het vrijmakingsproces worden.

+++++

ACD	1.132 077
datum	19 MAART 1973
CO	
b.	<i>[Handwritten signature]</i>

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: <i>BFA - BOD/p</i>		Bijlage(n):	
Afschr.:		BO:	
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
		483/1	

Betreft: F.I.S.-avond gehouden in de Brakke GROND te Amsterdam dd. 9-3-73.

Aanwezig waren + 70 personen, waaronder

De avond werd geopend met het verhaal van een Portugees, die in zeer gebrekkig Nederlands iets trachtte duidelijk te maken over de Portugese Rode Hulp.

Vervolgens nam *[naam]* het woord en vertelde dat de twee Duitse anarchisten, die deze avond zouden opluisteren met hun verhaal, niet op de afgesproken tijd (19.30 uur) op zijn adres waren verschenen, ondanks het feit dat hij hen een plattegrond met aanwijzingen had verschaft.

Hierna nam *[naam]* het woord en hield een betoog waarin hij vooral het politie geweld hier te lande schetste. Met name noemde hij de kwestie van *[naam]*. Hij zei, dat hij de politie wel degelijk in staat achtte de zaken gearrangeerd te hebben teneinde De Rode Jeugd in een kwaad daglicht te stellen. Ook achtte hij ze zeker in staat i.v.m. de bewijsvoering, niet te schromen falsificaties aan te brengen. Dat de ontwikkelingen binnen het politiekorps een bedenkelijke kant uitgaan, blijkt volgens hem onder andere uit de oprichting van terreur-brigades en speciaal opgeleide lange afstand schutters. Inleider onthield zich echter wel van concrete uitlatingen.

Op een vraag of de politie hier te lande als corrupt bestempeld mag worden, gaf hij dan ook een zeer ontwijkend antwoord.

Na zijn betoog volgde de pauze.

Na de pauze bleek, dat de twee Duitsers toch gearriveerd waren.

De twee Duitsers hadden hun betoog volledig op papier staan en gaven, nauwelijks verstaanbaar, een gedegen ideologisch verhaal ten beste.

Wat ook in hun verhaal naar voren kwam was het zich hevig afzetten tegen de toenemende "terreur" van de reactie.

In het kader van het politie geweld werd gesteld, dat het herhaalde malen is voorgekomen dat politiemensen doelbewust kameraden neerschoten. De enige mogelijkheid om aan het toenemende politie geweld het hoofd te

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

VERVOLGBLAD Nr. 1.

Bij ~~operatie~~-/inf. rapport nr. 483/1

bieden was volgens de duitsse inleiders een breed front vormen, internationaal, en de slechtoffers van het geweld juridisch en financieel zo veel mogelijk te steunen.